

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

SPECIJALNO ELEKTRONSKO IZDANJE / SPECIAL ONLINE EDITION

www.diogen.weebly.com

Issue No.8 Broj 8.

21. 3. 2011

March 2011

DIOGEN TRAŽI ČOVJEKA **POETSKI MARATON**

Galerija IPC "E", Bašćaršija, Sarajevo

11:00 -

21.3.2011.g.

Učestvuju pjesnici iz:
Sjedinjenih Američkih Država,
Italije, Srbije, Hrvatske,
Bosne i Hercegovine, Makedonije.

**DIOGEN pro culture magazine ...
a month for DIOGEN artist ...
and you ...**

Organizuju:

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

Predstavljanje prvog štampanog Godišnjaka DIOGEN pro kultura magazina

*Umjetnost
Epilomni
Art of
Love*

SARAJEVSKA ZIMA
<http://sarajevskazima.ba>

SARAJEVSKA ZIMA
SARAJEVO WINTER 2011

Redakcija/Editorial board

SABAHUDIN HADŽALIĆ, gl.i odg. urednik
(od osnivanja, septembra 2009.g.):
Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Editor in chief (since establishment,
September 2009)

Info: <http://sabahadzi.weebly.com/>

<http://dhirasbk.weebly.com/gl-i-odg-urednik.html>

Samira Begman, Zamjenik gl.i
odg.urednika u ime DHIRA, Künacht,
Swisse (od 01.09.2010.g.)...Deputy
editor in chief in behalf of DHIRA
verlag, Künacht, Swisse (as of
01.09.2010)

Info: <http://dhirasbk.weebly.com/o-nama.html>

Tatjana Debeljački - Zamjenik gl.i odg. urednika (saradnja sa

časopisima & intervjujui)

od 01.9.2010.g., Užice, Srbija ...Deputy editor in chief
 (cooperation with magazines & interviews) as of 01.9.2010

info: http://www.diogenis.0fees.net/autori.authorsTatjanaDebeljacki_files/autori.authorsTatjanaDebeljacki.htm

Goran Vrhunc, Zamjenik gl.i odg.urednika (MLADOST ŽIVJETI TRAŽI-
 DIOGEN BUDUĆNOST); od 01.09.2010.g., Sarajevo, Bosna i

Hercegovina

Deputy editor in chief (Youth is seeking for
 life- DIOGEN OF THE FUTURE)...as of
 01.09.2010

Info:
http://www.diogenis.0fees.net/autori.author_s.goran.vrhunc_files/autori.authors.goran.vrhunc.htm

Graphic designer

Info: <http://dhirasbk.weebly.com/ilustracije.html>

Naručite štampane primjerke PRVOG GODIŠNJAKA DIOGEN pro kultura magazina (2009-2010):
<http://diogen.weebly.com> . Narudžba od 5 i više primjeraka (70 KM ili u protivrijednost u
 Eurima/Evrima - 36 Eura/Evra plus poštarina). Tri stotine stranica formata A4 .. prvih 30
 stranica možete prelistati online: <http://diogen.weebly.com> .. poezija, priče, eseji, osvrti,
 knjige, art... Prva godina sa vama uz osamdeset autora predstavljenih sa Balkana, iz Evrope i
 Azije. Pojedinačna cijena je 10 Eura (20 KM) po primjerku plus poštarina...

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI!

Godišnjak je izašao iz štampe 25. 10. 2010. g... Contact: sabahadzi@gmail.com

Please, do order printed copies of the FIRST YEARBOOK of DIOGENES pro culture magazine (2009-2010):
<http://diogen.weebly.com> Orders of 5 or more copies (70 KM and/or in 36 Euros—costs for mail not included). Three hundred pages in
 A4 format (online edition on first 30 pages: <http://diogen.weebly.com>) ... poetry, stories, essays, books, art. The first year with you with
 with eighty introduced authors from the Balkans, Europe and Asia. We unifies diversities ... Price for one copy of the magazine is 10
 Euros plus shipping... Contact info for payment: sabahadzi@gmail.com

Copyright Sabahudin Hadžialić & Authors 2009-2011. All rights reserved. Copying articles, images and other content free of charge with obligation to underline from where it has been taken from: DIOGEN pro culture magazine, Sarajevo, Bosnia and Herzegovina. Otherwise, forget it!

NA NASLOVNICI...ART—STEVO BASARA, EDMONTON, KANADA

DESIGN LOGO I NASLOVNICA/FRONT PAGE: STEVO BASARA, grafički dizajner/graphic designer ...ART Esmā Smajlović, Bosnia and Herzegovina

Svjetski dan poezije UNESCO je proglasio 21.3.1999. godine s ciljem promoviranja čitanja, pisanja, objavljivanja i poučavanja poezije širom svijeta. Na proglašenju praznika rečeno je da *treba odavati priznanje i podsticaj nacionalnim, regionalnim i internacionalnim poetskim pokretima.*

World Poetry Day is on 21 March, and was declared by UNESCO on 21.3.1999. The purpose of the day is to promote the reading, writing, publishing and teaching of poetry throughout **THE WORLD** and, as the UNESCO session declaring the day says, to "give fresh recognition and impetus to national, regional and international poetry movements".

SVJETSKI DAN POEZIJE

21.3.2011.

WORLD POETRY DAY

**PREDSTAVLJAMO
 UČESNIKE POETSKOG
 MARATONA
 WE ARE PRESENTING
 PARTICIPANTS
 OF POETRY MARATHON**

Sarajevo, Bosna i Hercegovina

DIOGEN

TRAŽI ČOVJEKA

POETSKI MARATON

Galerija IPC "E", Baščaršija, Sarajevo
 11:00 -
 21.3.2011.g.

Učestvuju pjesnici iz:
 Sjedinjenih Američkih Država,
 Italije, Srbije, Hrvatske,
 Bosne i Hercegovine, Makedonije.

Organizuju:

*Umjetnost
 ljubavi*
*Art of
 love*

SARAJEVSKA ZIMA
<http://sarajevskazima.ba>

SARAJEVSKA ZIMA
 SARAJEVO ZIMSKA 2011

DIOGEN
 pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

Predstavljanje prvog štampanog Godišnjaka DIOGEN pro kultura magazina

Saopćenje/Priopćenje namijenjeno javnostima 15.3.2011.

„DIOGEN TRAŽI ČOVJEKA“ - POETSKI MARATON

**povodom SVJETSKOG DANA POEZIJE
21.3.2011.g.**

Poštovani,

Povodom SVJETSKOG DANA POEZIJE, 21.3.2011.g. , ali i prvog dana proljeća, Elektronski magazin iz Sarajeva - DIOGEN pro kultura magazin i Festival Sarajevo- SARAJEVSKA ZIMA organizuju POETSKI MARATON „DIOGEN TRAŽI ČOVJEKA“ koji će biti održan u Galeriji IPC „E“ (Ul. Luledžina br.12.- kod Sebilja, Baščaršija) u Sarajevu sa početkom u 11:00 sati 21.3.2011.g. i koji će trajati do sljedećeg jutra u 11:00 sati, 22.3.2011.g.

Po završetku manifestacije, 22.3.2011.g. svi učesnici programa DIOGEN TRAŽI ČOVJEKA će, predvođeni direktorom FESTIVALA SARAJEVO – SARAJEVSKA ZIMA, gosp. Ibrahimom Spahićem i gl. i odg. urednikom DIOGEN pro kultura magazina, gosp. Sabahudinom Hadžialićem, a povodom 22. marta/ožujka (SVJETSKOG DANA VODA), posjetiti Vrelo Bosne na Ilidži u Sarajevu uz sadenje 7 lipa.

Manifestaciju POETSKI MARATON “DIOGEN TRAŽI ČOVJEKA” će otvoriti direktor Festivala Sarajevo – Sarajevska zima, gosp. Ibrahim Spahić.

Tom prilikom će se predstaviti autori, pjesnici iz Sjedinjenih Američkih Država, Italije, Hrvatske, Srbije i Bosne i Hercegovine.

**Goran Vrhunc (Sarajevo, BiH) ,
Nermina Omerbegović (Sarajevo, BiH),
Sanela Kuko - Hasović (Mostar, BiH),
Radmilo V. Radovanović (Mrkonjić Grad, BiH),
Mladenko Marijanović (Vareš, BiH),
Ibrahim Spahić (Sarajevo, BiH)
Mirsad Bećirbašić (Sarajevo, BiH),
Nihad Mešić River (Tuzla, BiH),
Sanja R. Petrović (Novi Sad, Srbija),
Sabahudin Hadžialić (Sarajevo, BiH),
Mirzeta Memišević (Sarajevo, BiH),
Samir Tahirović (Donji Vakuf, BiH),
Ljiljana Crnić (Beograd, Srbija),
Mirjana Marinković (Beograd, Srbija),
Jovan Mihajlo (Novi Sad, Srbija),
Majo Danilović (Beograd, Srbija),
Katica Felštinski (Crikvenica, Hrvatska),
Giuseppe Napolitano (Formia, Italija),
Jeniffer Greene (Montana, USA),
i kao gošća, mlada pjesnikinja Naida Hrustemović
(Sarajevo, BiH)**

Ono što razlikuje obilježavanje SVJETSKOG DANA POEZIJE u Sarajevu 21.3.2011.g. od ostalih sličnih oblika obilježavanja je da će na sam dan održavanja Manifestacije biti postavljen online specijalni broj DIOGEN pro kultura magazina sa odabranim pjesmama autora koji učestvuju, uz mogućnost da se već od danas možete, i kao posjetioci Manifestacije, upoznati sa navedenim pjesnicima. Više na:

<http://diogen.weebly.com/2132011---world-poetry-day.html>.

Također će biti promovirano i printano izdanje Prvog Godišnjaka DIOGEN pro kultura magazina, štampanog u Media biro d.o.o. Sarajevo, na 300 stranica A4 formata, unutar kojeg je predstavljeno 80 autora iz Ukrajine, Irana, SDA-a, Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Rusije, Makedonije i Slovenije, uz predstavljanje knjiga, esejističkih refleksija i artistskih vizija. Više na <http://diogen.weebly.com> . Magazin će predstaviti književnik Sabahudin Hadžialić, gl.i odg. urednik.

Kompletna manifestacija će biti snimana video kamerom i postavljena online na stranicama DIOGEN pro kultura magazina:

<http://diogen.weebly.com>, kako bi svi ljubitelji poezije širom Svijeta, a koji nisu u mogućnosti prisustvovati događaju, bili upoznati sa pjesničkim reminiscencijama različitih kulturnih, društvenih ali i javnih oblika poezije, kao dijela književnosti *sui generis* -umjetnosti riječi.

DIOGEN pro kultura magazin sve manifestacije koje koordinira, organizira ili učestvuje u njima, postavlja na stranicama online magazina i u video formatu.

Tokom trajanja Poetskog maratona (u 18:00 sati, 21.3.2011.g.) posjetiti NVO Altruista SVJETLO (Ul. Logavina br.11.- 200 metara od mjesta održavanja Poetskog maratona), asocijaciju za pomoć osobama sa umanjenim sposobnostima gdje će, uz druženje sa mladima sa posebnim potrebama, iskazali podršku njima uz upoznavanje sa načinima rada i podsticajima usmjerenim kulturnim aktivnostima i ove populacije.

**DOBRO DOŠLI U SARAJEVO NA POETSKI
MARATON „DIOGEN TRAŽI ČOVJEKA“
POVODOM SVJETSKOG DANA POEZIJE-
21.3.2011.g.**

Srdačan pozdrav,
PR DIOGEN pro kultura
MaxMinus magazin

<http://diogen.weebly.com>
<http://maxminus.weebly.com>

Press release 15.3.2011.

„DIOGENES is seeking for a human being“

POETRY MARATHON

**On the occasion of WORLD POETRY DAY
21.3.2011.**

Respectable,

In Sarajevo, on the occasion of World Poetry Day, and also as due to the first day of spring, will be, on Monday, 21.3.2011. starting at 11:00 am in the IPC Gallery "E" (Street, Luledžina 12 – near by Sebilj, Baščaršija), held POETRY MARATHON titled "DIOGENES seeking for a human being" in the organization of Electronic magazine - DIOGENES pro culture magazine and the [International Festival Sarajevo "Sarajevo Winter"](#). Festival will start at 11:00 a.m. on 21.3. and finish at 11:00 a.m. 22.3.2011.

After finishing of the manifestation, on 22.3.2011. all participants of the Program DIOGENES IS SEEKING FOR HUMAN BEING will, being lead by the sied of Director of the Festival Sarajevo - Sarajevo Winter, Mr. Ibrahim Spahić and Editor in chief of DIOGENES pro culture magazine, Mr. Sabahudin Hadžialić, and regarding 22.3.2011 (WORLD WATER DAY), visit Vrelo Bosne (spring of river Bosna) at Ilidža in Sarajevo and during that visit will plant seven limes.

The event will open Director of the Festival Sarajevo - Sarajevo Winter, Mr. Ibrahim Spahic.

On that occasion authors, poets from the United States of America, Italiy, Croatia, Serbia and Bosnia and Herzegovina will be presented.

Participating poets:

Goran Vrhunc (Sarajevo, Bosnia and Herzegovina)

Nermin Omerbegović ,

(Sarajevo, Bosnia and Herzegovina)

Sanela Kuko Hasović,

(Mostar, Bosnia and Herzegovina),

Radmilo V. Radovanović ,

(Mrkonjic Grad, Bosnia-Herzegovina)

Mladenko Marijanović,

(Vares, Bosnia and Herzegovina),

Mirsad Bećirbašić,

(Sarajevo, Bosnia and Herzegovina)

Nihad Mešić River (Tuzla, Bosnia and Herzegovina),

Sanja Petrović R. (Novi Sad, Serbia)

Sabahudin Hadžialić (Sarajevo, Bosnia and Herzegovina)

Mirzeta Memišević, (Sarajevo, Bosnia and Herzegovina)

Samir Tahirović, (Donji Vakuf, Bosnia and

Herzegovina),

Ljiljana Crnić (Belgrade, Serbia)

Mirjana Marinković (Belgrade, Serbia)

Jovan Mihajlo (Novi Sad, Serbia)

Majo Danilović (Belgrade, Serbia)

Katica Felštinski (Crikvenica, Croatia) Giuseppe

Napolitano (Formia, Italy),

Jennifer Greene (Montana, USA),

and, as a guest, young poet Naida Hrustemović (Sarajevo, BiH)

What differentiate marking of the WORLD POETRY DAY in Sarajevo, on 21.3.2011., from other similar forms of celebration of this kind is that on the day of the manifestation will be published online in special issue of DIOGENES pro culture magazine selected poems of participating authors, with the possibility that, as of starting today you can, and as well as the visitors of the Manifestation, become familiar with each of these poets. More info: <http://diogen.weebly.com/2132011---world-poetry-day.html> .

It will also be promoted a printed, the first edition of the Yearbook DIOGENES pro culture magazine, printed in the Media Biro d.o.o.. Sarajevo, with the 300 pages of A4 format, within which are presented 80 authors from Ukraine, Iran, USA, Serbia, Croatia, Bosnia and Herzegovina, Russia, Macedonia and Slovenia, with the presentation of books, essays and reflections of the artistic vision. More on <http://diogen.weebly.com> . Magazine will be presented by the writer Sabahudin Hadžialić, Editor in chief of the Magazine.

Complete event will be filmed ba a video camera and put out on the WWW pages of DIOGENES pro culture magazine online: <http://diogen.weebly.com> to all those who love the poetry from all around the world, and who are unable to attend the event, to become familiar with the poetic reminiscences of different cultural, but also the social forms of poetry, of literature as *sui generis* – art of words. DIOGENES pro culture magazine puts online in video format all the events that coordinate, organize and/or participate in them.

Poets will also, during the POETIC MARATHON (at 6 p.m., 21.3.2011.) visit NGO Altruist LIGHT (Logavina Street, No. 11 .- 200 meters from the venue of the POETIC MASRATHON), an association which helps people with disabilities, during which will, along with hanging out with young people with special needs, express support to them and closely get familiar with modes of work and incentive-oriented cultural activities of this population as well.e **WELCOME TO SARAJEVO AT THE POETRY MARATHON „DIOGENES is seeking for a human being“ in occasion of the WORLD POETRY DAY on 21.3.2011.**

GORAN VRHUNC

Rođen 29. 11. 1982. godine u Sarajevu. Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu na odsjeku za Komparativnu književnost i bibliotekarstvo. Tokom 2002. godine radio je kao asistent fotografije Zemiru Bajraktareviću na filmu „Igraj do kraja“ režisera Adisa Bakrača. Od novembra 2002. do marta 2003. godine radio je kao asistent fotografije Davoru Pušiću na filmu „Zaboravljena poslovica“ režisera Dubravka Bibanovića. Od novembra 2009. do novembra 2010. godine bio je novinar i član uređivačkog kolegija časopisa „Karika“, Omladinske novinske asocijacije (ONABiH) koji je izlazio kao podlistak dnevnom listu „Oslobodjenje“ svaka dva mjeseca. Angažiran je i na polju poezije. Od 2009. i 2010. godine bio i ostao jedan od urednika regionalnog zbornika poezije i proze „Bundolo offline 02“ i „Bundolo offline 03“ književnog site-a www.bundolo.org, objavljujući svoju poeziju u istim. Zamjenik je glavnog i odgovornog urednika [DIOGEN pro cultura magazina](http://DIOGEN.pro.cultura.magazina)-a Sabahudina Hadžialića u rubrici "Mladost živjeti traži - Diogen budućnost". Jedan je od urednika književnog web site-a knjizevnost.org. Poezija mu je objavljena u: - List za kulturu „Avangrad“, broj 5 – decembar 2009. u Somboru (Republika Srbija); - zborniku „Hrvatski narodni godišnjak“ 2009, broj 56, Sarajevo: HKD Napredak, decembar 2008. godine; - „Gravitacija riječi“ - zbirka radova učesnika Drugih novosarajevskih književnih susreta – 2008., Sarajevo: KNS, 2008; - „Dignimo pero – Dvignimo pero“, dvojezičnoj zbirci proze i poezije mladih autora Sarajevo: KNS, 2009. Učesnik je 49. Sarajevskih dana poezije 15. 05. 2010. godine u Programu

Mlada bosanskohercegovačka poezija.

U pripremi zbirka poezije „Opstojnost“ i još neke. Osnivač pjesničke trupe Diogenes Poertes.

POEZIJA
PORUKA S BRDA DUVAĆU ROGA

Pitaš ima li boga?
 Koga?
 Tvoga?
 Moga?
 Nemam svoga,
 nema toga,
 stoga,
 sve je droga
 sa ili bez boga
 moga
 tvoga,
 ti duvaću roga
 iz doline smoga.

Nema,
 nema toga.

UMNA PARALIZA

Umni smo invalidi
 mozak pokrećemo na štiklama,
 odluke nam spore
 teško ih donosimo preda se,
 a stavovi su se izgubili
 negdje usput,
 dižu palčeve,
 stopiraju.

Riječi one prave
 nosimo svi u sebi,
 na vrhu su jezika
 ali se ne čuju
 ili zakasne
 ili nemaju hrabrosti
 da se dreknju
 da odjeknu.

Od štaka do dna
 put je kratak,
 tada mozak
 postaje kamen,
 odbija se
 ili lomi
 vrijeme kad udari.

OTKROVENJE

Otkrivam se
 A nisam go,
 Zarobljavam se
 A nisam rob,

Klečim
 Al' ne molim,
 Drečim
 Al' ne plačem...
 Samo...
 Jebeno sam živ.

NIKOTIN I KOFEIN

Društvo
 Projicira nadu,
 Svako ima
 Svoje sutra,
 Ugroženost
 Njihovog danas...

Nikotin i kofein
 Stari su znanci,
 Čuvaju tajne
 I jecaju,
 Jedno za drugim.
 Iluzije su na prodaju.

SAMO JEDAN DAN

Zamijenio sam oči
 Ubrizgao
 Serum ljepote
 U njih
 Da bolje vidim,
 Samo jedan dan
 Koliko djeluje.

Samo jedan dan
 Stvari su drugačije,
 Samo jedan dan
 Boje su jasnije,
 Samo jedan dan
 Ljudi se vole.

Nakon toga
 Drvo ostaje drvo,
 Rijeka ostaje rijeka,
 Čovjek ostaje čovjek
 I sve ostalo.
 I pjesnik
 Sa svim tim
 Nekako sam.

NERMINA OMERBEGOVIĆ

Rođena 1964. u Sarajevu, . Radi kao novinarka u Federalnoj novinskoj agenciji BiH (FENA BiH) .

Poeziju i književnu kritiku objavljivala je u listovima i časopisima Oslobođenje , Balcanis, ProFemina, LeteR International, Život, Lica, Apokalipsa, Plima , Odjek Secesija, Oslobođenje.... Stipendista Austrijskog kulturnog foruma Varšava (2005.)

Učesnik domaćih i međunarodnih pjesničkih susreta. Bila član uredništva revije za kulture Balcanis za BiH, časopisa za kulturu Lica. Pjesme su joj prevedene na poljski, njemački i engleski jezik. Do sad je objavila zbirke poezije "Odrastanja" (Društvo pisaca BiH, 1996) i "Prizivanja dodira" (Synopsis, 2006.

Na konkursu Centra za savremenu umjetnost za Novi spomenik u koautorstvu sa Aidom Pašić dobila nagradu za rad "Eglen park ili Postament za podsjećanje", što je za sad njen prvi i jedini izlet u konceptualnu umjetnost. Rad čuči u Parku preko puta Predsjedništva BiH.

POEZIJA
LIJEPE ŽENE PROLAZE KROZ GRAD

Moja prijateljica je gay.
 Iskreno, ponekad joj zavidim.
 Nju niko ne pita
 šta više čekaš?
 Umjesto da perem, peglam, pušim
 i radim sve ono
 što rade svakodnevna ženska bića.
 Ja čekam...
 A ni zakmečalo mi nije...
 Ona ne mora da brine o kontracepciji,
 plodnim i neplodnim danima.
 Zavidim joj i moj brat,
 koji kaže da njega nikad
 nisu voljele tako lijepe žene
 kao nju.

ČEŽNJA

Pune mi
 Ruke
 Mene.

VJEROVANJE

O Bogu ne razmišljam
 Ipak vjerujem.
 Da sasvim dobro
 izgleda.

MIŠOLOVKA

Odlazim i vraćam ti se

Ovisnik o tvom

ćutanju

bjegunac od

tvojih dodira.

Ćutim te...

ON

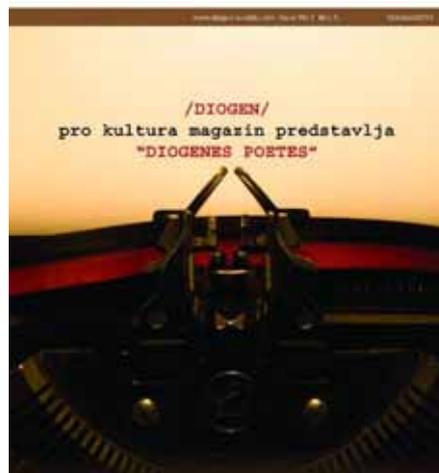
I nije neki tip.
 Sitan je... Mlađi od mene...
 pa, dobro...
 Duhovit je...
 Ne razmišljam o njemu.
 Ipak...

On o sebi ima drugačije
 mišljenje...

I ujednačenim pokretima
 svih potrebnih dijelova tijela
 možda stvara u meni

budućeg scenaristu komedija...

DIOGEN
 pro mladost kultura magazin pro youth culture magazine

SANELA KUKO HASOVIĆ

Sanela Kuko Hasović rođena je 1978. godine u Mostaru, gdje je završila osnovnu i srednju školu. Na Univerzitetu „Džemal Bijedić“ u Mostaru, Fakultetu humanističkih nauka, stekla je zvanje profesora bosanskog jezika i književnosti. Bila je član redakcije časopisa za kulturu *Most*. Prvu zbirku poezije *Bliznakinje svjetlosti* objavila je 2000. godine sa pjesnikinjom Lejlom Patak, u Mostaru (edicija Rondo). Drugu, samostalnu, zbirku poezije *Priča, ja i gorki badem* objavila je 2008. godine u Sarajevu (izdavač Dobra knjiga). Učestvovala je na Šantićevim večerima poezije u Mostaru, Sarajevskim danima poezije (Mostar), Poetskom maratonu u Travniku, Slovu Gorčina u Stocu, Novosarajevskim književnim susretima, te mnogim drugim kulturnim događajima. Živi i bori se u gradu Mostaru.

POEZIJA
Nemoj prestati da sanjaš

San se rađa iz mirisa zemlje
 poslije kiše,
 iz zujanja pčele zanesene cvijetom,
 iz šetnje sunca obalama tijela.

San priziva tvoja sjećanja
 iz vremena prije življenja,
 i budi mogućnosti
 sabrane u zvijezde.

Nemoj prestati da sanjaš.

Zametnut ćeš se u zaboravu,
 izgubiti se u bijegu,
 oslijepiti za boje,
 otvrdnuti za dodire.

Nemoj prestati da sanjaš.

Sнове su izmislila djeca
 i vile na tvom desnom ramenu,
 i nebo obećano,
 i Bog.

Nemoj prestati.
 Bez njih si ništa.

Željama vodeni

Kad u izmaglicama
 prepoznamo slike svojih želja,
 niko sretniji od nas
 slijepaca.

Okamenjeno

Moja te pjesma traži.
 Slovo tvoje šuti.
 Ne možeš ući
 bez ljubavi.

Iz zbirke *Priča, ja i gorki badem*
Ne brinem...

Ne brinem što neću doživjeti treći milenij.

Izrast ću u neko stablo,
 otjecat ću vodama zemljom,
 pit će me sunce dok trajem,
 ključat će me laste.

Ne brinem što neću doživjeti treći milenij.

Zatravit ću se,
 a moje postojanje u svijetu oko mene bit će tajno,
 u sehari toj moje iznošene haljine
 obući će vjetar,
 osvanut ću tako pod suncem Afrike,
 sretna što me svugdje pomalo ima.

Ne brinem što neću doživjeti treći milenij.

Sve dok mileniji još uvijek traju.

Sjećanje

Budi te slika s kraja godina
 na početku albuma
 i ulovljena pastrmka
 s mirisom Neretve
 i san zakovanog djetinjstva.

Budi te ovaj tromi dan
 izmiješanih mirisa juga,
 što zarobljeni stoje u zraku.

Čudnu moć ima nad nama
 kiša.

Vrijeme

Ostale su tišine zarobljene
 i pahulja jedna
 na pola neba.
 Vrijeme se nije dotaklo
 naših grana.

Zašto su nam stabla onda
 porušena?

Do not stop dreaming

A dream is born out of the fragrant of soil
 after the rain,
 Out of bee buzzing, crazed with
 flower,
 out of the sun's walk over the shores of body

A dream evokes your memories
 from the times before living,
 and awakes possibilities
 collected within the stars

Do not stop dreaming.

You will mislay yourself in forgetfulness
 lose yourself in the flight
 get blind for colours
 become too toughen for a touch

Do not stop dreaming.

Dreams were made up by children
 and fairies on your right shoulder
 and by heaven that is promised
 and by God.

Do not stop.

You are nothing without it.

Stone

My poem seeks for you.
 Your letter is silent.

You cannot enter
 Without love.

Lead by desires

When in haze
 we recognize the pictures of our desires
 there's no one happier than us,
 the blinds.

Memory

You are awoken by a picture from the end of the years
 at the beginning of an album
 and by a caught trout
 scented with Neretva
 and by an enchained childhood dream

You are awoken by this backward day
 of mixed odors from south
 that enslaved abide in the air

Strange power, over us, has
 the rain.

RADMILO V. RADOVANOVIĆ

Radmilo V. Radovanović rođen je 28.08.1957.godine u Divinu kod Bileće.

Školovao se u Trebinju i Mostaru.

Objavio pjesničke knjige: *Suze*, KPZ, Pljevlja, 1976. godine; *Ovo vrijeme*, SKPD Prosvjeta" Mrkonjić Grad, 1994. godine; *Tamnica školjke*, "Glas srpski", Banja Luka, 1995. godine; *Metamorfoza bića*, "Glas srpski", Banja Luka, 1997. godine; *Raskošna tamnica*, "Glas srpski", Banja Luka, 1998. godine; *Epitafius*, "Apostrof" Beograd, "Glas srpski" Banja Luka, 2000. godine; *Morfejski san*, "Prosveta", Beograd, 2001. godine; *Divinska Mikenka*, "Glas srpski", Banja Luka, 2002. godine; *Na obalama Lete*, "Nolit", Beograd, 2003. godine; *Oči bezdana*, "Narodna knjiga", Beograd, 2004. godine; *Banket ukletih*, "Glas srpski", Banja Luka, 2005. godine; *Dvije ponoći Vavilona*, "Narodna knjiga", Beograd, 2005. godine; *Prebivalište pepela*, "Glas srpski", Banja Luka, 2007. godine; *Divinske svjetlosti (izbor poezije)*, "Zavod za udžbenike i nastavna sredstva" Istočno Sarajevo, 2007. godine; *Pusta obala, o Tetida* "Udruženje Književnika Srpske Podružnica Banja Luka", 2009. godine.

Za svoj književni rad dobio je više značajnih priznanja. Zastupljen u zbornicima i antologijama. Prevođen. Član je Udruženja književnika Srpske i Udruženja književnika Srbije. Živi u Mrkonjić Gradu.

NA NJEDRIMA STIJENE

Znam da te uznemiravam riječima
 Koje ti svakodnevno šaljem u pismima
 Ti treperiš i ne opažaš te gluposti
 Misli su ne dovršene kao i oni snovi
 Koje razvlače galebovi u gorke talase
 I donose u ovu tamnicu do mene
 Lik tvoj mi se rađa ponova ispod duge
 A srce kuca na izgubljenim stazama
 Moj zov u pjesmi između zvijezda
 Obezglavljeno doziva prošla vremena
 Koje jedino sluša ova poezija
 Ti mi se povremeno javiš iz Žitišta
 Gdje djeliš sudbinu udatih žena
 Crnom linijom tvoje srce kuca i bježi
 Na oblaku divljem i s njim koji te ujeda
 A ja koji iz daljine tražim dio uspomena
 Sa one obale u Neumu i šaputanja na ramenima
 Isčekujem još jedan trenutak da se osvijetlimo
 Jer nestaje sna moja sjenka blijedi
 Stiže me tvoje zbogom i obara me
 Snijeg se smješta na osmijeh I usne
 Ispunjen sam bolom i krv kaplje
 Crne večeri stižu mi u goste
 Ja oduševljen pišem o sitnim stvarima
 Mislim kako da dođem da te ugledam
 A jesenji vjetar trubi diskretno
 Vrijeme prolazi ništavilo sjaji
 Kažeš u moj predio ne smiješ doći
 Zato i padam i u vatri gorim
 Na jednom komadu duše držim
 Ranu od ljubavi i ožiljak slobode
 I ništa se više ne može ispraviti

U ovom životu sve će da se sazna
 Sve da se izgubi u tren
 I nikada više ne vraća se
 Ostaje ova pjesma jada i ljubavi
 Zaustavlja srce i zvuke slatke
 I ništa od boje sumraka
 I crnog vina iz Dračeva
 Samo poneka suza opala
 Iz tvojih očiju na ljestvi beskraj
 Sad hladan i smrznut od iluzija
 Osjećam crnu vedrinu u ovim ćutanjima
 Golim očima zaklanjam lice
 Zatvorio sam vrata niko da me vidi
 Ne osjećam ni miris dima
 Na hladnom vjetru mirovdana
 Svojoj alhemiji i pjesmi ljubavi
 Nemoćan nijem na njedrima stijene
 U tajni zmijske i plodu bez ljubavi
 Ovome susretu nakon tri decenije
 Sa suzom na licu i očima kojih više nema...

FOTOGRAFIJA

Stojiš naslonjena na crvenu ogradu
 Malog mostića u Vrnjačkoj Banji
 Uokvirena u svježju jesenjsku samoću
 Gledaš u beskraj i vodu koja se razliva
 Iza tebe puno zelenih breza i platana
 Šta me to tješi danas nakon tri decenije
 Ti koja si mi poslala ovu fotografiju
 I riječi koje budim iz posljednjeg sna
 Sunce lebdi i ja na njemu a srce tuče
 Suznih očiju gledam kako mladost prođe
 Nekadašnje tuge opsjedaju me ponova
 Ako se ikada ponova sretnemo
 Naše staze biće prekrivene ružičastim laticama
 Kao u pjesmi Čang Hsjen
 Nas dvoje nakon toliko godina
 Postajemo dvije žrtve bezimenog bola
 Mi smo u mreži koju plete nebo i zemlja
 Dvoje na zlatnom vjetru u ljubavi i čežnji

PRISJEĆANJA

Gdje si konačno sad znam
 Prošle su decenije noći i zvijezde
 Pusti putevi moga traganja i patnje
 Za tvojim tijelom i tvojom Itakom
 Oluja me bacala na neke planete
 Na mjesta bez oslonca i tužne svjetlosti
 Ledeni vjetar je nosio zvuke i odjeke tebi
 Srce prazno u smiraj dana
 Ti si sve ovo vrijeme ostala prejaka
 Iz zore u zoru iz dana u dan
 Moja utroba je uzdrhtavala
 Sad sve je uzalud ne prepoznajem tvoje konačište
 Ja ovdje neutješén bdim sam
 I moja svijetla davno je dogorjela
 Kad li ćeš opet da iskrснеš
 Nasmiješena srećom uznesena
 Da kažeš eto me u naručje
 Ne vjerujem
 Razdvojeni stotinama milja
 Mi smo na svojim vrhovima neba
 Tako nagnuti gledamo kako iza nas
 Svjetlucaju zvjezdani zraci
 I mi smo negdje
 U stvari tu...

USPOMENA

Veće polako ulazi u ovu uspomenu
 Uzalud nevidljiv dotičem ti lice
 Ispijam sve tvoje osmijehe i čari
 Zamagljenih očiju svoj bol čupam
 Noćas mi se priviđa vatra i rastužene zjenice
 Tvoja sjenka hoda sad po mojoj ruci
 Lebdiš u vazduhu i ovom ogledalu
 Još si nedodirnutá ali tuđa
 Srce zadržti kada mi se javiš
 Od mene ne ostaje ništa
 Ja sam pjesnik bez nade
 Savijen u prošlost u svojoj jeseni
 Voljen beskrajno u sjećanju
 U cvijetu bez riječi i mirisa

GORČINA

Godine godine vidjeli se nismo
 A sad pričamo ponova
 Kad su već mraz i snijeg odnijeli sve
 Ne treba tugovati zbog takvih odlazaka
 Moje je srce ostalo kakvo je i bilo
 Ovaj život nije ništa našeg vrta nema više
 Trideset proljeća zaspalo je pod travom
 I pjeskom
 Ti si se sakrila u sjenku ja u tamnicu
 I otišla u neznane daljine
 Uvojke tvoje ja sam sanjao
 U mucu rvaó se sa njima
 Većernji oblaci zaklanjaju i danas noć
 Gase svjetlosti i odsjaje u ogledalima
 Jedan cvijet raste u mom stanu
 Sva ova otišla proljeća ostavila su ožiljke
 Vjetar ih uz sitne zvuke razvejava
 U sivilu iskoní mi opet pišemo neke nježne sonate
 Dvije lastavice vraćaju se u gnijezdo
 Ali njega više na tom mjestu nema
 Samo gorčina koja prožima srce

**MLADENKO
MARIJANOVIĆ**

Rođen 31.10.1969. godine u Varešu. Objavio zbirku priča "Kad i zvona zanjeme" 2006. godine. Živi i radi u Varešu kao glavni i odgovorni urednik lokalnog mjesečnika "Bobovac". Dobitnik prve nagrade za neobjavljenu zbirku poezije na manifestaciji "Slovo Gorčina" 2010. godine u Stocu.

POEZIJA
JOŠ SAM TU

Još sam tu
nisam više kao nekoć mlad
ali ne dam reći niti da sam star
još se borim
za unaprijed izgubljenu stvar

Još sam tu
i dandanas svuda idem sam
ali ne dam reći da sam otpisan
još se borim
bez otpora ne počinjem dan

Još sam tu
čekam neke prošle dane
ljepše sutra i ne sanjam
da mi osvane
ovdje samo jučer ljepše je

OVISNICI

Na balu
balkanskih veterana
negdje u Alpama
sabrano nas iz svih vojski
odabralo ko zamorce
psiholozi i eksperti vojni
da vide kako dišemo
pet godina poslije rata

odbilo pozvati one
što nutkaše se sami
koji ordenjem mašu
i rukama engleski zборе

Priđe mi švicarski časnik
akademac neki
sva mu je teorija

u malom prstu veli
al prakse ni mrve
i otkri veoma se pali
na barutom mirisne ruke
moli me da s njime
iskustvo dijelim

Gledam ga i mislim
možda i jest kadet
možda je i agent
možda i brat topli

Tek što zapita me
ratovao s kim sam
neplanski ga odbih
odgovorom svojim

Nema s kime nisam
reko mu pošteno
turnir je to bio
čak i sa svojim
kada ne bijaše
na puškomet drugih

Mislio je da sam lud
ne zna kako je u ratu
u svako doba
za neprijatelja
imati bilo koga
nasušno važno

NE ZASPI MI RANO

Ne zaspi mi ljubavi rano
neće ti uteći noć
ja se spremam stalno
pod kuću ti doć

Na prozoru ti se desi
te večeri kad prispijem
srce svoje na nj iznesi
da uza te dugo bdijem

Tad mi milu ruku daj
da nas prođe tih drhtaj
ko na prvi dodir naš

čežnja moja narasla je
spram nje gora malena je
samo da me dočekaš

MAJSTOR I ŠEGRT

Kad mi je udario šamar
odmah sam znao da mi ga
takvoga nitko nikada
udario nije

meni pripravniku
poslovođa druge smjene

kasnije je šamaranje
ponijelo i mene

među šegrte mi dalo
jednoga gorštaka

bio je sirov i s krupnom glavom
ali u nju ništa ulazilo nije
te ja posegnem
za svojim poslovođe pravom

što ću

računam dobra je prilika to
može on na obraščini izdržat
i jači dlan od mog
te mu jedan roditeljski dam

kad ga je vratio on meni
znao sam po drugi put
da mi tek takvoga
nitko nikada udario nije

izvini
reko mu
vidim promijenilo se vrijeme

izvini ti
odbrusi on meni
da ni u čemu ne ostane dužan

POSLJEDNJI NAIVAC

Sanjao sam neku noć
sebe
s onu stranu *modre rijeke*

niz leđa mi jeza
oči zvjerski tamo-amo lete
dok hodim međ humke
i čitam
tjeskobno čitam
epitafe ove

ovdje leži posljednji vitez
ovdje leži posljednji idealist
ovdje leži posljednji džentlmen
ovdje leži posljednji romantik

sunce ti
sve parcele zauzete

a ja
posljednji naivac
mislio da se ukraj njih
i meni namjesti stan

no odstrani me otud
ona svemoćna sila
nije još došao moj dan

spoznah se u krevetu živ
u goloj vodi sav

nije šala
prelaziti rijeku
a biti neplivač

i tek tada spopade me trema
ali ne pred smrću
nego
pred životom

jer hodim međ ljude
hodim i čitam
tjeskobno čitam
na raskrižju
putokaze ove

istočno je ulica ulizica
zapadno park pedofila
sjeverno bulevar bitangi
a južno aleja trača

volja ti u suteran
može se i dolje

niza stube nihilizma
hodnicima hedonizma
pa ravno do kraja

sidoh tu
gdje vele
život je
big party

ako nećeš cjelivati botoks
ako ne znaš milovati silikone
ako se nikad nisi valjao po krevetu
s napuhanom lutkom
odbij
staromodni skote

očima mi rekoše to
dva ćelava žbira
kod ulaznih vrata

ne bih s vama
ni da me zovete

došao sam samo
da vam to kažem

ENGLISH TRANSLATION:**THE LAST NAIVEST**

One night I dreamt
myself
on the other side of the blue river

a chill down my spine
the eyes of a monster making me quiver
whilst I walk amongst the mounds
and read
anxiously read
these epitaphs

the last knight rests here
the last idealist rests here
the last gentleman rests here
the last romantic rests here

damn
all plots occupied

and what about me
the last naivest
hoped next to them
I too would be

but I was removed from there
by that ominous force
I still have life to live of course

find myself in bed alive
sweating all over

it's no joke
crossing a river
and not being able to swim

only then the nerves hit me
not of death
but
of life

because I walk amongst people
walk and read
anxiously read
at the crossroads
read the signs

east sycophant's street
west paedophile park
north rouge boulevard
south gossip alley

if you want the basement
you can go there too
down the pillars of nihilism
through the corridors of hedonism
straight to the end

I get off there
where they say
life's
a big party

if you will not kiss botox
don't know the moves of caressing sili-
cone breasts
have never rolled in bed
with a blow up doll
refuse
you old-fashioned scott with your boring
vests

with their eyes they tell me this
two bald headed spies
at the entrance in disguise

even if you begged
with you I would not go

and I came
just to tell you so

ADDICTS

At the ball
of Balkan veterans
somewhere in the Alps
we were gathered from all armies
chosen like guinea pigs
by psychologists and army experts
to see how we breathe
five years after the war

they refused to invite those
who themselves offer
those who wave their medals
and speak English with their hands

I am approached by a Swiss officer
academic of some kind
his entire theory
under his sleeve the entire time
no experience however
and I discover his weakness
gunpowder odour hands
well I never
begs me with him to share
all my experiences there

I look at him and wonder
maybe he's a cadet
maybe even an agent
maybe a brother

Just as he asks me
against whom I fought
unintentionally I refuse him
with my quick response

I fought with them all
I said to him straight up
a tournament it was
even with my own
when they weren't
the aim of another man's rifle
that is

He thought I was crazy
has no idea about war
in all hours
having an enemy
be it anybody
extremely vital

DON'T FALL ASLEEP EARLY

Don't fall asleep early my love
the night will not flee
I am constantly preparing
to come and visit thee

Appear at the window
that night when I come
present your heart on it
so with you ages I can be

Then give me your gentle hand
so a quiet shiver through us shall pass
just like it was during our first touch

My yearning has grown
in comparison the mountain is small
if only you would wait for me I wish so
much

I'M STILL HERE

I'm still here
no longer as once young
though I don't allow being called old
I'm still fighting
for an already something lost

I'm still here
even to this day I go everywhere alone
though I don't allow to be called written
off

I'm still fighting
without resistance
I do not begin my
day

I'm still here
awaiting some
gone by days
a brighter tomorrow
I do not even
dream
to dawn

here only yesterday
brighter is

**MAESTRO and
the
APPRENTICE**

When he slapped
me
i instantly knew
nobody has ever
hit me like that
before

me the prentice
the second shift
manager

later on

i took to the slapping as well

amongst the apprentices
i received one highlander

he was crude with a large head
to which nothing stuck
so i reached for my manager's right

what else could i do
i thought it's a good opportunity that
his cheek could withstand
a heavier palm than mine
so i blew him a fatherly one

when he blew one back
i knew for the second time
nobody has ever
hit me especially like that before

sorry
i said to him
i see times have changed

sorry too
he snapped back
so not to remain indebted in any way

Književno veče

SVJETLO
NVO ALTRUISTA

NVO ALTRUISTA
"SVJETLO"
2005-2010 – 5 godina
STVARANJA NOVIH
VRLJEDNOSTI

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine
<http://diodgen.web.hr.com>

MAXIMUS
pro kultura magazin pro culture magazine
<http://maximus.web.hr.com>

KNJIŽEVNIK U GOSTIMA

NVO altruista „SVJETLO“ u okviru kampanje
„Komunicirajmo, mi čujemo čuda 3“
u povodu Međunarodnog dana osoba s invaliditetom (03.12.) i
Međunarodnog dana volontera (05.12.), u saradnji sa DIOGEN pro kultura
i MaxMinus magazinom u okviru Projekta „Književnik u gostima“

VAS POZIVA NA...IX DRUŽENJE
Susret sa književnicom
Samira Begman
Ciri, Švajcarska

datum 31. mart 2011.g., vrijeme 19:00 sati,
mjesto: NVO „SVJETLO“ Centar „S...“, ul. Logavina br.11
Sarajevo

MIRSAD BEĆIRBAŠIĆ

Pjesnik, prozni pisac, prevodilac
 sa francuskog/Poet, prose writer,
 French language translator

DATUM I MJESTO

ROĐENJA/ Date and place of birth:
 3. 7. 1952, Sarajevo, BiH

ŠKOLSKA SPREMA/Educational degree:
 Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Sarajevu,
 Odsjek Filozofija i sociologija. Pohađao
 postdiplomski studij u Parizu na Sorboni

OBJAVLJENE KNJIGE/Published books:

POEZIJA/Poetry: POJILIŠTE JELENA, Svjetlost,
 Sarajevo, 1972. SAKUPLJAČ LEPTIROVA,
 Veselin Masleša, Sarajevo, 1974.
 NAUŠNICE OD TREŠANJA, Svjetlost, Sarajevo,
 1974. ŠKRINJA, Veselin Masleša, Sarajevo,
 1978. ŠKOLA BALETA, Svjetlost, Sarajevo,
 1981; drugo izdanje Sejtarija, Sarajevo, 1997.
 IZABRANE PRIČE STANOVNIKA PERUĆICE,
 Veselin Masleša, Sarajevo, 1985.
 DRUGA LJUBAV, Svjetlost, Sarajevo, 1989.
 LJILJAN, CVIJET CVJETOVA, IPC, Sarajevo,
 1994. BAJKA O LJILJANU, IPC, Sarajevo, 1995.
 ZAČARANA OKLAGIJA, Print M, Sarajevo,
 1997. SVILENA AJKULA, Sarajevo Publishing,
 2003. U SRCU ZAKLJUČANO IZGUBLJEN
 KLJUČIĆ, Sejtarija, 2003.

PROZA/Prose: PTICODROM, roman, Svjetlost,
 Sarajevo, 1977; drugo izdanje Svjetlost, Sarajevo,
 1996. KAKO JA ŽELIM, KAKO JA HOĆU,
 bajke, Svjetlost, Sarajevo, 1996.
 JEDNA JEDINA ZA EDINA, Sarajevo Publishing,
 Sarajevo, 1998.

**PREVODI SA STRANIH JEZIKA/Translations
 from French:** Žak Prever, BARBARA, izabrane
 pjesme, IPC, Sarajevo, 1996.
 Antoan de Sent Egziperi, MALI PRINC, Sejtarija,
 Sarajevo, 1996.

NAGRADE/Awards: Nagrada Trebinjskih večeri
 poezije 1973. Fund for Free Expression Award,
 U.S.A. 1993.

POEZIJA
**ZAŠTO NE VOLIM GAZITI PO
 LIŠĆU**

U ateljeima
 U krošnjama
 Sunce boji perje
 U nevidljivo

A svemir
 Diže prst
 Jedino
 Sa usana pjesme

Zar potom
 Ma i bos

Lišće da taknem

Stao bih ptici
 Na grlo
 I učutkao
 Vlastiti korak

SRCE

Smrt je u meni
 Ali imam srce
 Smrt je u srcu
 Ali srce kuca
 Smrt je u glasu
 I glas ima srce
 Smrt je u odjeku
 I odjek ima srce
 Smrt je u odjeku
 I odjek ima srce
 Smrt je u tišini
 I tišina ima srce
 Smrt je u meni
 Ali imam srce
 Smrt je u srcu
 Ali srce kuca

LIFT

Gore me ne čeka niko. Niko sem onih
 Zbog kojih
 Silazim

Dole me ne čeka niko. Niko sem onih
 Zbog kojih se
 Penjem

VAN GOG

Žedan sam te bio sunce

Ispijah te iz pehara
 Okernih irisa

Ispijah te iz pehara
 Ljubičastog žita

Ispijah te iz pehara
 Narandžastog suncokreta

Morah razrezati vene
 Žeđ da utolim

HOMEROVO SUNCE

Pri samom vrhu
 Kamen se opet
 Surva

Oni
 Na čijem se putu
 Ispriječio
 Nisu ga podigli

Uklesali su moje ime
 I produžili
 Kao da nismo
 Sa iste planine

Ostat ću na brdu
 I sačekati da se probudi
 Vulkan

Ljudima je potrebna vatra

IBRAHIM SPAHIĆ

rođen je u Sarajevu 10. maja 1952. godine, gdje je završio I gimnaziju i diplomirao na Filozofskom fakultetu Sarajevskog univerziteta. Diplomirani je komparativist i teatrolog. Predsjednik je i direktor X bijenala mladih umjetnika Evrope i Mediterana 2001. i prvi predsjednik Udruženja mladih umjetnika Evrope i Mediterana za period 2001-2007.

Bio je predsjednik Komisije za izradu kulturne strategije BiH pri Vijeću ministara BiH koja je usvojena u septembru 2008. godine na Vijeću ministara BiH. Predsjednik je i organizator Međunarodnog festivala Sarajevo „Sarajevska zima“ i kao volonter, predsjedava i Međunarodnim centrom za mir, Udruženjem izdavača i knjižara BiH i Kućom Evrope Sarajevo. Pokretač je projekta Sarajevo - kulturni centar Evrope 93/94.

Koordinator projekta Sarajevo, Prvi interkulturalni grad Vijeća Evrope 2003/2004. Pokretač je zajedno sa Međunarodnim centrom za mir inicijative da se Sarajevo kandiduje za Evropsku kulturnu prijestolnicu 2014. godine. Inicijativu je prihvatilo Gradsko vijeće grada Sarajeva. Bio je predsjednik Koordinacionog odbora Kanton Sarajevo euregija. Osnivač je izdavačke kuće IPC (urednik i izdavač oko 200 naslova), raniji izdavač i glavni i odgovorni urednik časopisa za ljudska prava "WHY".

Bio je 12 godina suizdavač časopisa za filozofska pitanja "Dijalog" Autor je radova iz oblasti vanjske politike i ljudskih prava, kulture i umjetnosti. Učesnik je mnogih međunarodnih kulturnih i naučnih konferencija i kongresa.

Organizator je workshopova i međunarodnih seminara i predavač na mnogobrojnim tribinama. Organizator Konferencije gradonačelnika, načelnika i civilnog društva BiH u saradnji sa Vijećem Evrope.

Bio je predsjednik Evropskog organizacionog komiteta kampanje Vijeća Evrope za podizanje svijesti i promoviranje multietničkog društva i demokratskog građanstva za sve "Link Diversity" u zemljama jugoistočne Evrope i Izvršnog komiteta direktora za kulturu Vijeća Evrope. Bio je član je Međunarodnog foruma IBN ARABI za međukulturni i međureligijski dijalog (Madrid), kao i mnogih međunarodnih organizacija.

Bio je član Izvršnog komiteta Evropske asocijacije festivala

Predsjednik je Fondacije Kulin ban. Predsjednik je Upravnog odbora Kulturnog foruma BiH i član IK Evropskog kulturnog foruma i Izvršnog komiteta BJCM. Počasni je član PEN centra BiH i Društva arhitekata Sarajeva. Osnivač je međunarodnog kluba "Lions" Sarajevo i njegov prvi predsjednik 1997. godine U periodu od 1997. do 2001. godine bio je predsjednik Upravnog odbora Narodnog pozorišta u Sarajevu, član Savjeta BH Pressa, član Savjeta Festivala MESS, predsjednik Asocijacije Collegium artisticum (Austrijska kuća), Poetika prostora, IO Građanskog foruma i osnivač i kopredsjednik prvog Eko pokreta "Skakavac", i izdavač časopisa "Eko oko".

Pokrenuo je aktivnosti i za prvi Međunarodni konkurs u BiH za Concert Hall 1999. i izgradnju Concert Halla na Marijin-Dvoru koji je u Regulacionom planu Sarajeva. Dobitnik je nagrade za kulturnu saradnju Sjever-Jug (Maroko), «Zlatne povelje» za humanizam (Međunarodna liga humanista), medalje «Juan Miro» (UNESCO), nagrade «Tartuffo per Pace» (Italija), nagrade za upravljanje u oblasti kulture (New York) kao i specijalnog priznanja za rad na odbrani ljudskog i umjetničkog digniteta (Taormina), nagrade 9 zmajeva za razvoj kulturnih veza Južne Koreje i BiH, grada Antverpena, kulturnog centra Evrope 1993., i specijalne nagrade Asocijacije za kulturu L'eta verde (Italija). Dobitnik Spomen plakete grada Sarajeva, dobitnik nagrade menadžer godine 2007. u oblasti kulture za jugoistočnu i srednju Evropu. Dobitnik Plakete Kantona Sarajeva. Dobitnik Ordena Vitez književnosti i umjetnosti Republike Francuske.

Dobitnik Plakete BH horuma Perspektive za razvoj demokracije i civilnog društva. Autor je knjige Parlamentarna skupština BiH (1998-2002) i knjiga poezije "Znak", „Čovjek od žice“ „Sarajevski pauci“, urednik i izdavač Monografije "20 godina Sarajevske zime", "knjige Link Diversity o budućnosti BiH i antologije bh. poezije "Harfa".

Dobitnik je Šestoaprijske nagrade grada Sarajeva 2010.g.

POEZIJA

TREĆE OKO

*takmičilo
se
sa
božicom
proklole*

*ostade
zauvijek
plesti
i
tkati
zapretano
u
vlastitoj
mreži*

TRAGOVI

*u
hladu
loze*

*rasuti
grozd
ispred
bijelog
zida*

*paučinom
povezani*

*limun
i
čempres*

*usred
dvora
stare
kale*

*suha
smokva*

*skriva
pupoljak
mjesečarka*

PAUČINA

*satkana
Između
dvije
žege*

*između
dvije
kapi
kiše*

*između
dvije
oluje*

*između
dva
paukova*

*smrtonosno
samoljepiva
poljupca*

KORIJENI

*usred
breze
prijestol
nebeski*

*krošnja
treperava
lepeza*

*kora
poljupcima*

*ispucala
sneni
zagrljaj
ispod
plašta
bijelog
pauci
zasjeli
do
sudnjeg
dana*

DOLAZAK

*jedni
dolaze
zbog
vanjskog
hlada*

*drugi
dolaze
zbog
unutrašnje
vreline*

*nisu
znali
ni
gdje
ni
kada
se
odlazi
u
legendu
iz
ovog
grada između
dva
paukova
smrtonosno
samoljepiva
poljupca*

NIHAD MEŠIĆ RIVER

Nihad Mešić rođen je 1965. godine u Tuzli. Školovao se u Tuzli, Sarajevu, Lilehameru, Kopenhagenu, Roveretu, Varšavi, Subotici... Objavio je desetak članaka iz oblasti ljudskih prava i rješavanja konflikata u zemlji i inostranstvu. Koautor je knjige „Globalising Hope/ Globalizzare Speranza” koja je objavljena 2007. u Roveretu, Italija, u izdanju IUIPI-a. Dugo radio na poslovima i vezanim za korištenje engleskog i francuskog jezika. Lirske zapise pod nadimkom „River” počeo je objavljivati 2002. na Cyberbulevar forumu, a kasnije i na forumu web portala Tuzlarije koristeći pseudonim Sufler. Objavljivao je i u časopisima „Diogen” i „Maxminus”. Jedan je od koautora knjige poezije „Pod istim nebom”, objavljene 2008. u izdanju DHIRA Verlag, Kusnacht ZH, Švajcarska i samostalne knjige „Dovoljno lud” istog izdavača koja je objavljena 2009. Novembra 2010.g. Je objavljena i knjiga poezije „Kroćenje straha”, također u izdanju DHIRA, Kusnacht, Švajcarska. Živi i radi u Tuzli, Bosna i Hercegovina.

POEZIJA

Kroćenje straha

Cijeli život gledam
kako da strah ukrotim,
da mi od neprijatelja
saveznik postane.

Kad me more noćne
iz sna probude
da mi teško ne bude
zaspati opet,
a da svjetlo ugašeno ostane.

Trudim se ja tako,
ali se i strah trudi,
ne da se lopov stari,
bezobrano mi prkosi,
a ja eto još ne odustajem.

Kroćenje straha je proces
koji neki zovu životom.

Da je danas juče

Da je danas koji mjesec ranije
radovao bih se odmoru.
Da je danas koja godina ranije
tražio bih ljubav.
Da je danas koja decenija ranije
vjerovao bih ljudima.
Da je danas juče
opet bih te sanjao živote.

Do mene

Vratite mi snove
u boji
i crno-bijele
iz filmova Franka Capre
i lahku orkestarsku muziku
da me uvede u novi
sunčan dan.

Vratite mi snove
o sunčanoj obali,
zelenoj livadi
i svjetlucavom odsjaju
u morskome plavetnilu.

Drečim eto da mi neko vrati mene.
Znam, neće niko moći -
do ovog tupana je.

Prilike

Propuštene prilike se po definiciji ne vraćaju.
Drugi put, reče.
Šta da kažem kad znam da neće biti
drugog puta.
Premaleni su mi koraci da sustignem prilike.
Čekaj dalje, dočekati nećeš.
Ne znam zašto me opet pogađa dvoličnost,
znam da je to prirodno ljudsko stanje,
ali opet, večeras me steže pomisao
da je zbir propuštenih prilika uvijek proporcionalno veći
od zbira dosanjanih susreta.

Nekad sanjam

nedjelja, 23.05.2010, 23:39

Sanjam nekad
more, sunce, radost.
Nekad opet još
ljubav sanjam.

Nekoć sam sanjao
da letim.
Usnio bih tako
da prepreke nisu
nesavladive.
Mogle su se prijeći.

Odavno već
ne letim u snu.
Ipak još sanjam.
More, sunce,
radost, ljubav.

Može se puno
i pješice dosegnuti.

Taming Fear

During my whole life I look

How to Tame Fear

To make it an ally,
instead of enemy.

When the nightmares

Wake me from dream

To be able to sleep again

Without difficulties,

With light turned off.

So I keep trying

But, the fear is trying too.

Old Thief does not give up,

It spites me impudently.

Nevertheless, I do not give in.

Taming Fear is a process

some people call life.

If Today were Yesterday

If today were a couple of months ago,

I would have been rejoicing vacation.

If today were a couple of years ago,

I would have searched for love.

If today were a couple of decades ago,

I would have trusted people.

If today were yesterday,

I would have dreamed about you, Life!

Up to Me

Give me back dreams

In colour

And Black and White

From the Frank Capra movies

And light orchestra music

To introduce me to a new

Sunny Day.

Give me back dreams

About the Sunny Coast,

Green Meadow

And Shiny Splendour

In the Blue Sea.

Thus I scream to be given back myself,

knowing that nobody would be able to

it is up to this Dummy.

Opportunities

Wasted opportunities by definition do not return.

Another time, it was said.

What should I say knowing that

Another time will not happen.

My steps are too small to catch the opportunities.

Wait on, it will be in vain.

I don't know why I am hurt by double-dealing,

Knowing it is a natural human state,

However, tonight I am pressed by the thought

That the sum of the wasted opportunities is always
proportionally bigger

Than the sum of the encounters dreamed through.

Sometimes I Dream

Sunday, 23.May 2010, 23:39

Sometimes I dream

About the Sea, Sun and Joy.

Sometimes as well about

Love I dream.

I used to dream

I fly.

I would have dreamed that

The obstacles were not insurmountable.

They could have been crossed.

Since a very long time

I do not fly in dream.

But, I still dream

about the Sea, Sun

Joy, Love.

It is possible to reach a lot

on foot.

SANJA R. PETROVIĆ

Rođena 1972.g. U Novom Sadu. Član je književnika u otadžbini i rasejanju (SKOR) - Beograd, ogranak u Novom Sadu, kao i Ženske haiku grupe, Društva književnika Vojvodine i Udruženja književnik Srbije.

Objavljene knjige. "Maksa u ogledalu", pesme 1997.g.; "Nestašne bulke", pesme 1997.g.; "Biseri za moju mamu", dečji nestašluci 2006.; "Vreme je kao harmonika", pesme 2007.; "Deco, šta mislite o..." igrokazi za decu 2008.; "Sjaj ravnice", koautor, haiku poezija 2008.; "Muškarci, šta mislite o...", koautor, priručnik, 2008.; "Emocionalna detoksikacija za 7 dana", koautor, priručnik 2009.; "Od slučaja do slučaja", zbirka priča 2009.; "Oproštaj", novela 2010.; "Pod tuđom čizmom", priče, 2010.; Živi i stvara u Novom Sadu.

POEZIJA
Meni Vreme treba

Gospodine dragi,
nemojte me, molim Vas,
međ zvezde stavljati.
I nemojte me cvećem
obasipati.

Il bisere kupovati.
Hvala, ne treba.

Ako već hoćete
tako velikodušni biti
Vreme mi kupite.

Ili ga bar
u traženom momentu
zaustavite.

A možete i da ga vratite,
ako umete.

Tad bićete moj princ
na belom konju.

I da dronjke nosite
meni biste bili ko u carskom odelu.

I u sojenici da živite
palatom bih je smatrala.
Zahvalna bih Vam bila
odavde do beskraj.

Gospodine dragi,
nemojte me, molim Vas,
tako gledati.

Nisam ništa loše
ni mislila, ni rekla.

Zvezde, cveće, bisere zaboravite.

Meni Vreme treba!

Vajamo sebe, sami

Nisam sigurna
koja je od ovih nota
otključala vrata suznice
oslobađajući vodopad
s isparenjem tuge,
prizivanjem
trenutke radosti
beznadežnim listanjem
spomenara,
vršljanjem po gordosti.
Da možemo da vratimo vreme
da li bismo isto činili
ili pak smelo preokret napravili,
i neko novo kajanje izazvali?
Šta god izabrali
vajamo sebe, sami.

Isčekivanje

Tihujem samoću
urlikom nemim,
presušnom suzom,
pogledom mutnim.

Huk vetra raznosi poruke
zakorovljenih osećanja,
prizivajući oštricu kose
srodne mi duše.

Ne traži me više

Bila sam mladost
koja je jedva čekala
da se rasprši
u lepoti življenja.
Ušetao si mi u život
kao šetac mojim stopama.
Ni slutila nisam
da ću postati Amorov ranjenik.
Tvoje reči mi odzvanjaju
kao dobovanje potkovanih konja
u galopu po kaldrmi.
Skupila sam ih u nedra
i pretvorila u jecaj.
Slile su se suze
ko zna od kada spregnute u očima.
Izmešane s kišom
odnele su poruke boli i tuge.
Sada,
kada sam pokidala sve ulare
kojima si me vezao,
ščucurena u zagrljaju drugog

duša mi se probija
kroz senke visokog drveća
lako kao pero
i osmeh mi licem titra.
Ne traži me više
u mirisu jorgovana.

Otkrivajući sebe

Još jedna sveća je dogorela.
Istopljeni vosak
pružio se duž svećnjaka
formirajući
novi oblik svog postojanja.

Zagledah se pažljivo.

Makar deo puta

Ponesena mirisom dinja
između žutih cvetova
sanjivo pogledah u daljinu
i videh te u duginim bojama
s Ikarovim krilima
kako krstariš nebom.
Zamolih vetar da dune
i ponese me k tebi.
Ne, ne znam leteti
ali pratiću te
gazeći po krpicama oblaka.
Ako zaostanem...neka.
Bar znam da sam deo puta
s tobom provela.

Poimanje života

Na porubu istkane sreće
kao šljokice
prišivene suze stoje
spremne za pad u nigdinu
kada za to vreme dođe.

Vremenska traka
nanizana trenucima
kao perlama šarenim
oko vrata obmotana
čas stegne - čas popusti.

Impuls života
iz utrobe nastao
u srcu se razbokorio
troznačan
neprocenjiv.

The Wait

I silence loneliness,
 with a mute scream,
 a drying tear,
 a blurry gaze.

The howl of wind dispatches notes,
 of weeded memories,
 calling for a blade of hair
 of my soul's mate.

Don't long for me anymore

I was youth,
 waiting impatiently
 to disperse,
 into life's beauty.
 You walked into my life,
 retracing my steps.
 I couldn't have foretold,
 I would become
 one of Amour's victims.
 Your words eco in me,
 like the thumping of horseshoes,
 galloping along the cobble.
 I have collected them in my bosoms,
 converting them into a cry.
 Tears poured down,
 clenched in the eyes
 since who knows when.
 Interweaved with rain,
 they took away the words,
 pain and sadness.

Now,
 when I have broken all halters
 with which you have bound me,
 cuddled in the arms of another,
 my soul rushes
 through dark shadows of trees,
 as light as a feather
 and a smile lights my face.
 Don't long for me anymore
 in the scent of the lilac

Time is What I Need

My dear Sir,
 don't, I beg of you,
 put me up with the stars,

Neither lavish me with flowers,
 Nor buy pearls for me,
 Thank you, it is unnecessary.

If you want,
 So generous to be,
 Buy me time,
 Or at least in the desired moment,
 pause it.

You can also turn it back,
 If You know how.
 That is when you will be,
 My prince in shinning armor.
 Even if you wore rags,
 To me it would be,
 as if you were in royal gowns.
 And if you are to live in an stilt house,
 A palace I would consider it.
 To you I would bi grateful,
 From here to eternity.
 My dear Sir,
 don't, I beg of you,
 look at me so.
 Not a wrong thing have I
 Thought, nor said.
 Stars, flowers, pearls you can forget,
 Time Is what I need.

Discovering Oneself

Another candle has brunt out.
 Melted wax
 stretched along the candle stick
 forming
 a new shape of its existence.

I gazed at it carefully.

At Least Part of the Way

Taken by the scent of melons,
 among yellow flowers
 drowsily I gazed in the distance
 and saw you in the colors of the rainbow
 with the wings of Icarus,
 cursing the sky.
 I've asked the wind to blow
 and carry me towards you.

No, I know not how to fly
 but I will follow you
 stepping on the slices of clouds.
 If a fall behind....just as well.
 At least I know that I have gone
 part of the way with you.

Ourselves we sculpt, alone

I uncertain,
 which of these notes,
 has unlocked the doors of tear gland,
 releasing a waterfall
 with evaporations of sadness,
 recalling
 moments of joy
 hopeless page turning of
 a scrapbook,
 rushing through pride.
 If we could turn back time,
 would we do the same,
 maybe boldly turning things around,
 making a new reason for repentance?
 Which ever we choose,
 ourselves we sculpt, alone.

The Understanding of Life

At the hem of happiness weaved
 like tinsels
 sown stand the tears
 ready to fall in nothingness
 when time for it comes.

The string of time,
 beaded by moments
 colorful as beads
 wrapped around the neck
 at times it tightens
 at times weakens.

The spark of life,
 created from the womb,
 in the heart it bursts
 unfathomable
 immeasurable.

SABAHUDIN HADŽIALIĆ

Sabahudin Hadžialić je rođen u Mostaru, 23.9.1960.g. Danas je član Društva pisaca BiH i Društva novinara BiH. Freelance gl. i odg. urednika Izdavačke kuće DHIRA, Kusunacht, Švajcarska; Gl. i odg. urednik je Elektronskog magazina DIOGEN (<http://diogen.weebly.com/>) i Gl. i odg. Urednik MaxMinus magazina (<http://maxminus.weebly.com/>). U statusu je Samostalnog umjetnika u Kantonu Sarajevo. Piše poeziju i prozu uz uređivanje i recenziranje knjiga drugih autora na svom govornom području (ex_Yu) ali i na engleskom govornom području (USA). Tekstove, poeziju, priče i aforizme objavljivao u gotovo svim značajnim listovima u BiH i ex-Jugoslaviji. Pjesme, priče i aforizmi su mu objavljeni na francuskom, engleskom, španskom i albanskom jeziku. Nagrada "Majsko pero 1987.g." Za najboljeg mladog pjesnika Jugoslavije. Vlasnik prvih privatnih novina u SR BiH- „POTEZ“, Bugojno, 1990.g. Do sada mu je štampano 10 knjiga. Objavio je knjigu poezije u Francuskoj, Kanadi i BiH, a i u Antologije satire Balkana i BiH. Živi u Sarajevu; BiH.

POEZIJA
**NASTAVI SPAVATI,
SNJEGULJICE**

Njene oči su
plamteće bile
u rasutim snovima mojim.

...

Nisam se čudio
tom liku iz bajke
kojeg sam
kreirao.

...

Jedino što me
je boljelo
je bila njena slika
na svim javnim mjestima.

...

Od podzemne željeznice i sve
do obližnje žičare.

...

Otišao sam do
vlastite sjene
i rekao joj:

„Izbrisaću te

kao da te nikada nije ni bilo?!“

Nasmiješila se i otišla dalje,
ka obližnjem billboardu, uz riječi:
„Zaboravljaš, maestro, da onoga
trenutka

kada sam nastala

tvoj naum je prestao.

Ljepota je in the *eye of the beholder*.

Gledaoca, ovaj put!“

Uzeo sam kist

I zario ga u ruku kojom sam je nacrtao.

Nećeš više!

IZGUBLJENE DUŠE

Oni

stoje na granici

razuma

moga

i

tvoga.

Oni

Su vojnici

sudbine

moje

i tvoje.

Oni su tužno sjećanje

sopstvenih vizija

mojih,

ali i tvojih.

Njihovo

ime

je

moje i tvoje.

PJESMA I RIJEČI

Riječi u pjesmu

ne mogu stati...

ali se

pjesma

u riječima

može

naći...

BOEMSKA DUŠA

Moja duša

ispijena luta.

Ako naiđeš na nju,

nemoj joj prići

Kamen baci.

I dva.

Ako promašiš,

Neću tri oprostiti!

CONTROL FREAK

Dok

deca belog

bijelo ispija.

Sarajevo

novembarskog dana

otkano jeste.

Čime?

Čežnjom

slučajnog sapatnika

koji pjesmom

pokušava

tugu

sapрати.

Ne može.

Ona mu ne

dozvoljava.

I to je u njenim rukama.

**HUSH, HUSH .. MY DEAR SHOW-
WHITE**

In my scattered dreams
I remember
the fire in her eyes.

...

I did not question
this fairytale character
crafted – by me.

...

The one thing that hurt me
was her image
displayed all over.

...

In the underground stations
and
drawn on cable-cars.

...

I walked up to
my owns shadow
and said:
“I will erase you
as if you never existed ?!”
She smiled and walked away,
towards the nearest billboard, and said:
‘You forget, maestro,
that in the moment of my creation
all your intentions died.
The beauty is in the eye of the beholder.
in this case – the spectator!’”

I took the brush
and stabbed the hand that created her.

There you are !

LOST SOULS

They stand
stuck between
my mind
and...
your mind.

They are

the soldiers-keepers of
my destiny
and
your fortune.

They are
a miserable memory of
of their own manifestation...

mine
and
yours.

Who are they ?!

They are
You and Me.

A VERSE AND A WORD

Words do not make a verse
But
A word has the power of a verse

BOHEMIAN SOUL

My lifeless soul
wanders.

....

If you stumble upon it
stay away.

...

Throw a stone.
Perhaps two.

...

If you miss,
I will never forgive you !

CONTROL FREAK

While
sipping a glass of white
wine
whiteness splashes

...

Sarajevo
engulfed
in a November day.

In what ?

...

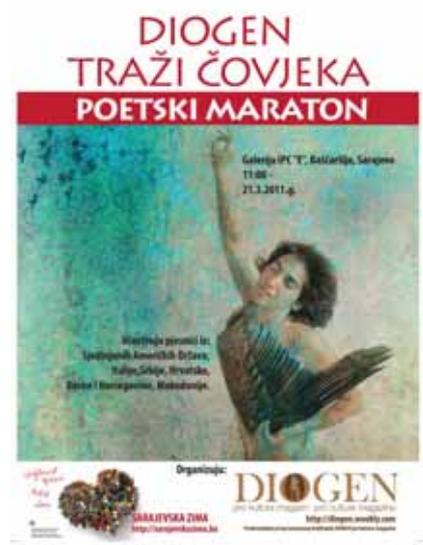
In longing
of an accidental sufferer
trying to dash his sadness.

No way.
She doesn't let him.

...

She even controls

his yearning.

MIRZETA MEMIŠEVIĆ

Mirzeta je rođena je u Višegradu 1979. godine. Od 1996. godine, živi i radi u Sarajevu. Iza sebe ima već dvije knjige. Prva pod nazivom "Toliko rasta" objavljena je 2001. godine, dok je knjiga „Krive Drine“ iz štampe izašla 2007. godine, a izdavač je Udruženje Obrazovanje gradi BiH

KAJANJE GINE

Pjesma nikad ne bi trebala početi sa „ja“
 Ja, koja sam ljuti protivnik kajanja
 Bez kajanja je tako počinjem
 U nadi da će se,
 ako već nije počela kako treba da počne,
 barem završiti onako kako treba da se završi,
 kako nije počela,
 a ni završila se,
 naša priča,
 bez kajanja.

Ja, koja sam ljuti protivnik kajanja,
 koja ga smatram gubljenjem vremena,
 povlačenjem novih poteza za kajanje,
 ispunjam kostur ove pjesme
 mesom sazdanim od kajanja.

Ti si jedini zbog kojeg se kajem.
 Kajem se što nisam znala
 Što nisam vidjela
 Kako je lijepo voljeti s nekim sve ono što on voli
 Kako je lijepo kad neko s tobom voli sve što voliš
 Kad u trenu zavoliš sve sa čim te upozna
 I on zavoli ono sa čime ga upoznaš ti...

Kajem se što mi je bilo dvadeset
 I što sam mislila da me čeka bogzna šta
 I što sam svoje bogzna šta što me dočekalo
 Otjerala da u miru čekam

Ljuti sam protivnik kajanja i ne kajem se što ovu pjesmu
 završavam sobom.

Tobom je ne mogu završiti,
 jer tebe u njoj nema,
 kao što te nema ni u mom životu,
 i jedva da te ima na mome spisku prijatelja
 (kojeg jedva da imam).
 Ako te išta uz mene ostalo
 Prepoznaj se u
 „da li si grob ili vječnost meni spremala,
 reci mi da znam!“

Ako te može utješiti to da me niko nije učinio sretnom
 Onda si gad zbog kojeg se ne vrijedi kajati...
 A ja se, eto, samo zbog tebe kajem.

ZVIJEZDA SI, ZEMLJO, JEDINA

Ja sam ti
 A ti si ja
 Tek kad si moja
 Svoja si

Ime ti dadoše po rijeci
 Rijeku ti dadoše po imenu
 Kad stojiš čvrsto i boriš se
 Tad tečeš brzo i nosiš sve

Jer ti si ja
 A ja sam ti
 Tek kad si svoja
 Moja si

Ime ti dadoše po Vukčiću
 Malome vuku Hercegu
 Vuk je u janjećoj koži
 Janje u koži vučijoj

Jer ja sam ti
 A ti si ja
 Tek kad si moja
 Svoja si

Imaš svoj dan, i godinu
 Milenij – dva u kostima
 Srce i dušu i sjećanje
 I djecu svoju uz koljena

Jer ti si ja
 A ja sam ti
 Tek kad si svoja
 Moja si

Zemlja je zemlja
 Zemlja je zvijezda
 Zvijezda si
 Zemljo jedina

Jer ja sam ti
 A ti si ja
 Tek kad si moja
 Svoja si

Jer ti si ja
 A ja sam ti
 Tek kad si moja
 Ja sam svoja

MOJA SREBRENA

Nekad si zlatna bila
 Moja Srebrena
 Nekad je u tebi
 Živio i trčao
 Svoje bosonogo djetinjstvo
 Moj kolega iz kancelarije

Nekad su svoje bosonogo djetinjstvo
 U tebi trčali s njim
 Njegova braća i sestre
 Njegovi prijatelji
 Svi njegovi vršnjaci
 Moja Srebrena
 Bili su njegovi prijatelji
 Samo ne svi u isto vrijeme
 Jer se uvijek u tebi bilo u svađi s nekim
 Zbog krpica ili klikera
 Moja Srebrena

Poslije su svoja djetinjstva
 U tebi trčala njegova djeca

U tebi bi momak rekao djevojci
 "Ne treba ti ljepotica"
 Mislila sam, ako bi to neko rekao meni
 Rekla bih mu:
 Hvala, ali trebala bi mi ona za sinuse!
 Misleći na vodu, isto ljekovitu sa Gubera
 Koja liječi sinuse
 Kao što ljepotica čisti kožu i uljepšava ten
 Prozvala bih je sinusica
 I onda bih se smijala
 Dugo bih se smijala sa mladićem koji dijeli
 Zlatne i srebrne komplimente
 U tebi, Srebrena

Nekad su se u tebi pjevale pjesme
 I šaputalo se u tebi
 Na jastucima
 I o jastucima
 Sad se imena tvoje djece
 Pišu na jastučićima
 I nosaju se ulicama u tišini

Nekad si zlatna bila
 Moja Srebrena
 Nekad si zlatna bila
 Moja Mila!

KĆERI ABDULAHOVA

Zvezdano nebo nada mnom
 moralni zakon u meni
 jedno me guši,
 a drugo stišće
 Nije meni lahko sa mnom deverati

Pa šta ti je, kćeri Abdulahova?

Što bolesti ima,
 kod mene su,
 e vala,
 nešto sam što počinje sa "I",
 a nije leprozni bolesnik

Pa šta ti je, kćeri Abudlahova?

Neko sam čudno piće pila od divljega maka

Eto to mi je,
 hvala ti koji upita

TRAGANJE ZA TRAGANJEM

Pronađi me
 ko hiljade drugih što si
 Pronađi me
 pa i moje kosti nosi
 Hoću i ja da znam ko sam
 I čiji sam
 Gdje sam
 Šta sam
 Odakle sam
 I kako sam
 To što jesam
 I tu
 Gdje sam

REGRET

A poem should never start with an „I“
 I, a stern opponent to regretting,
 Am starting it so without regret,
 Hoping that,
 Since it did not start the way it was supposed to start,
 At least it will end the way it is supposed to end,
 The way it hasn't started,
 Nor has it finished,
 Our story,
 Without regret.

I, a stern opponent to regretting,
 Who considers it a waste of time,
 By making new moves to regret
 Am filling the skeleton of this poem
 With the meat woven from regret.

You are the only one I regret,
 I regret not knowing
 Not seeing
 How beautiful it is to love with someone all the things he loves
 How beautiful it is when someone loves with you all the things
 you love
 when you in an instant grow to love everything he shows you
 And he grows to love what you have shown him

I regret being twenty,
 And thinking of the God knows what things that would happen
 to me
 And repelling all the God knows what things that have
 happened to me
 So I can wait in peace.

I am a stern opponent to regretting and I do not regret finishing
 this poem with myself.
 I cannot finish it with you,
 Because you are gone from it,
 As you are gone from my life,
 And I can barely find you on my friends list
 (which I barely have)

If anything of you is left in me,
 Find yourself in
 „a grave or an eternity, which have you prepared for me,
 Tell me so I know! “
 If the fact that no one has made me happy comforts you,
 Then you are a bastard not worth regretting...
 But I, still, regret only you.

YOU ARE A STAR, MY ONE AND ONLY COUNTRY

I am you
 And you are me
 Only when you're mine
 You're your own self

They named you after a river,
 Gave you a river after the name,
 When you stand tall and fight,

You run fast and carry everything away

Because you are me
 And I am you
 Only when you are your own
 You are mine

They named you after Vukcic
 A small Herceg wolf
 A wolf is in sheep's clothing
 A sheep in wolf's

Because I am you
 And you are me
 Only when you're mine
 You're your own self

You have your day, and year
 A millennium or two in the bones
 A heart and soul and memories
 And your children by your knees

Because you are me
 And I am you
 Only when you're your own
 You are mine

Country is earth
 Country is a star
 You are a star
 My one and only country

Because I am you
 And you are me
 Only when you're mine
 You're your own self

Because you are me
 And I am you
 Only when you're mine
 I am mine own self.

QUEST TO QUEST????

Find me
 Like thousands others you did
 Find me
 So you can tote my bones
 I want to know who I am
 To whom I belong
 Where I am
 What I am
 Whence I am
 And how I am
 This what I am
 And here
 Where I am

O DAUGHTER OF ABDULAH

The starry sky above me
The moral law within me
One suffocates me
And the other squeezes
It isn't easy for me to deal with myself

So what is the matter with you, o daughter of Abdulah

I have all the diseases
There are
Well,
I'm something beginning with an "L" (?)
And I don't mean leper

So what is the matter with you, o daughter of Abdulah

I drank some weird wild poppy potion

That is the matter with me
Thank you for asking.

MY SILVER ONE

you used to be golden
My Silver One
A colleague from my office
Used to live and run
In you
His barefoot childhood

His brothers and sisters
His friends
All his peers
Used to run together with him in you
Their barefoot childhood
My Silver One
They were his friends
Just not all at the same time
because in you someone was always in a fight
Over the clothes or marbles
My Silver One

Afterwards his children
Ran through you their childhoods

in you a boy used to say to a girl
„You don't need a beauty“
I thought, if someone said that to me
I would tell him:

Thank you, but I need her for the sinuses!
Thinking of water, healthy from Guber
That cures the sinuses
Just like a beauty clears her skin and adorns her complexion
I would call her sinus girl
And then I would laugh
I would laugh for a long time with a boy
That gives golden and silver compliments
In you My Silver One

In you songs were used to sung

And whispers were shared in you
On the pillows
And about the pillows

Now the names of your children
Are written on the cushions
Which are carried through the streets in silence

You used to be golden
My Silver One
You used to be golden
My Darling One

SAMIR TAHIROVIĆ

Živi u Donjem Vakufu. Objavio knjige: "Promjene" (2000.); "Kuća na četiri vode" (2006) i "Bilo jednom..." (2009)

POEZIJA
Sljepilo

Osloboden
 Očaja
 Očiju
 Osjetih
 Olakšanje

Otpisah pola bola i
 Ostade mi da do smrti "samo"
 Osjećam

Papillon

Znao sam kad uđem iza ovog*
 Da će biti
 Sve drugačije
 Znao sam
 U vatru pao sam
 I moje ruke bačene u okove
 Da mogu biti
 Svačije
 Moja leđa
 Tvrdi će špic da vrijeđa

Znao sam
 Kad počela je igra
 Stada slonova i tigra
 Ko je pobijeden
 Znao sam
 Znao
 Jer sam stao:
 Bože, odavno je trebalo
 da pobjegnem!

Znao sam da sunce koje sija
 Prija
 Samo kad si napolju
 A ja sam
 Unutra bio sam
 I svoga grijeha rate
 Plaćao sam na kvadrate
 Ovog ludila
 Grubi svijet -
 Sjećanja na let

Vlažna noć
 Pritišće kap kao teg
 Sloboda ima moć
 Noćas je vrijeme za bijeg

Za bijeg

Hvata me panika, strah
 Prsti se čvrsti grče
 Preskačem, padam u prah
 Noge mi same trče
 Osjećam njen topli dah ...

Znao sam da srce plamti
 I da nemam razloga
 Za predaju
 Izgubio sam igru
 Al* nemam dušu pobijedenog
 I znao sam kad hrabri gube
 Da tek tada nikome se
 Ne daju
 Tad su najveći
 Tad su najjači

Znao sam
 Kad počela je trka
 Da će onaj kom* je frka
 Ipak pobjeći
 Znao sam
 I vjerovao kao nikad
 I to nikad
 Nisam dao poreći

Luna

I pored svih tvojih ljubavnika
 Zgaženih sjajnih prolaznika
 na plavičastoj postelji
 Nudiš mi svoju punoću
 Čergari su zapalili zemlju
 i vjetar diže iskre
 u nebo
 One se gase pod tvojom
 Spavaćicom

Naša je ljubav na prvi dodir
 Doživim te kao ženu
 U ponoć
 kad sjećanja polude
 i kučka sa sebe strese
 posljednji martovski snijeg

Suton

Purpur - iskipjelo nebo
 na sunčevoj vatri

Sumrak - golobradi regrut
 u novim čizmama
 nenamjerno
 zgazio narandžu

Pokretanje vremena

Svaku večer, pred spavanje
 starica navija sahat
 koštunjavi, umornim prstima

Osamdeset joj je i nešto godina
 Sekunde izmiču
 minute teku ... prolaze sahati

Samo Bog zna
 hoće li je zvono probuditi
 pred sabah

**LJILJANA
CRNIĆ**

Rođena 1954.g.u Splitu. Piše poeziju i prozu. i objavljuje uz učestvovanje na književnim susretima od 2010.g. Radovi su joj objavljeni u Zbornicima i Almanasima u Srbiji, BiH i Hrvatskoj, kao i na književnim portalima. Pjesme su joj nagrađivane i prevedene na italijanski, francuski, slovački, slovenski i makedonski jezik. Živi i stvara u Beogradu. Objavila je knjigu poezije "Nikom neću reći tko si" (2011.g.)

POEZIJA
Mom učitelju

Tko je rekao bilo što
što nisam htjela čuti
gluposti u prolazu
uzdrmaše moje misli

čitaš li u mom pogledu
vidjeti ćeš sebe

ruke mi se lome
čekajući
da se pojaviš
spremne da polete
u zagrljaj

srcem i mozgom te navodim
još malo
samo malo
pojavit ćeš se
niotkud

ako me ne bude mrzilo
u svojoj ljenosti
ponoviti ću lekciju

naučila sam
srce da ne lupa
i da se ušuti
da ne uhvate
moj pogled
moju radost
moju sreću

pa mi nije jasno
zašto oko moje
bezobrazno sjaji
pa me izda mucki

svima
kad se ti pojaviš

Od svemira do tebe

Kao da svemir uzdiše,
moje misli postaju
svjetlost.

Vidiš li to u mojim očima?

Da li sami
svoju stvarnost
stvaramo?

Zbog čega dozvoljavamo
sadašnjosti
da nam
isklizne
zbog budućnosti?

Stvaraš svoj svijet
a ne znaš
da si u rijeci
mojoj.

Ovdje sam.
Zaplivaj meni.

Jutarnje svjetlo je magično.

ŠUTIM

šutim
pored mene
mjesec umoran
pobježe na spavanje

šutim
dan mi se javlja
prepoznao me
veli opet šutiš

oslušujem
šuteći
možda te dočekam
šutnjom

VRISNEM PONEKAD

Ponekad vrisne iz mene
neživljena strast
koja zna da zaboli.
Vidim
nedokučiv pogled,

više prazan.

Rado bih mijenjala
tvoj odraz
u vijugama svojim.

Ja u svom svijetu
sanjam
izgubljena u mislima..
Zavjesa pada,
predstava se završava

kroz rupu
koju probijam
u svojoj glavi.
Znam,
bila sam puno veća
nego što ti se činilo.

Danas tako mislim.

A sutra,
da li ću?

Bez naslova još....

Kad bi mi se stvari dešavale
same od sebe
možda bi me iznenadile
ovako
treba mi dodir sa stvarnošću

U potrazi za istinom
plašim se
pretvoriti ću se u
laž

Da sam iskrena, trebala bih
priznati

a nisam sigurna
da li si baš ti, moj tip
kao što znam i tvrdim
da si kapetan moje duše

A pitaš li me, koliko ti meni
značiš

moram reći puno
puno više nego što moje
greške

govore o tome
Ispuni obećanje, zagrij mi više
srce
uđi u moj život

Ne laži

Toliko bi da budem mudra u
ovoj jebenoj zbunjenosti.

Uvijek kod mene ti snovi
znam, učili me
san se sanja samo jednom
svi ostali snovi su blijedi
falcifikati
sjećanja
kao i ti ...
blijedi falcifikat

Sve ovo ima nekakva smisla
na neki kosmički način

Ako smo dijelili lijepo
što ga nismo podijelili?

Jebo te kad pogledam bolje
cijeli moj život se
pripremam, za svoj život
a može biti bi ipak trebala
krenuti u potragu
možda pronađem svoj sretan
the end

Možda ta sreća živi između
nekih planiranja i ko zna čega
još
ili slučajno kod svijeta sreće

Valjda će mo se sresti
u nekom drugom životu
pa taj susret
čak

bude početak
jedne priče, velike priče

Uvijek sam čekala da mi
pokucaš na vrata
da priča krene

k'o u inat
nikad ne zakuca...

Šteta.

For my teacher

Who said anything
I did not want to hear
stupidity in passing
really shaken up my thoughts

if you read in my view
you will see yourself

my hands are braking
waiting
for you to show up
ready to fly
into the embranchment

using my heart and brain, I cite you
a little

just a little bit more
you will occur
from nowhere

if it is not detested
for me

within my laziness
I will repeat the lesson

I have learned
that heart is not pounding
and to shut up
not to get caught
my view
my joy
my happiness
so I do not understand

why my eye
ridiculously is shining
So horribly act as a
traitor
whenever
you show up

From the universe to you

Like as the universe groans,
My thoughts becomes
light.

Do you see it in my eyes?
Do we create
our own
reality?

Why we allows
to the present
to
slip away
because

of the future?

You are creating your world
not knowing
you're in the river
of mine.

I'm here.

Swim towards me.
Morning light is magical.

Observing silence

I am observing silence
Next to me
Moon tired
fled to sleep

I am observing silence
day says high to me
recognized me
told me that I am

observing silence again
listening in
through observing silence
Maybe I will greet you
with a silence

Sometimes, I screech

Sometimes screamed out from me
unfulfilled passion
who really hurts.

I can see
unreachable eyewink,
more empty.

I'd like to replace
your reflection
within my curves.

I am dreaming in my own world
lost in thoughts...

Curtain falls
Play ends
through the hole
I am penetrating
through
my head.

I know,
I was much larger
than you think.

Today, I think like that.
Tomorrow?
Should I?

Without a title...yet...

If the matters happened by itself
It might surprised us
thus

I need a contact with reality

In the search for the truth
I'm afraid
that
I'll turn up in
lie

If I am sincere, I should admit
and I'm not sure
whether you are just my type
as I know and claim that
you're the captain of my soul
And you ask me, how much I care
about you

I have to say much
much more than my
mistakes
talk about...it.

Fulfill the promise, warms my heart more
Enter into my life
Do not lie

I would like so much to be wise in
this fucking confusion.

Always around me these dreams
I know, taught me
dream you are dreaming only once
all other dreams are pale forgery
of recollections

As you are
...pale forgery

All of this has a kind of
sense in some cosmic way

If we shared nicely
Why we did not share?

Fuck...when I have a closer look
my whole life

I am preparing for, my life
and I might be that I should
go for a search
maybe I will find my happy *the end*
Maybe that happiness lives between
some planning's, and who knows what
else
or accidentally in the world of happiness

I guess we will meet
in another life
so that meeting
will
be the beginning
of one story, great story
I was always waiting for you
to knock on my door
and for the story to start
But in spite of everything
you have never knocked ...
Pity...

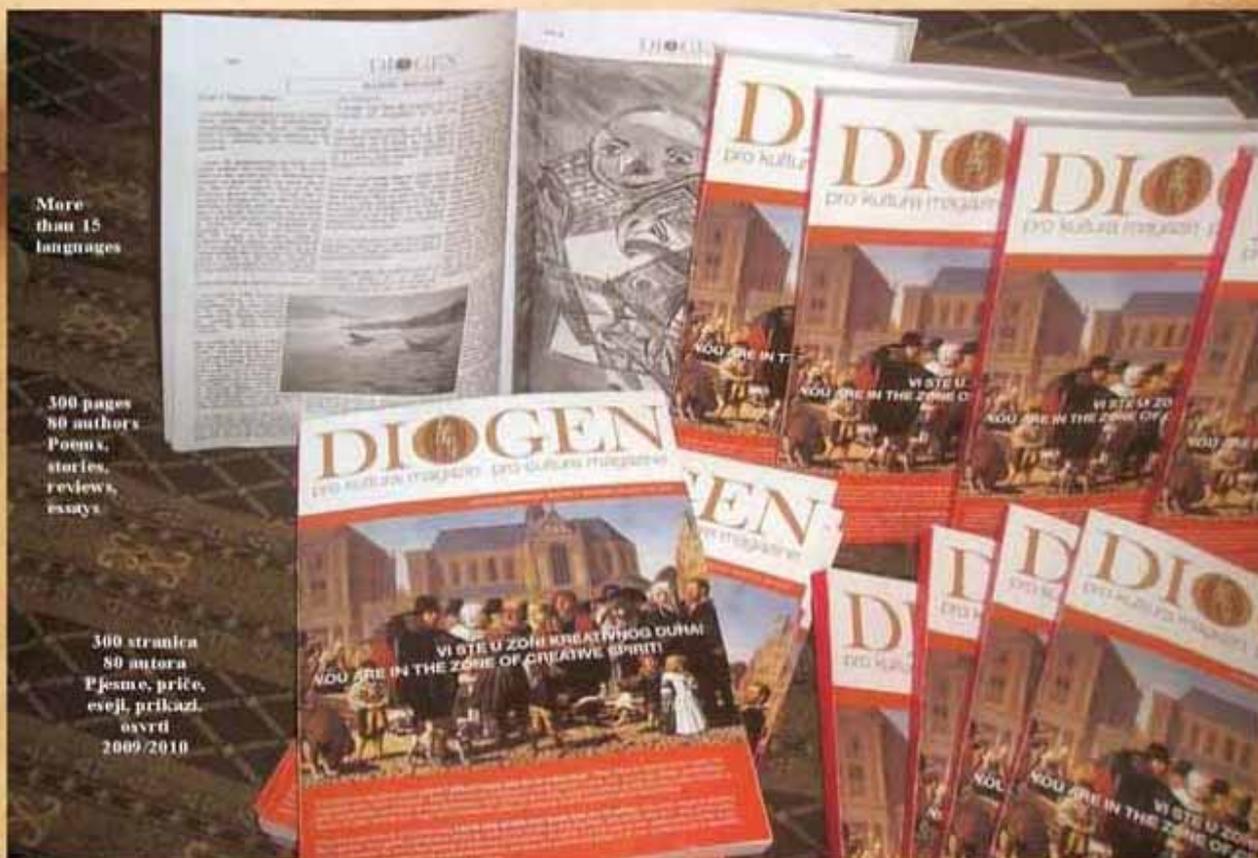

<http://dioegen.weebly.com>

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

VIJESTI/VESTI/NEWS

More
than 15
languages

300 pages
80 authors
Poems,
stories,
reviews,
essays

300 stranica
80 autora
Pjesme, priče,
eseji, prikazi,
osvrći
2009/2010

Iz štampe je izašao PRVI BROJ DIOGEN pro kultura GODIŠNJAK-a (sa autorima predstavljenim na 15 jezika na stranicama... formata A4 na 300 stranica). Obzirom da objavljivanje GODIŠNJAKA na bilo koji način ne finansiraju ili podržavaju bilo koje institucije države Bosne i Hercegovine, ili privatni namjesnici-tajkuni, ovo je pionirski pokušaj da pronadjemo čovjeka unutar kulturnih nadanja, a da istovremeno nismo dužni nikome zahvalnost do samim autorima, koje smo predstavili u našem magazinu online na <http://diogen.weebly.com/> tokom perioda septembar 2009-septembar 2010 (više od 80 autora)

Cijena po izlasku iz štampe ovog magazina/knjige koji objavljujemo uz pomoć Izdavačke kuće DHIRA, Kusnacht, Švajcarska (ustupljen ISBN code bez naknade) je 20 KM za BiH, odnosno 10 Eura/Evra za sve vas koji se nalazite van BiH. Poštarina se dodaje na navedenu cijenu (unutar BiH dobijate magazin sa plaćanjem po prijemu dok, ako ste van BiH - prvo izvršite uplatu na naš račun, a zatim vam dostavimo poštom vaš primjerak magazina). Dakle, sada se magazin može naručiti po navedenoj cijeni za jedan primjerak.

Narudžbe na sabihadzi@gmail.com

From the printing just came out the very First Issue of DIOGENES pro culture YEARBOOK ANNUAL (of 300 pages in A4 format..with more than 15 languages involved).. Since the publishing of DIOGENES pro culture magazine YEARBOOK ANNUAL in any way was not funded or endorsed by any of the institutions of Bosnia and Herzegovina, neither of any of private reagent-tajcoon, this is a pioneering attempt to find the human being within the cultural hopes and at the same time we are not obliged to anyone except to express gratitude to the authors themselves - to you - whom we presented in our magazine online at <http://diogen.weebly.com/> during the period September 2009 -September 2010 (more than 80 authors). Price per press individual issue of the magazine / book, published by Publishing House Dhira, Kusnacht, Switzerland (referred ISBN code free of charge) is 20 KM or 10 euro / euro for all of you who are outside of BiH. Postage is added at the listed price (If you are outside of BiH, first you do the payment on our account and after that we are sending you the copy of magazine/book). So, now the magazine can be ordered at a specified price, from one or more copies.

Orders on: sabihadzi@gmail.com

**MIRJANA
MARINKOVIĆ**

Rođena 1967.g.
Diplomirala ruski jezik i
književnost 1992.g. na
filološkom fakultetu u Beogradu.
Objavila knjigu poezije "Ispričaše me
slova" 2010.g.

POEZIJA

ZA DRUGA MRAVA

Veselinu Gatalu

ZA DRUGA MRAVA

Naramak drva
za jednu vatru nosim...
Mrava da zgreje...

Drugom ću vatrom
nahriniti nas oba.
Imam jedan klin.

Za treću vatru
idem u šumu. Čuvaj
nam kuću, družo!

Goranu Lazu
(SUNČEVOM VODOM TI
UMIVENA)

BOL

Na tamnoj strani Meseca
od mene se skrio,
gde svetlo mrkli preseca,
dom je večni svio.

Sjajem se katkad oglasi,
bi da me pozdravi,
pa se opet taj zagasi,
dok luč me prizdravi.

Duša sleđena ostane,
srce tuga stegne,
skupi se, jadno, zastane...

Onda se sve slegne,
stihne, ne preliva više.
Tek - zaziva tiše...

Zoranu Veljkoviću
(UZDAH VIHORA)

MOLITVA

Dok negde gore
sinji soko nebom
nečujno krstari,
ljubeć' slobodu
od života više,

Poslednji Ratnik
za oproštaj moli
komad Svete Zemlje,
za to, što ga gazi
sve tiše i tiše...

Slobodanu Ivanoviću
(ŽIVOT...)

I BI REČ...

Pismena svetle
neprolazna. To Višnji
nastavnikova

Sinu darovav
vere zlatotiskane
inicijale.

Aci Stojanovu (MONOLOG)

SLIKA

Ode! K'o šamar
na damar, strepnje treptaj.
Zausti, ali...

Sam na ulici.
U kockama pločnika
lice joj traži.

Boli bljuzgave
suze trag. Ciča dušu,
obraze štipa.

Uzalud ište,
u džepove poseže
za rukom njenom.

Na vetru kaput
opusteo landara.
Nema je više.

English translation:

MY FRIEND – THE ANT

To Veselin Gatalo

Wood, bundled
Just enough for a single fire
To warm the ant...

The second fire will
feed us both.
I have one cog.

For the third fire
I have to collect wood.
Keep an eye on hour house,
my friend.

7 September 2011

*To Goran Lazarević
(ILUMINATED BY THE SUN)*

PAIN

On the dark side of the Moon
Where light cuts through dark
He was hiding away from me
In hi eternal home.

He glistens from time to time,
As if to say 'hello'
And then turns dark again
While I began to feel a bit
better.

Frozen soul,
Heart engulfed in grief,
Miserable, liny, lifeless..

And then the dust settles,
All becomes quiet
Voiceless.

*To Zoran Veljkovic (THE
SIGN OF A WIND)*

PRAYER

Far away
The falcon silently circles the
sky
Sunken in freedom
Loving it more than life itself.

The last warrior
Begs the Holly Land
To forgive
Because the dust trickles
Less and less

MAJO DANILOVIĆ
POEZIJA
DO OBLAKA VISOKA

Strašno visoka bila je Aida,
kô da je nije rodila majka, već donijele
rode.

I sva lijepa *kao bajka*,
nevažno što je pomalo snob i rob mode.

Pitam je, otvoreno – Aida ne da!
Odozgo gleda, iz perspektive zvijezda.
Ni grama nade, zagonetno se smješka,
rado bih nju do svoga gnijezda.
Želja mi, za njom, podno stomaka se
mreška.

Daj, bolan, Aida, ne budi neka, udjeli
sirotanu!

Prisloni na moja ta usta meka.

Ka mome krenimo stanu,
stanujem blizu zvijezda.

Ljubiću te u svijetu čarobnjaka,
soba moja, biće ti naopaka:
zemlja gore, zvijezde dole – svečarske
svjećice,
mjesec bi rado ispod tvoje spavačice.

Ponoćna moja jahačice,
zvijezde ti u mojim očima,
treše se i ti od groznice,
na isto mislimo – visoka mala
bezobraznice!

Mudrica čuti – ne da se zbuniti,
muči me, mori, kô da bi mene kazniti.

Čudno se smješkala
dok me po glavi češkala.

Od onog boga Erosa zaposjednuta,
izusti Aida – *hoće da mi se poda*.

Veseo, *šenuo*, ne znam kud bih krenuo,
udaram desno, udaram lijevo,
kô mlada mušica, smušena lica.

Nekako nadosmo put do apartmana,
u stvari garsonjere.

Zvijezde – *fajront* je! Gasite nebeske
fenjere!

Neka mi u mraku, sva od stida,
svijetli do jutra visoka lijepa Aida!

- rođen 1955. u G.Lupljanići,
Derventa
- diplomirani politikolog
- slobodni grafički dizajner

- piše poeziju, prozu i aforizme

- publikuje od 2008 -
objavljen u pedeset zbirki,
almanaha i antologija
prisutan na Proza online,
Webstilusu, Diogenu,

- preveden na italijanski i poljski

- pesme su mu nagrađivane

- objavio je knjigu pesama
"Dok zemljom gazim rasute poljupece"
2010. (uskoro izlazi na italijanskom)

- u štampi mu je druga knjiga pesama
"Makar to bila slutnja samo"

- u pripremi je treća knjiga pesama -
„Od glagola biti“

U PRIVIDU USPENJA

Ne bojim se nada mnom Onog! Pravedan
On je a strog.

Ljudi se uplašim! I sebe plašim se –
bijednog!

Mraka se plašim i visine.

I nas, što s osmijehom, drugom u leđa
udaramo kline.

I onog što bilo je, i što će biti!

Da li dočekaću, ne znam, čovjeka u nama
da prepoznam?

Zavisti se gadim i taštine, ljudi - što
gledaju sa visine.

Nadmenosti bez pokrića, patvorenosti
ljudskog bića.

Laži ordinarne i dežurne istine!

Sebe se najviše plašim! I vas se očito
plašim!

Ja koji život ponizno klečim, pred vama
uspravan stojim,
s nadom, da vas zadivim svojom
gromadom.

U snove bježim i loše pjesme krijim!

Života, od smrti, više se bojim!
A njim se sve više trujem: bogaram i
psujem,
sve više druge krivim – postojim al' ne
živim.

I nikog da zađe u moje predgrađe,
da mi kaže kako od glagola biti pravilno
tvoriti sebe,
a čovjeka u sebi ne ubiti.

Plašim se samoće! Što ljudi bezglavo u
novo hrle!

Snagu ti krađu, dok te drugarski grle;
duboke vode, pretjerane slobode,
skućenosti i širine, plašim se!

Ne osvrćemo se, dok odlazimo. Po
bližnjim gazimo i po precima!

Ne znamo prosti, kada smo pljunuli
drugog, mi smo pljunuli sebe,
kada smo drugog ubili, sebe ubili smo!

U prividu uspenja, mi tonemo! Slijepo
gledamo, slušamo nemo!

Mraka se plašim, mama!!

VOZIO VOZ

Uz čistu indiskreciju, vozio voz za
Veneciju
mene i zvanično - gospođu Štimac,
prekrasnu Lukreciju.

Kabina šest, spavaćih kola –
bez srama skinula se gola.
Pod opskurnim svjetlom plafonskog
neona,
za početak, stojeći vodili ljubav ja i ona.

Topla i sva od čuda,
ljubila se bez gumice i predrasuda.
Noktima po mojim plećima,
po licu tragom od ruža,
varala sebe i finog joj muža.

Pruga krivuda, nas svuda: lijevo i desno,
gore i dole, sjeverno, istočno,
pozadi, sprijeda i bočno.

I svu noć mene u sebi nosila,
životu il mužu prkosila.
Zavjesu strgala s prozora,
u kupe napokon ušla je zora.

Pušili zadnju cigaru.
Rumena, razmazane šminke,
sišla u Portoguaru,
koraka lakog- kô u neke klinke.
Tu odmah poslije Trsta
dala mi poljubac s kraja prsta,
dok nije postala tačka –
njoj voz kao igračka.

Nazirali se obrisi Venecije,
po meni mirisi Lukrecije.
Mužu će reći nije trenula
do tamo kud je krenula.
Psovaće prugu, kriva mu željeznica,
ženu mu mučila nesunica.

Sve što ostade od Lukrecije,
šljiva na vratu (moraću vezat kravatu).
Noge klecave, jedva se vučem,
valjda ću do Verone da se dovučem.
Ja – vozni ljubimac,
zvanično – gospođe Štimac

ISPOD STARE MURVE

Čuj... more kao da pjeva!
Dok sjedim u sjenci stare murve,
igraju talasi u ritmu *dalmatino*.

Ponovo snatriš pesniče!

Na svoje si se vratio.
Malo ti šta bilo inspirativno,
gotovo ništa opsesivno,
ni zaljubljen nisi
- a nisi više izgubljen.

Nada na horizontu!

U ovo sunčano *matino*,
u cvijetu lavande prividiš
ljubičasto iz ženskog oka,
u raspuklom naru
- djevojačku jedrinu,
sad kad ponovo tvoriš jedninu,
kao da nisi sam.

I biću i bio sam, i bivam
– ovde i sada!

U hladu prastarog duda
podizeš pogled, uzdižeš glavu,
i gledaš u daljinu,.

U bijeloj peni, što more valja,
pomorska *fiesta*
- u bijelom nevesta,
mornari svatovi nebeski.

Oblaka dva, dva jastuka,
dva meka poljupca,
miris usoljenih inćuna
i boca plavog vina -
zadugo odavde ne odlazim.
Kraj vode zorom ću pjevati
...*sve ptičice iz gore*...

Nek vidi galeb burevesnik,
kako se ponovo uzdiže pesnik!

Pod stablom starim - ponovo sanjam.

ONI BI DA NAS NEMA

Kroz život vučem keca iz matematike,
živim bez pretjeranih planova i taktike.

Mrzim brojeve! I što me trpaju u
aritmetičke strojeve.

Imam ja, bolan, ime i prezime. I srednje
slovo imam.

Brišu ti ličnost, a nude uniformu i
sličnost.

Rekviriraju ti britkost i dostojanstvo,
usađuju poniznost i pijanstvo.

Zavode te u kartoteke, arhiviraju u
videoteke,
dok dižeš nadnicu i lijek iz apoteke.

Zaglupljuju te, oštricu ti tupe,
čuvaju položaje i svoje debelo dupe.

Puna im usta demokratije,
siromašnim, uplašenim te drže
pod budnim okom tekliča - partijske
bratije.

Revolucija im – jednako prostitucija,
terorizam, huliganstvo, fašizam.

Hoće nas zabrinute i pokorne,
umorne, ne poletne i humorne.

Stimulišu idiotizam, gojaznost, debilnost!

Najradije bi da nas nema.

A ko će im dirinčiti, ko da im da
kredibilnost?

Stavljaju nas u lance i kvрге,
vazduh ukidaju: *dižite malo na škrge*.

Kolektivna operacija mozga,
igraju se suda i Boga, glumački diletanti
ti - demokratije mutanti.

Narod - bezglavo stado, kroz tamu luta,
ne znajući da je na kraju puta -
po entu put, otkad je zemlja počela da se
koluta.

I ja međ njima, magarećim ušima
poklopio se po očima,
ništa se ne kajem i samo
pristajem... pristajem... pristajem...

TRAIN WAS DRIVING

With a pure indiscretion, a train was driving to Venice
 Me and officially - Mrs. Stimac,
 beautiful Lucretia.

Cabin No six, of the sleepers -
 unashamedly she stripped bare.
 Under obscure ceiling neon light ,
 For the start, We made love standing up.

Warm and all made of miracles,
 kissed without a rubber and prejudices.
 Nails all over my shoulders,
 all over the face with a trace of lipstick,
 cheating herself and her nice husband.

The railway winds, and we are all around: left and right,
 up and down, north, east,
 rear, front and on sides.

And all night long carried me within her,
 defied life or her husband.
 Tear hanging from windows,
 in the coupe finally the dawn entered.

We smoked last cigarette.
 Rosy, with smeared makeup,
 descended in Portoguaru,
 with a light step - like in some kid.
 There, just after Trieste
 gave me a kiss at the end of a finger,
 until she became a point -
 and for her a train like a toy.

Discerned the outlines of Venice in front of me
 all over me the smells of Lucretia.
 she will tell her husband that she did not sleep
 all the time, during the travel.
 Revilers tracks, railways he will blame,
 his wife struggled insomnia.

All what remained of Lucretia
 Plum in the neck (I will have to tie a tie).
 Totter feet, I am barely trailing,
 I guess I will pull up to Verona.
 I - rolling pet,
 officially – of Mrs. Stimac

TALL UP TO THE CLOUDS

Awfully tall was Aida,
 like it is not given birth by mother, but brought by the storks.
 And beautiful like a fairy tale,
 no matter that she is a little bit a snob and a slave of fashion.

I asked her open minded, Aida does not give!
 Viewing from above, from the perspective of the stars.
 Neither grams of hope, smiles enigmatically,
 I'd like to take her to my nest.
 My wish, for her, under my stomach is rippling.

C'mon, painfulness, Aida, do not be somebody wrong, grant to
 the poor one!

Lean on mine your soft mouth
 Let's go to my apartment,
 I live near the stars.
 I'll kiss you in the world of wizards,
 my room, will be upside down for you:
 earth will be above, the stars below - festive sparks
 moon would be happy to be under your nightie.

My midnight rider,
 your stars in my eyes,
 you are shaking up because of the fever,
 we are think about the same – you tall one, a little minx!

She, the wise one, is observing silence - not to be confused at
 all
 bothering me, rack me, as if would like to punish me.

She was smiling in a strange way
 while she was scratching my head.
 By the side of god Eros being occupied,
 uttered Aida - *I want to give myself to you.*

Glad, a rocker, I do not know where I'd started,
 hit to the right, hit to the left,
 Like young fly, with a puzzled face.
 Somehow we found our way to the apartment,
 in fact the studio.

Stars – it is closing time! Quench the heavenly lanterns!
 Let it be as the light in the dark, with all of her shame,
 light up until the morning, tall, beautiful, Aida!

THEY WOULD LIKE THAT WE DO NOT EXIST

Throughout life I am trailing an ace from math,
 Living without excessive plans and tactics.

I hate numbers! And that they pushed me into the
 arithmetical machines.

I have, you painful, a full name. And middle name as well.
 Delete your personality and offer a uniform and similarity.

Requisite your sharpness and dignity,
 inculcate humility and drunkenness.
 Put you within the files, stored in a video store,
 while you are picking up wages and medicine from
 the pharmacy.

Making you dumb, dull your blade,
 preserve their positions and thick ass.
 Their mouth full of democracy,
 they keep you poor and frightened
 under the watchful eye of the runner - brothers of the party.

Revolution for them – equal to the prostitution,
 terrorism, hooliganism, fascism.
 They want us worry and submissive,
 tired, not enthusiastic and humorous.

Stimulate idiocy, obesity, debility!

They would like that we do not exist.
 And who will keep tugging, give them credibility?

They put us in chains and irons,
 eliminate air: *breathe a little on the gills.*
 The collective brain surgery,
 they play God and court, acting dilettantes
 those - democracy mutants.

The people - heedlessly drove wandering through the dark,
 not knowing that they are at the end -
 the nth time, since the earth began to reel.
 I am among them, with my donkey ears
 coincided with the eyes,
 I regret nothing and only
 I agree ... I agree ... I agree ...

The Assumption of Illusions

I do not fear The One above me! He is rightful and a tough.
 I am afraid of people! Afraid of myself – a miserable one!

I am afraid of the dark and the height.
 And we, who are, with a smile, to another one striking the
 cleats in the back.

And those what was and what will be!
 Would I ever meet, I do not know, man in us to recognize?

I loathe the envy and vanity, of the people – who watch from
 above.
 Arrogance, without coverage at all, apathetic of human being.

Ordinary lie and truth on duty!

I am most afraid of myself? And afraid, obviously, of you!
 I who lives humbly life on knees, in front of you stand upright,
 with the hope that you will be marveled with my phylum.

I am running away in my dreams and cutting out a bad poems!

Life, than death, I am afraid more!
 More and more I am empoisoned with it: Cursing and
 cursing,
 increasingly blame others – I exist, but I am not living.

And none that goes down in my suburb,
 that tells me that the correct form of the verb *to be* to create
 myself,
 a not to kill a human in me.

I'm afraid of loneliness! As people rush heedlessly into the
 new!

Force you steal, while they friendly embrace,
 deep water, too much freedom, lack of space and width, I'm
 afraid!

I am not looking back, while we are leaving.
 While we are wading over the neighbors and over the
 ancestors!

We do not know, simple ones as we are, when we spit the other
 one, we spit at ourselves,
 when we killed the other one, we killed ourselves!

Within the illusion of the assumption, we are sinking! Blind
 seeing, silently listening!
 I am afraid of the dark, Mom!

Under the old mulberry

Hear ... it is like the sea is singing!
While I am sitting in the shadow of an old mulberry tree,
the waves play in the rhythm of dalmatino.

Poet, you are dreaming again!

At you are back on your own.
A little of something was inspiring,
almost anything obsessively,
not even you are in love
- and you are not lost any more.

Hope on the horizon!

In this sunny *mattino*,
within the abloom of the lavender seem
purple from the female eye
in dehiscence pomegranate
- the vigor of a woman,
Now when you are creating singular again,
look like you're not alone.

And I'll be and I was, and I am.
- here and now!

In the shade of an ancient mulberry
raising up your view, enhance your head
and looking into the distance.
In t the white froth, rolled by the sea,
naval *fiesta*
- bride in white,
Sailors heavenly nuptials.

Two clouds, two pillows,
two soft kisses,
the smell of salted anchovies
and the blue bottle of wine -
for a long time I will not go from here.
By the side of the the water I will sing in dawn
... *all the birds from the forest* ...
Let see the Gull, the carrier of the bora
that the poet rises again!
Under the old tree - I am dreaming again.

KATICA FELŠTINSKI

Kao što sve biografije počinju tako i moja, zovem se Katica Felštinski rođena u Derventi. Mladost provela u Banjaluci gdje sam završila, osnovnu, ekonomsku i višu ekonomsku školu. Nakon studija zaposlila sam se u novinsko izdavačkoj kući "Glas", gdje sam radila kao ekonomist.

Cijeli život knjige su bile oko mene. Zнала sam cijele noći probdjeti i čitati. Čitala sam sve i svašta. Na moju sreću, u gradskoj knjižnici primjetio me knjižničar i usmjerio da čitam dobre pisce. Kroz školovanje, naravno da sam bila uvijek u recitatorskim sekcijama. Uživala sam recitirati, uvijek pokušala da trgnem ljude, da na svoj način dočaram pjesmu, da im skrenem pažnju na ono šta je u njoj. Jednostavno rečeno "natjerati" ih da čuju. Skriveno nešto sam i pisala, ali to je ostajalo samo u bilježnicama.

Jedan period svog života, kao da sam zaboravila na svu ljepotu koju pruža dobra knjiga,

kako može da uzburka stih.

Početak 90-ih, primorani smo napustiti Banja Luku i započeti život iznova, praktički od nule. Preselili smo se u Crikvenicu, u našu nesudenu vikendicu gdje i do danas živimo.

Moj život, kao i život moje obitelji se pretvorio, grubo rečeno, u borbu za preživljavanje. Prilagodavanje novoj sredini i novom mentalitetu bilo je u početku teško, ali čovjek se na sve navikne s vremenom. Sve je išlo svojim tokom.

Djeca su bila na fakultetu ja sam radila i obavljala sve one ostale poslove koje naše društvo očekuje od suvremene žene. I onda sam ostala bez posla. Najednom sam imala višak vremena i konačno su se neke kockice u mojoj glavi posložile. Počela sam preispitivati svoj život, svoja postignuća i svoje snove. Kada sam shvatila da sam „hibernirala“ zadnjih nekoliko godina odlučila sam se probuditi. Jednostavno sam sjela jedne noći za kompjuter i napisala u jednom dahu svoju prvu pjesmu. Iznenađena lakoćom kojom sam to napisala odlučila sam nastaviti

Podrška poticaj i uvjeravanje, prijatelja da su dobre i kad sigurno to i nisu bile, dovele su do toga da sam poželjela da ih čuje i pročita još netko, da se uvjerim da li su vrijedne ili ne.

Ali s kim da razgovaram o pjesmama, kome da ih dam da ih pročita, pa tko još čita poeziju?

Tako sam istraživanjem po internetu našla jedan natječaj za „najljepšu ljubavnu pjesmu“ koju je organizirala udruga umjetnika "Spark" iz Velike Gorice 14.2.2010. i osvojila 17. mjesto sa pjesmom „Čežnja“. To je za mene kao totalnog anonimusa i amatera bio fenomenalan uspjeh i samo mi je dalo dodatni poticaj da nastavim pisati.

Poslije tog natječaja poslala sam pjesmu „Tvoji mirisi“ na natječaj „Zvonimir Golob“ (1. 6. 2010.) i od 1500 pjesama, ona je ušla među 5 nagrađenih pjesama.

Mjesec dana poslije toga, znači u srpnju 2010. godine, saznala sam da sam uvrštena u zbornik „Garavi sokak 2010“, KK Miroslav Mika Antić iz Indije. 18.09. 2010. sam sudjelovala na 21. manifestaciji „Garavi sokak“. U veljači 2011. godine postala sam član KK Miroslav Mika Antić.

Četiri pjesme su mi uvrštene u knjizi „Antologija hrvatskog urbanog pjesništva XXI stoljeća“ (Osijek), to su „Čežnja“, „Zovi me vilo“, „Ustrašena žena“ i „Kraljica šumskog puta“.

U „Antologiji hrvatskog urbanog pjesništva XXI stoljeća“, u samom uvodu sam, zajedno sa nekoliko autora (među kojima je i Aron Baretić iz Rijeke), izdvojeni kao perspektivni pjesnici koji bi mogli „zasjesti na sam tron hrvatskog pjesništva“.

Na IV Novosarajevskim književnim susretima 11.-13.11.2010 u Sarajevu moja je pjesma „Voljeti bez dodira“, uvrštena je u zajedničku knjigu „Kapija istoka i zapada“ u dijelu „Prag kosmičke relaksacije“

Taj susret je rezultirao novim poznanstvima i novim suradnjama, prvenstveno sa vašim KK Mostar, i kontaktima sa slovenskim klubovima i pjesnicima tako da se nadam i na skorom objavljivanju mojih radova u reviji za književnost „Vpogled“.

U Sarajevu sam također upoznala slovenskog književnika Juru Drljepana, na predstavljanju njegove knjige „Sizif u mreži“. Njega su jako dojmile moje pjesme od kojih je nekoliko i preveo.

Sudjelovala sam na 3. međunarodnom festivalu književnosti –Dani prijatelja knjige u Rijeci ,05.i 06.11 2010.

Na natječaju „Ljubav je pjesma najljepša“ 14.2.2011. u Mrkonjić gradu, moja pjesma „Ostani“ proglašena je najosjećajnijom pjesmom.

Ovaj vikend opet putujemo u Indiju, na međunarodni književni susret „Noć boema“ u čiju je istoimenu knjigu uvrštene tri moje pjesme. To će ujedno biti i promocija knjige KK Miroslav Mika Antić, na čelu sa predsjednikom kluba Zlatomirom Borovnicom.

Objavljivala sam pjesme na raznim portalima i elektronskim medijima, od kojih bi spomenula i e-portal „Književnost.Org“, koji uređuje Goran Karanović, koji je prvi prepoznao i objavio moje radove „Ne želim oči otvoriti“ i „Pjesnik ubogih duša“.

POEZIJA

OSTANI

Ostani –
 Sakupi sve iz mog života,
 Iz tvog života
 I sagradi jedan dan za nas.
 - DAN ZA MENE!
 - MOJ DAN...

Zatvori oči
 Prepusti se nedostiznom;
 Osjećaj me dodirima,
 Vidi me mislima,
 Zamišljaj me snovima...
 - Ne mrsi mi kosu,
 Ne ljubi me.

Gledaj me,
 Udiši moj dah,
 Kucaj mojim srcem,

Izgovaraj moje riječi,
 One koje govore
 Više od milovanja,
 Više od suza...

Ostani -
 Skinut ću cipele,
 U krilo ti sjesti bosa,
 Šapat ću ti snovima,
 Voljeti te očima,
 Pričati o zelenim brdima,
 O zrelih trešnjama.
 Gatat ću ti iz dlana
 K'o stara Ciganka,
 Dodijelit ću ti sreću,
 Začarati ljubav.
 Zabacit ću glavu
 I voljet ću te...
 Ušuškat ću se u tvoje ruke,
 Stisnuti u toplinu tvog tijela,
 Zibat ću se u tvom krilu
 I biti sretna prije sna.

Ostani -
 I sagradi jedan DAN ZA MENE,
 Potraži u mojim očima
 Riječi nježnije od milovanja.
 Riječi ljubavi.
 Ako je ovo MOJ DAN,
 Ostat ću u tvom krilu,
 U vremenu-bezvremenu
 Tvoja...

NOĆAS ĆU OBUĆI TUGU

Prekrit ću se tugom
 Kosu ću skupiti
 Maramom od sjene
 Lice neću kriti
 Pustit da po njemu klizi
 Suza mojih breme.

Noćas će crne ptice
 Čupat krik iz moje duše
 Bijeli će galebovi
 Raznosit jeku
 Naše ljubavne priče.

Noćas će na valu
 Usahnut tvoj pogled
 More će gledat u moje oči
 Traži u meni dubine
 Tražeći tvoje ruke
 Ili možda moje uplakano lice.
 Noćas će me šibat kiše
 Glib će posvuda
 Ljepljiv i težak biti.
 Hoću li moći
 Korakom ga proći ?
 Hoće li se noć sviti
 Iznad moje duše ?
 Hoće li me jutrom
 U životu biti ?

Noćas će me tuga
 Ogrnuti maramom bijelom
 Prekrit će moje lice
 Drhtat ću cijelim tijelom
 Slušat ću vjetrove i ptice,
 Sijat ću praporke muzike
 Ako dođeš čut ćeš...
 Ja tvoje samo u snu čujem
 Kako odlaze tišinom ulice

PLAVA STRANA SVIJETA

Zaplićem se
 U širini tvojih ruku,
 U raskoraku vjetra
 Tražim tvoje oči,
 Dojke naoružane
 Ubojitim čuvstvom,
 Zabijam u tvoje grudi
 I dajem ti se,
 Sve do prvog pijetla,
 Do prvog zvona,
 Do posljednjeg daha.

Da je krik u strasti
 Grlom bih ga probila.

I opet osjećam
 Težinu tvog tijela,
 Tvoje ruke u mojoj kosi,
 Oči u mojim očima,

Trbuh na mom trbuhu,
 I dajem ti se.

Beskonačno.

S tobom svaki dodir
 Ima svoju boju,
 Svaka riječ svoju istinu,
 Jer nitko, nikada,
 Nije bio toliko moj
 Kao ti.

Dugujem ti
 Plavu stranu
 Svog svijeta..

NE ŽELIM OČI OTVORITI

Ne želim oči otvoriti
 Još malo da sanjam
 Onako,
 Topla i snena
 Bezazlena i putena
 Samo
 žena.

Da dišeš mi uz potiljak
 Oko mog uha
 Razigran.
 Klizneš polako
 I tek ovlaš
 Grudi
 I gola ramena
 Mi dotakneš.
 U meni
 Sve zatitra,
 Želju probudi,
 Da budem
 Nježna i strasna
 I bludna i podatna,
 Da budem voljena
 Da budem majka
 Tvojih nerođenih sinova.

Ipak,
 Mirujem,
 Da trenutak
 Ne prestrašim,
 Da do kraja ga odsanjam.

Jer kad oči otvorim,
 Tek tad shvatim
 Da na tvojoj
 Polovici kreveta
 Ležim,
 Sklupčana i
 Zauvijek sama,
 Nevoljena,
 I kao
 Nezasijano polje

Pusta.
 Tek majka tvojih
 Nerođenih sinova

NOVČIĆ ZA TVOJU SREĆU

Nisi me zaboravio
 Nadam se.

A možda jesi
 Još davno
 Da nisam primijetila.

Sanjala sam
 Čudan san,
 Padale su zvijezde
 U provalije,
 Duge su prekrivale zemlju
 Zbunjene ptice
 Su letjele iznad jezera...
 - Plakala sam
 I smijala se -
 A ti me ljubio.

Jutros sam
 Usamljenija nego obično.

Gledam more,
 Boje mu ne vidim.
 Barke po njemu
 Rasute
 Kao biseri...

Kupim ih pogledom !

Vela Gospa je danas,
 U tišini crkve
 Žena moli -
 Molim s njom.

Molim za tebe
 Srce da oključaš
 Da ga ljubavlju
 Kao crkvu otvorim
 U kutak tišine
 Se skrijem
 I molim, molim...

Molim bez molitve,
 Anđelu svom pričam,
 Neutješna klecam,
 Blijeda, potištena...

Muškarac u crnom
 Lemoziju kupi,
 Novčić mu dajem
 I jedan za tebe
 Za tvoju sreću.

Nisi me zaboravio,
 VJERUJEM.

STAY

Stay –
Gather everything from my life
And make a day for us.

A DAY FOR ME!
MY DAY...

Shut your eyes
Give in to unreachable;
Feel me with your touch,
See me with your thoughts,
Imagine me with dreams...

Don't stroke my hair,
Don't kiss me.

Look at me,
Breathe my breath,
Beat with my heart,
Say my words
With ones that talk
More than touch,
More than tears...

Stay -
I'll take my shoes off.
I'll sit in your lap barefoot,
I'll whisper to you through dreams,
Love you with my eyes.
Tell you of green hills,
Ripe cherries.
I'll tell fortune on your palm
Like an old gipsy,
I'll give you luck.
I'll charm love.
Put my head back
And love you...
Wrap me in your arms,
I'll sway in your lap
And be happy before i fall to sleep.

Stay -
And build one DAY FOR ME,
Seek in my eyes
Words softer than touch.
Words of love.
If this is MY DAY,
I'll stay in your lap,
In time – without a time
Yours...

TONIGHT I'LL WEAR SORROW

I'll cover myself with sorrow
Gather my hair
With marble shadow
Won't hide my face
Let the tear of my burden
Slide down

Tonight the black birds will
Rip the scream from my soul
White gulls will
Spread the eco

Of our love story.

Tonight on the wave
Your look will dry
See will look into my eyes
Look for the depts in me
Looking for your arms
Or my tearful face
Tonight the rains will pour
Sludge will be all around
Sticky and heavy
Will I be able to stride it?
Will the night
Spread above my soul ?
Will I in the morning
Alive be?

Tonight will sorrow
Clope me with a white scarf
Cover my face
I'll shiver whit my whole body
Listen to winds and birds,
Seed the bells of music
If you come you will hear...
I hear your only in my dreams
As they walk in the silent of the street

BLUE SIDE OF THE WORLD

I tangle
In the width of your arms,
In the gap of the wind
Looking for your eyes
Breast armed
With killer senses
Driven into your chest
I give myself to you,
Until the first rooster,
Until the first bell,
Until the last breath.
If the cry was in passion
I would brake it with my throat

And feel it again
The weight of your body,
Your hands in my hair,
The eyes in my eyes,
Belly on my belly,
I am giving myself to you

Forever.

With you every touch
It has its own color,
Every word its truth,
Because nobody, ever,
Was so much mine
Like you.

I owe you
Blue side
of my world

I DON'T WANT TO OPEN MY EYES

I don't want to open my eyes
I just want to dream a little
Warm and dozy
Naïve and sensual
Just a woman
For you to breathe down my nape
Around my ear
Playfull.
Slipping slowly
And lightly touch
My chest
And naked sholders.

In me
Everything shivers
Awakes desire in me,
To be
Gentle and passionate
Lusty and supple ,
To be loved
To me the mother of your unborn sons.

Still,
I stand still
Not to scare the moment
Than I realise
That on your side of the bed
I lay
Squat and
Forever alone,
Unloved,
And like
An unsown field
Dreary,
Only a mother of your
Unborn sons.

A COIN FOR YOUR HAPPINESS

You haven't forgotten me
I hope so.

And again, maybe you did
A long time ago
That I haven't noticed.

I dreamt
The strangest dream,
Stars were falling
In the gaps,
Rainbows were covering the ground
Confused birds
Flew over the lake...
I wept
And laughed
And you were kissing me.

This morning
I'm lonlier than usual.

Looking at the sea,
Can't see it's colors.
Boats all over it
Scatterd
Like pearls..
I glean them with my eyes!

It's assumption day
In the silent of the church
A woman prays-
I pray with her.

I pray for you
To unlock your heart
That I open it like a church
With my love
To hide in it
And pray, pray...

Pray without a pray,
Talking to my angel,
Kneeing inconsolably
Pale, sad...

Man in black
Collects alms,
I'm giving him a coin
And one for you
For your happiness

You haven't forgotten about me
I BELIVE.

JOVAN MIHAJLO

Mr Jovan Mihajlo rođen u Livnu. Završio srednju škol u Livnu. Pedagošku akademiju i Fakultet politički nauka u Sarajevu.

Humanitarni radnik, ima muzej Dvije Dinarske Ruže koji broji oko 4000. eksponata. Magistrirao na socijalnom radu. Predsjednik školskog odbora Srednje Škole Dositej Obradović, Član Udruženja Književnika Srbije Objavio 8. zbirki pjesama i dvije zbirke narodnih umotvorina. Sakuplja narodni humor.

POEZIJA
Vinozorje

Crveno vino crvena zora
 Crvena kora vinove loze
 I bjelo vino i vino roze
 Vino ne vara vino opija

Vino je melem vino nam prija
 Vino nas hrabri kad spava draga
 Uz čašu vina vraća se snaga

Vino i bure i zlatni dud
 Popiješ čašu praviš se lud
 Čokot i grozd srcu je drag
 Vino je mag kas se svetkuje

Vino opija i pjesme bruje
 Nazdravi kume natoči vina
 Srcu milina kad grožđe rudi
 S vinom se živi s vinom se ludi

Za litru vina knjiga pjesama
 Boginja vina boginja dama
 Čaše se lome rumena lica
 Rumeno vino dušu golica
 Sa čašom vina bolje se spava
 Sa čašom vina vedrija glava.

Žena

Žena sve i svuda
 Žena kruna truda
 Žena moć i snaga
 Žena uvijek draga

Ima divno tijelo
 Žena cvijeće bijelo
 Žena je slovo u riječi
 Žena nas srcem liječi

Dobiva što hoće
 Uzima što želi
 Usne joj rumene
 Tijelo joj se bijeli

Žena nježna mati
 Žena mome tati

Priđem rijeci
 Rijeka teče
 Priđem vatri
 Vatra peče
 Priđem ženi
 Žena meni

Život

Depresija smrti
 Otušeno srce
 Uzimam aortu
 I plešem sa suzom

Magazin misli u
 tijelo trpam
 Tokovi rijeka
 strpaše se u me

Otrovi zmiija
 planduju u toru
 Pogani krikovi
 našuljaše mozak

a glava trula
 i sve se prosu.
 Čekičem okovah
 Misli, zamrsi kosu
 s medom
 Ruka mi trne
 prsti je dave

Od kosti djedova
 svojih zidaću
 kulu novu
 Krv će mi biti
 voda za betnon
 sakatog groba

ZAVIČAJ

Moj zavičaj pod Dinarom
 sav miriše cvijetnim šarom
 Grlio sam tu ljepotu
 Što mi bruji sad krozvene

Udisao vazduh topli
 Dozivao laste snene
 U zlatnome prahu neba
 krilate su moje ruke

Zavičaj takav mi treba
 spojen u slavoluke
 Muzika dinarske noći
 Postelja slama žuta
 Puno je nebo zvijezda
 Kosmos mi ne sred puta

Zavičaj štit je krila
 Trošimo vrijeme života
 Klupko se jedno osipa
 a drugo privid mota

TRAJANJE

Sa vukom bi megdan da podjelim
 Moje zrenje prepuštam sjedima
 Sa kosmosom kovčeg spakovao
 Paučinu u dušu pauka

Srećno vrijeme presudi životu
 Za budućnost izba porušena
 Šezdeseta velika je brojka
 Bol u duši osto ne prestaje

Pred burama odoše Dinarci
 U susret im Dunav nadao
 Nebo mi je vremensko trajanje
 U lutanju tragam za istinom
 Plamenovi pojeli tragove
 I gdje onda čovjek da se vrati
 Život mi je vječno gubilište.

LIFE

DEPRESSION OF DEATH
 ALIENATED HEART
 TAKING THE AORTA
 AND DANCE WITH A TEAR
 MAGAZINE THOUGHT
 IN MY BLOOD THE RIVER FLOWS
 VENOMS OF SNAKES
 REST IN SHEEPFOLDS
 MEAN CRIES
 PINCHED BRAIN
 AND A ROTTEN HEAD
 AND EVERYTING THREWOUT
 A HAMMER SHACKLES MY THOUGHTS
 SMEAR HAIR WITH HONEY.
 MY HAND NUMB
 THE FINGERS STRANGLE HER
 OF MY GRADDFATHERS BONES
 I WILL BUILD A NEW TOWER
 THE BLOOD WILL BE MY WATER
 CONCRETE GRAVE OF CRIPPLED HOMELAND
 MY HOMELAND UNDER DINARA
 ALL SCENTS OF FLORAL PATTERNS
 I EMBRACED THE BENTY
 WHICH NOW BUZZING THROUGH MY VEINS
 BREATHING WARM MORNINGS
 I HAVE CALLED SWALLOWS SLEPEY.
 IN THE GOLD DUST OF THE SKY
 WINGED MY HANDS
 HOMELAND THAT I NEED
 IS CONNECTED TO THE ARCH
 MUSIC DINAR NIGHT
 BED STRAW YELLOW
 THE SKY IS FULL OF STARS
 THE COSMOS IN THE WIDLE OF THE ROAD
 HOMELAND IS THE WING SHIELD
 WE SPEND TIME LIVING
 A BALL IS CRUMBLING AND ANOTHER IS AN
 ILLUSION OF SPINNING

WINE DAWN

RED WINE RED DAWN
 RED BARK OF GRAPEWINE
 AND WHITE WINE AND ROSE WINE
 WINS NOT DISAPPOINT WINE GOT DRUNK
 WINE IS BALM WINE SALVES US
 WINE ENCOURAGES US WHEN A DARLING SLEPS
 WITH A GLASS AND BARREL AND GOLDEN
 MULBERRY
 DRANK A GLASS AND PRETEND MAD
 GRAPE VINE AND CLUSTER ARE DEAR TO THE
 HEART
 IWINE IS THE MAG TROT FOR OBSERVING
 WINE GOT DRUNK AND SONGS DRONE
 TOAST A GODFATHER ROUR WINE
 HEART PLEASURE WHEN GRAPES RIPE
 WITH WINE IS ALIVE WITH WINE IS MAD
 PER LITER OF WINE GODDESS LADY
 GLASSES ARE BROKEN FLUSHED FACE
 FLUSHED FACE SOUL TINGLES

WITH A GLASS OF WINE BETTER SLEEP
 WITH A GLASS WINE CLEARER HEAD

DURATION

WITH A WOLF I WOULD SHARE A BATTELE
 MY RIPENING LEAVE TO GRAY HALIRED
 SVITCASE PACKED WITH THE COSMOS
 COBWEB IN THE SPIDERS SOUL.
 HAPPY TIME JUDGES LIFE
 FOR THE FUTURE OF SHACK DESTROYED
 SIXTY GREAT FIGURE
 THE PAIN IN MY HEART REMAINED
 THE DINARAPEOPLE ARE GONE IN FRONT OF THE
 INVASION
 DANUBE GO TOWARD THEM.
 THE SKY IS THE TIME DURATION
 WANDERING I SEARCH FOR THE TRUTH
 THE FLAMES ATE TRANCES
 AND THEN WHERE CAN ONE TURN BACK .
 MY LIFE IS FOREVER SCAFFOLD

A WOMAN

A WOMAN EVRYTHING ANDEVERYWHERE
 A WOMAN CROWN OF EFFORT
 A WOMAN POVER AND STRENGTH
 A WOMAN ALWAYS DEAR
 HAS A GREAT BODY
 AWOMAN WHITE FLOWERS
 A WOMAN IS A LETTER IN A WORD
 A WOMAN HELAS US WITH HER HEART
 GETS WHAT SHE WANTS
 SHE TAKES WHAT SHE WISHERS FOR
 HER ROSY LIPS
 HER BODY IS WHITE
 A WORMAN TENDER MOTHER
 A WIFE TO MY FATER
 APPROACH FIRE FIRE BURNS
 APPROACH A WOMAN THE WOMAN CAME UP TO ME
 A

**GIUSEPPE
NAPOLITANO**

Giuseppe Napolitano was born in Minturno (Italy), in 1949. He lives in Formia, working as cultural operator. He also founded a collection of little books: "la stanza del poeta" (the poet's room) in which several writers of Mediterranean lands have been printed. He's the organizer of "Voci del Mediterraneo" poetry Festival in his region: south Latium.

Among his last publishings:

Vola alta, parola (2007); *Via Crucis* (2008); *Antologia* (poems 1967-2007, 2008); *Medida de vida* (2009); *Ditët e Naimit* (2009); *Genius loci* (poems to N. Soscia, 2009); *Quadernetto* (2010).

His works have been translated into Spanish, French, Albanian, English, Greek, Arab and other languages.

English translation: Elaine Pampena

POETRY
La risposta, figlia mia

e se Bob ancora chiede quanto tempo
quanto tempo ti ci vuole ad essere uomo
 non hai pronta la risposta e non è vero
 che *se l'è portata il vento* – l'hai perduta
 quando ancora avresti avuto tutto il
 tempo
 di rincorrere anche il vento e farla tua
 (ora provaci a forzare la tua sorte

*

per sempre giovane finché mi sei accanto
 seguirò l'apprendistato dei tuoi anni
 e *presto o tardi* sarò pronto a regalarti
 l'orizzonte che non ti risponde ancora

proprio come una donna figlia mia
 sappi che non è facile: non cambiano
 le tue moine il corso degli eventi

se davanti un mondo ostile si presenta
 agli occhi tuoi di bambina che cresce
 e non ha che da aspettare
 e non ha che da credere – in sé

The answer, my daughter

If actually Bob asks how much time
 "how much time you need to be a man"
 you haven't got an answer and it's not
 true

it is *blowing in the wind* – you lost that
 when you should've still had all the time
 to chase even the wind and make it yours
 (now try to tempt *your* fate...)

*

Forever young as long as you're next to
 me

I'll follow the apprenticeship of your
 years
 and *sooner or later* I'll be ready to give
 you
 the horizon that doesn't answer you yet

just like a woman, know, my daughter
 that it's not easy with your wiles
 to change the course of events

if a hostile world appears
 to your eyes of a growing child,
 and she has only to expect
 and she has only to believe – in herself

Come facili scorrono parole!

(12 maggio: a mio padre)

L'impermanenza della mansuetudine
 è un macigno irremovibile
 sulle impronte faticose a seguire
 approssimandosi la cima
 da cui scollina rovinosa quest'ascesa
 riconosciuta solo in fine

Sangue le mie parole sono il tuo
 che mi hai lasciato scorrere
 tua guida inesorabile
 midollo stesso della mia esperienza
 fatta parola oltre un tuo segno
 a dire chi mi porto dentro e so

È il giorno in cui mi concepisti e in me
 la speranza ti accese ad altri lidi
 attraversando il pelago scomposto

di esistenza raminga offerta nuova
 rimediata in azzardo dentro l'orma
 dall'antico dolore segnata

Vorrei nelle parole come vive
 propaggini di un vivere perduto
 essere ancora in credito dei sogni
 in me lascito ignaro impressi un tempo

How easily words flow!

(May, 12: to my father)

The unpersistence of mildness
 is an irremovable boulder
 on the hard-to-follow tracks
 while the top is approaching
 from which ruinously tumbles down
 this climb recognized just in time

My words are your blood
 that you allowed to flow into me:
 your inevitable guidance
 the very marrow of my experience
 become a word beyond your sign
 to say whom I bring into me and I know

It's the day when you conceived me
 and in me you lighted a hope for other
 shores
 swimming across the rough sea
 of a wandering existence: a new proposal
 scraped up in hazard into the print
 signed by an ancient pain

I would like through the words,
 as living descents of a lost life,
 to have credit still with my dreams:
 unconscious legacy once given to me

Perché domani non sappia di domani
A mio fratello in memoriam

how many years – quanto ancora
starò a rimproverarmi per essere
cresciuto
meno di come avrei dovuto per essere
detto un uomo :se *questo* è un uomo –

quanti modi ci sono per esserlo e per
sentirselo dire – ma importante ancora
di più è rimanere tra gli uomini
confidando in una traccia – magari
camminando a ritroso *dentro l'orma*
fino a giungere (*hic optime manebimus*)
dove il giardino dei ciliegi è sempre in
fiore

immeritato *eden* ritrovato
del quale infine riconoscere almeno
un momento prima di sbagliare
quale errore incredibile sia credere
di potersi impunemente misurare
con la genesi di un nuovo ideale

ma tu calchi nel vento i tuoi passi
e sei voce di nuvole in pianto

So that tomorrow doesn't taste of tomorrow
To my brother in memoriam

How many years – how much longer I
will
reproach myself for having grown
less than I should have to be
called a man: if *this* is a man

how many ways there are to be like that
and to feel people say it – but it's more
and more important to remain among
men
trusting in a trail – maybe
walking backward in the footprints
to arrive (*hic optime manebimus*)
where the cherry garden is always in
flower

unmerited and recovered paradise
which I should at last recognize,
just a moment before I'm wrong,
what an unbelievable mistake it is to believe

that I could fight scot-free
with the genesis of a new ideal

so you imprint your steps on the wind
and you're the voice of crying clouds

Variazioni sul fare poesia
(a me stesso)

Invano custodisci memorie –
ormai stracci a riciclare impossibili

Se una piaga la vita ci procura
nella parola (senza una ferita
non c'è arte – dici) la si può sanare

e lacerarsi l'anima ti aiuta?

**

Essere poeta non basta:
bisogna *fare* il poeta – costruire
quotidiana una missione

Come il pane di ieri
quando è buono
la poesia è buona *domani*

Ma chi ha fame
la mangia in fretta
oggi senza gustarne
a fondo i sapori

**

A egregie cose la poesia
chiama chi poco ascolta
ma chi ascolta prende
in mano
la sua vita e la regala
(*corrispondenza di amorosi sensi!*)

Variations on making poetry
(to myself)

In vain you cherish memories –
now rags impossible to recycle

If life causes us a wound
(without pain there's no art – you say)
we can heal it through words...

but tearing up your soul could help you?

**

It isn't enough *to be* a poet:
you must *make* poetry – building
your mission day-by-day

Like yesterday's bread
when it's good
poetry is good *tomorrow*

But whoever is hungry
eats it in a rush
today without savouring
the depths of its flavours

**

To singular works
poetry calls people who barely listen
but whoever listens
takes his life in his hands
and gives it as a present
(communion of loving feelings!)

perché nel tempo
un'orma sua si stampi
per il fratello che verrà
cercando nel tempo a venire
percorsi alternativi al quieto vivere

JENNIFER GREENE

Jennifer Greene has been the publisher/editor of the Char-Koosta News, a weekly award-winning newspaper of the Confederated Salish and Kootenai Tribes. She teaches at Salish Kootenai College and has taught at Northern Arizona University. She is the winner of the 1998 Diane Decorah First Book Award for Poetry sponsored by the Greenfield Review Press and the North American Native Writers Circle of the Americas for her book of poetry, *What I Keep*. She teaches at Two Eagle River Alternative High School on the Flathead Reservation for the Collaborative.

POETRY

What touches me

My grandfather's hands are in this land of rocks and moss. Somehow, in this cold, rocky piece of earth, purple flowers, buttercups, fawns, bitterroot and babies find their way into the world. The pine trees in my yard, grow taller every year with no help from me. Nobody waters them, yet they grow. I hear their needles catching the wind at night.

Winter is losing its grip on the air. It's supposed to be cold, and it's warm for February. Flocks of geese flew over my head twice today, and a black cat ran across the highway. I keep thinking about my grandfather who died when I was 11. When he died, his hands, the same color as mine, were covered with earth and rocks. He was left-handed, and so am I.

Every funeral I've been to sounds the same. The rocks thud against coffin wood as each person throws a handful of earth into the grave. I've only been to Indian funerals and wakes with Salish hymns, cigarette smoke, stew with deer meat, and black coffee in Styrofoam cups.

A few weeks ago, I heard a wolf howling. The sound was beautiful and lonesome at the same time. It was all alone. I was the only one awake. It was after midnight, and I was cleaning the tub and folding laundry. My hands were cold and wet, but I opened the window and let its voice into my dreams.

What I have

The pine trees did not move when it rained. The pond in front of them was filled with ripples like shocked mouths bursting open and fading. I saw the image of the trees in the water, and I saw the trees. Do the trees have to rely on the water to see who they are? Do they have to rely on me? Or, do they rely on each other or themselves?

There have been times when I felt as invisible as broken egg shells, and I knew the person I loved couldn't see me, only my reflection or echo.

Some have only loved the thought of me like a dandelion with a hollow stem and always bright face looking for the sun, the dirt.

There have been times I surprised myself with rubies, polished silver, and turquoise I coughed up and gave away to pay for things I already owned.

I depleted myself for the sake of depleting myself.

I have been an empty aquifer resting, filling myself with raindrops when I was the rain. I couldn't see the currents that choked me until I became a red stop sign in a flood.

I have grown tired of thunderstorms for the sake of thunderstorms. Other people can wait excitedly for hurricane floods and the end of the world with their basements full of toilet paper, batteries, and cold medicine.

I only want a warm, clean house with you where I can bring you cups of hot chocolate, tea and cold milk. I want the vibrations of music in my floors. I'm going to let my dreams wander aimlessly on sidewalks. I've begun filling myself with poems, music with Spanish words, and cinnamon. I will not buy what I already have.

For You

To the tall Indian guy who called me a dumb Indian when I was 14,
I pray you find the flexibility to kiss the brown skin on your own shoulders.

To the woman in fake pearls who called my mother a dirty Indian at the grocery store, I pray your daughter sees the world with her own eyes.

To the handsome guy who dismembered women in the Vietnam war,
I pray you let your wife's hands and mouth touch your face and love you.

To the boys and girls with shell shocked parents, I pray you grow into sunlight and that your arms become sunflowers and heal.

To the white guy with deep lines on his face who never hires Indians, I pray your sons find something else besides your words to feed their families.

To those who have rejected me and to those who have not loved me, I say prayers of thanks because you were the wrong way, and you became maps to brighter lights and better towns.

To my ancestors who thought a safe night's sleep for their children was too much to hope for,
I pray you can see me in my dreams.

To fear, I pray the girl who's afraid to walk away from angry men will molt like a snake and shed your skin.

To peace, I pray you find my ribs and blood in the darkest depths of sadness and melt brass knuckles into harmonicas.

To love, I pray for the smell of relief and joy in my window panes when I see you coming.

To forgiveness, I pray when you knock on my door in the middle of a cold night and your fingers are wet with tears that I will take you in and give you warmth.

And yes, to you. For you, I pray you learn to read the stories in your hands and trust your voice.

Salish Women II

You can be healed if you believe. Ask the water. Listen to the trees, the rocks. You are never alone. What is the sky telling you?

Once, lightning struck the teepee poles of a Salish camp. Children felt thunder in their ribs and clung to their mothers. The smell of wood smoke etched itself in the sky. A Salish medicine woman took the otter wraps from her braids, dipped them in water and slapped the ground. She yelled at the sky, and the lightning backed off and stepped away. Another medicine woman called lightning bolts to chase off the enemy, and it worked.

Ancient songs are in pinecones waiting for fire to open them. There are love songs in waterfalls. Lovers meet in still, clear ponds. Learn to listen and see, and you will know what has always been here. Some people have given all of themselves for us. We give thanks for those sacrifices. Our voices, our stories, our hearts, our great-great grandmothers survived droughts, famine, attacks, disease, colonization, broken treaties, relocation, and we are still here. We are still here. Our lives mean something. Our stories matter. You are here, and you matter.

4,5 sata pjesništva od 24 satnog čitanja...4.5 hours of poetry out of 24 hours of readings

**POETSKI MARATON uz SVJETSKI DAN
POEZIJE: 21.3-22.3.2011...POETRY
MARATHON in regards WORLD
POETRY DAY, Sarajevo, BiH -I dio/part**

<http://vimeo.com/21514828>

**POETSKI MARATON uz SVJETSKI DAN
POEZIJE: 21.3-22.3.2011...POETRY
MARATHON in regards WORLD
POETRY DAY, Sarajevo, BiH-II dio/part**

<http://vimeo.com/21528777>

**POETSKI MARATON uz SVJETSKI DAN
POEZIJE: 21.3-22.3.2011-POETRY
MARATHON in regards WORLD
POETRY DAY, Sarajevo, BiH -III dio/part**

<http://vimeo.com/21561556>

Obilježavanje Međunarodnog dana poezije

Pjesme u čast

proljeća

Solidarnost: Pjesnici su odali počast nastradalom narodu Japana, a sa skupa je upućen i apel vlastima u Kini da oslobode nobelovca Lija Sjaoba, čija je jedna pjesma i pročitana

Mirsada LINGO

SARAJEVO - Pjesnici iz šest zemalja svijeta juče su u kući u Sarajevu, u kojoj je od 1953. do 1962. godine živio jedan od najvećih bh. pjesnika Mehmedalija - Mak Dizdar, započeli 24-satni poetski maraton pod nazivom "Diogen traži čovjeka".

Poetski maraton organiziran je u čast proljeću i u povodu 21. marata, Međunarodnog dana poezije.

Ovu priliku pjesnici su iskoristili kako bi odali počast nastradalom narodu Japana. S skupa je upućen i apel vlastima u Kini da oslobode nobelovca Lija Sjaoba,

Pročitana je i Sjaobova pjesma koju je iz zatvora napisao ženi, a koja nosi naslov "Čekajte me ti i prašina". Ova pjesma je na Međunarodni dan poezije pročitana u 29 zemalja, 71 gradu i u 113 različitih institucija.

Sabahudin Hadžialić, pjesnik i jedan od organizatora, ističe kako je poetski maraton prilika da 21 pjesnik dignu svoj glas i uputi apel da

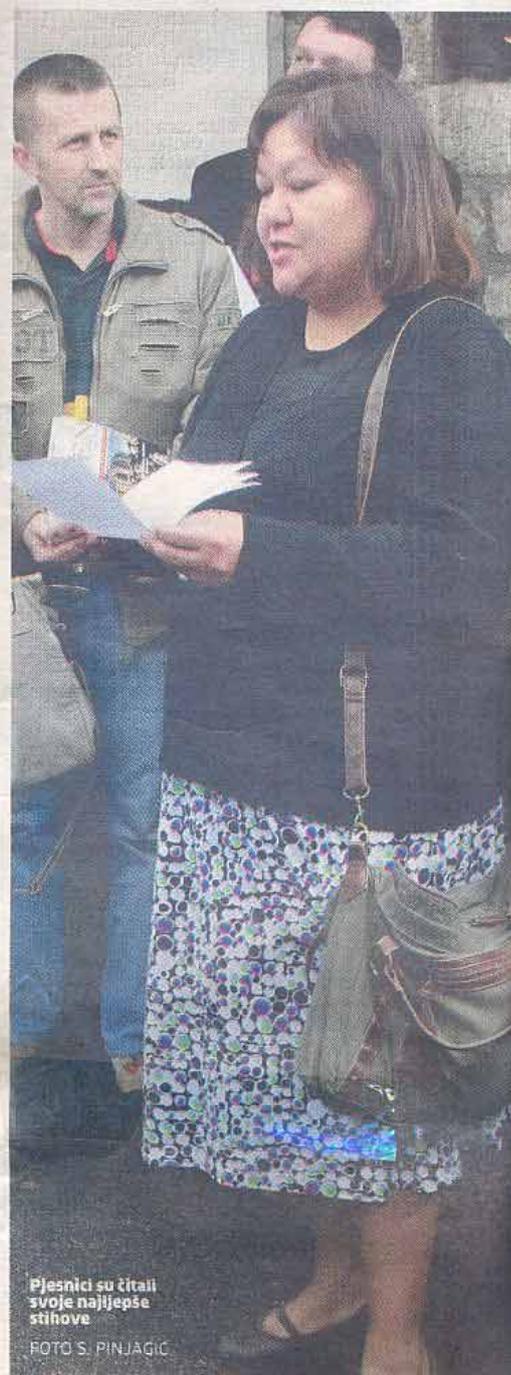
Škola Organizovan je i susret pjesnika sa osnovcima u OŠ "Hasan Kikić"

Lio Sjaobo bude pušten iz zatvora, te da se pomogne nastradalom narodu Japana.

"Sretan sam što će pjesnici iz cijeloga svijeta čitati neprestano svoju poeziju ovdje iz Sarajeva i BiH, a ovo je prilika da promoviram i naš časopis 'Diogen pro kultura' u kojem je sabrana poezija više od 50 pjesnika iz cijeloga svijeta", kazao je Hadžialić.

Majlo Danilović, pjesnik iz Dervente, kaže kako se rado odazvao na jednu ovakvu manifestaciju, te da je spreman da svoje stihove čita cijeli dan i cijelu noć.

"Živim između Dervente, Beograda i Padove. Volim doći u

Pjesnici su čitali svoje najljepše stihove

FOTO S. PINJAGIĆ

Sarajevo i rado se odazovem pozivima mojih kolega. Mislim da je i tema koja nam je zadana 'Diogen traži čovjeka' zanimljiva i da ćemo mi u ovom 24 satnom traganju ipak pronaći to što tražimo", dodao je Danilović.

U povodu Međunarodnog dana poezije organiziran je i susret pjesnika sa osnovcima u OŠ "Hasan Kikić" u Sarajevu, gdje su svojom poezijom, između ostalih, govorili Mirsad Bećirbašić i Isma Bekrić.

Diogen traži čovjeka

OSLOBODENJE 22.3.2011.

Sa jučerašnjeg dešavanja u Galeriji IPC „E“

Foto: D. OLMERDOK

Na Svjetski dan poezije

Sudionici poetskog maratona odali počast stradalima u razornom zemljotresu i cunamiju u Japanu, a u znak podrške zatočenom kineskom pjesniku Liu Xiaoboau pročitana je njegova pjesma "Čekajte me ti i prašina"

Slava im! Trenuci tišine. Slava im, izgovaraju pjesnici i novinari u čast onih koje je smrt susrela u razornom zemljotresu i cunamiju koji je zadesio Japan.

Poetski maraton

„Izrazito solidarnost s onima koji trpe posljedice nuklearne katastrofe, izrazito solidarnost s onima koji trpe posljedice katastrofalnog zemljotresa i cunamija u Japanu. Izrazito suosjećajnost s narodom Japana“, kaže Ibrahim Spahić, direktor Međunarodnog centra za mir i Međunarodnog festivala Sarajevska zima, u sklopu kojeg je jučer ujutro u prostoru iznad kojeg je nekad

davno živio znameniti bh. pjesnik Mak Dizdar, počeo poetski maraton.

U Galeriji IPC „E“ na Baščaršiji studentica sarajevskog Fakulteta političkih nauka Naida Hrustemović, obučena u majicu koja svojim natpisom zorno govori da treći dio Sarajevske zime protječe u znaku solidarnosti i suosjećajnosti s narodom Japana („Umjetnost ljubavi za Japan / Art of Love for Japan“), čita pjesmu „Čekajte me ti i prašina“ kineskog pjesnika, dobitnika Nobelove nagrade za mir, Liu Xiaoboau, jednog nobelovca u svijetu koji je trenutno u zatvoru.

Odziv je to na upućeni apel

Međunarodnog književnog festivala u Berlinu da se u danu kada se obilježava Svjetski dan poezije (21. ožujak, prvi dan i proljeća) i u znak podrške kineskom pjesniku ova njegova pjesma čita diljem naše planete. Sluša se Xiaoboauova pjesma u prijevodu bh. pjesnikinje Feride Duraković, izvršne direktorice P.E.N. Centra BiH.

Diogen pro kultura

Puno je bilo događaja i doživljaja jučer ujutro. Posvjedočiti mogu pjesnikinje i pjesnici iz SAD-a, Italije, BiH, Hrvatske i Srbije, sudionici poetskog maratona koji će biti završen danas u 11 sati.

Počela je i nedjelja, saznaje se

od Ibrahima Spahića, koja se zove „Rusist je drug“, odnosno antirusistički projekt kojem se priključuje i u kojem sudjeluje uz mnoge evropske i svjetske organizacije i Međunarodni centar za mir.

„Kada ode jedna slika, kao da ode dio mene“, čujemo kako govori Džafer Cerić, čije su slike iz domena naivne umjetnosti izložene u Galeriji IPC „E“.

Kako se cijeli ovogodišnji Festival Sarajevska zima dešavao u sklopu programa pod nazivom „Diogen traži čovjeka“, nakon više godina objavljivanja u elektronskom formatu, Diogen pro kultura magazin

evaluirao je u tiskanu formu.

Glavni i odgovorni urednik Sažadudin Hadžialić je kazao da se čekalo na to da dođe Sarajevska zima koja je tražila čovjeka poput Diogena pa da se otkrini da se na 300 stranica i na 13 jezika nalaze objavljeni radovi 15 autora iz istog tolikog broja zemalja svijeta. Magazin je objavljen pod motom iz posthumno objavljene priče „Lutala i ožljici“ Danila Kiša, gdje se, između ostalog, kaže: „Dužnost je čovjeka, pogotovu pisca, da ode sa ovog svijeta ostavivši za sobom ne djelo, djelo je sve, nego nešto od dobrote, nešto od saznanja. Svaka napisana riječ je kao postanje“.

Aut. ŠIMIĆ

MAXIMUS, journal of the Balkan region, weekly journal for political satires, humor, cartoons and comics

Od 20.1.2011. i Konkursa za karikaturiste - MAXIMUSLUADA - As of 20.1.2011...Cartoon Competition also...MAXIMUSLUADA!

PRVA E- knjiga AFORIZAMA na 440 stranica
ČETVEROBROJ (30-39)... FOUR ISSUES (30-39)

PRISTAVLJAMO KARIKATURISTE
Strana kao alternativno izdanje

MAXIMUS
DRUGI PRVOD ELEKTRONSKOG ČASOPISA ZA POLITIČKU SATIRU, HUMOR, KARIKATURU I STRIP NA BALKANU

Broj 30-35/ISSUE No 30-33, Sarajevo, Bosna i Hercegovina - Četvrtak/Thursday - 24.3.2011.

Aforizmi, priče, vijesti, satira, humor

Karikature, strip, art

LIBYA 2011

II SATIRIČNA POZORNICA
Maximusa 2011

PRVA ex - YU ANTOLOGIJA AFORIZAMA

FESTIVALI U Sarajevu obilježen Svjetski dan poezije

Dnevni avaz

Diogen traži čovjeka u pjesničkim stihovima

Poetski maraton upriličen u okviru trećeg dijela „Sarajevske zime“

Povodom Svjetskog dana poezije, prvog dana proljeća, jučer je u sarajevskoj galeriji IPC „E“, u okviru trećeg dijela Festivala „Sarajevska zima“, 21 pjesnik iz šest zemalja započeo 24-satni poetski maraton „Diogen traži čovjeka“.

Podsjećamo, u spomenutoj galeriji od 1953. do 1962. godine živio je jedan od najvećih bh. pjesnika Mehmedalija Mak Dizdar, stoga nije slučajno što se poetski maraton upravo tu održava.

Odabrane pjesme

- Sretan sam što će pjesnici iz cijeloga svijeta neprestano čitati svoju poeziju ovdje iz Sarajeva i BiH. Svjetski dan poezije bila je prilika da promoviramo štampano izdanje prvog godišnjaka magazina „Diogen pro kultura“. Riječ je o magazinu s odabranim pjesmama autora koji sudjeluju u poetskom susretu, s tekstovima 80 autora iz Ukrajine, Irana, SAD, Srbije, Hrvatske, BiH, Rusije, Makedonije i Slovenije -

Poetski maraton upriličen u galeriji IPC „E“

(Foto: J. Brutus)

kazao je jedan od organizatora Sabahudin Hadžialić.

Tom prilikom pjesnici su odali počast nastradalom narodu Japana, a upućen je i apel vlastima u Kini da oslobode nobelovca Lija Sjaoba

(Li Xiaob). Pročitana je i Sjaobova pjesma „Čekajte me ti i prašina“, koju je iz zaptora napisao ženi, a ona je u isto vrijeme pročitana u 29 zemalja, 71 gradu i u 113 različitih institucija.

Program u brojkama

21 pjesnik učestvovao

6 zemalja uključeno

24 sata trajao maraton

Kako je kazala u razgovoru za naš list pjesnikinja i učesnica maratona, Splićanka s beogradskom adresom Ljiljana Crnić, ponosna je što je dio ovog događaja.

Bijela knjiga

- Duša mi je puna, volim ovaj grad, lijepo je predstaviti se sarajevskoj publici. Ja pišem poeziju iz srca, moje pjesme su posvećene ljudima do kojih mi je stalo. To je jedna bijela knjiga koja piše jedno atipično pismo, moja poezija je fakat, što bi ovdje rekli - kazala je Crnić.

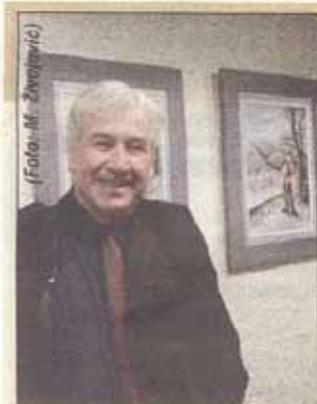
Nakon čitanja poezije danas, na Svjetski dan voda, učesnici maratona će na Vr-elu Bosne posaditi sedam lipa. **M. ČUSTOVIĆ**

Cerićev „Nebeski san“

U okviru trećeg dijela „Sarajevske zime“, pod nazivom „Diogen traži čovjeka“, preksinoć se u galeriji IPC „E“ sarajevskoj publici izložbom „Nebeski san“ predstavio naivac Džafer Cerić.

- Ovo je moja 31. samostalna izložba, a izloženo je 30 slika, radenih u tehnicu ulje na platnu, od kojih je

šest obišlo čitav svijet. Otkako sam počeo da radim, tačnije od 1974. godine, uvijek sam se držao jedne teme koja je povezana s našom tradicijom, arhitekturom, stećcima, tipičnom starom Bosnom, jer želim sačuvati taj naš duh. Izložba poslije Sarajeva ide za Beč i Berlin - kazao nam je Cerić.

Cerić: Trideset slika

U specijalno online izdanje DIOGEN pro kultura magazina je uvrštena i poezija autora koji su nam dostavili svoje pjesme, ali koji zbog bolesti i/ili porodičnih obaveza nisu bili u mogućnosti prisustvovati Poetskom maratonu: Mensur Ćatić (Visoko, BiH), Duška Vrhovac (Beograd, Srbija), Tatjana Debeljački (Užice, Srbija), Sabah Al Zubeidi (Amarah, Irak) i Ivo Mijo Andrić (Zagreb, Hrvatska), Shaip Emërllahu (Tetovo, Makedonija) i Vesna Hlavaček (Mostar, BiH)

Within the special online edition of DIOGENES pro culture magazine has been published also the poetry of the authors who send us their poems, but who, because of illness and/or family reasons could not participate within the Poetry marathon: Mensur Ćatić (Visoko, BiH), Duška Vrhovac (Beograd, Serbia), Tatjana Debeljački (Užice, Serbia), Sabah Al Zubeidi (Amarah, Iraq), Ivo Mijo Andrić (Zagreb, Croatia), Shaip Emërllahu (Tetovo, Makedonija) and Vesna Hlavaček (Mostar, Bosnia and Herzegovina).

Mensur Ćatić
(Visoko, BiH)

SUNCOKRETI NAD FOJNICOM

okretahu se sinoć
suncokreti nad Fojnicom
za blijeskom brzaca

naše kćeri, Hanko
i u mahramama žutim
gdje je mjesec
ostao da leži

svitaše dan
...
ko srebrna sablja

Hadžera ti je osmijeh
valima niz rijeku

Sumeja ti je zvijezda
ispod kože
...

nemoj rodit lijepu Fatmu, Hanko
umrijet će nam opet

mjesec oštar
u oku će ti zelene
stabljike sjeć

VIZANTIJSKO PLAVO

ti ne znaš
kakve su plave
i tužne oči moje
Milice, rekao je Milutin

...
upale kao tragovi
njihove dvije glave
na jastucima praznim

i bokovima bijelog
konja janjičara dva

djeteta u sepetu
kosice na vjetru

...
vidljive samo s neba

kud se modrinom
uspela iz njih

Byzantine BLUE

You do not know
some are blue
and the sad eyes of my
Milica said Milutin
pillow as well as traces
their two heads
the empty bag

and flanks whites of
horses of Janissaries two

child's in the pannier
hairs in the wind

...
visible only from the sky
coming in the blue
managed from them)

SNIJEG

nacrtao sam zeca
kako se grije u šumi
uz nacrtanu vatru

i crtao snijeg toliko dugo
dok papir opet nije
ostao potpuno bijel
nacrtao sam kongres slavista
i mladu prevoditeljicu iz poljske
(i kupio okove za tebe, isti sam prever)
koja me kao zečica iz plejboja
u šumi ljubila po cijelom tijelu

pitao sam kome je otac
noću palio svijeću
i stavljao u peč

ne moraš ti curice
razumjeti ništa
samo sve ovo izgovori
tiho na poljskom
dok ja crtam snijeg

(Tadeušu Ruževiću)

BALADA O SLIJEPCU

nakon svega samo prozirne
dirke klavira rasute

na asfaltu čujem
i putevi u ovoj tami
da još uvijek zasviraju
kada ti idem

...
jednom kad ove kiše
u vrelin lokvama stanu
ostavićeš oblake u njima
zanjihane

i u predvečerje u mojim očima
akvarel
sama ćeš doći da gledaš
sunce

koje si na bosim
nogama odnijela
...

i ne znam više zašto
opet učim da hodam, Rea
smiješan pticama tako
pomičem kao nebo
nogama porušenu
kućicu s tobom

i vrt koji snih
gdje u očima sletjele ptice
vjetar crven i plav kao krila
dira krov i tvoju kosu

i tvoja ruka kao školjka
na mome licu
opet

huči zapjevano more

Rea, blijesak bisera nađenih
u mojim očima zatvorenim

i sada svijetli

CRVENI JAVORI

o, nemojte me prećutati, javori
crveni zazvonite u proljeće lišćem
ovuda kada prođe
i sjekire u violine
kad vam isjeku srce
neko će plakati i za vama

Duška Vrhovac
(Beograd, Srbija)

Biography

Duska Vrhovac, poet, writer, journalist and translator, born in 1947 in Banja Luka, ex Yugoslavia. She graduated the Faculty of Philology of Belgrade University. She has worked in various media and has worked with major newspapers. She has been autor and editor of radio and television broadcasts. A journalist by profession, at the highest level of professional qualifications, she left her job with the RTS (Radio Television of Serbia) and then to work as a writer and freelance journalist. She lives in Belgrade, Serbia.

Duska Vrhovac is a member of the Association of Writers of Serbia (Member of the Board for International Relations), of the International Federation of Journalists and of the Association of Literary Translators of Serbia, and is ambassador to Serbia by Poetas del Mundo, Santiago de Chile.

She has published 17 books of poetry many of which have been translated, in part or in full, in 20 languages (English, French, Italian, Spanish, German, Russian, Chinese...) and she is considered one of the famous contemporary poets from Serbia. Present in anthologies devoted to world-class poets. She has received important awards for poetry and the gold badge "for the generosity, dedication, perseverance and creative contributions that are made in his time worked to spread the culture of the nationalities of the Republic of Serbia." Participated in numerous meetings, festivals and literary events, journalistic and scientific conferences at home and abroad.

Published poetry books:

San po san [*Dream By Dream*], Nova knjiga, Beograd, 1986

S dušom u telu [*With a Soul in a Body*] Novo delo, Beograd, 1987

Godine bez leta [*Years Without Summer*], Književne novine i Grafos, Beograd, 1988

Glas na pragu [*Voice on Threshold*], Grafos, Beograd, 1990

I Wear My Shadow Inside Me, Forest Books, London, 1991 (translated from the Serbian: Richard Burns with Vera Radojević)

S obe strane Drine [*On Both Sides of the Drina River*], Zadužbina Petar Kočić, Banja Luka, 1995

Žeđ na vodi [*Thirst on Water*], Srempublik, Beograd, 1995

Blagoslov – stošest pesama o ljubavi [*BLESSING – onehundredandsix poems of love*], Metalograf, Trstenik, 1996

Žeđ na vodi, dopunjeno izdanje [*Thirst on Water, second revised edition*], Srempublik, Beograd, 1997

Izabrane i nove pesme [*Selected and New Poems*], Prosveta, Beograd, 2002

Zalog [*Forfeit*], Ljubostinja, Trstenik, 2003

Operacija na otvorenom srcu [*Surgery on the open heart*], Alma, Beograd 2006

Za sve je kriv pesnik / *The blame is always the poet* /, independent electronic edition, 2007

Moja Desanka (*My Desanka*), Beograd, 2008

Urođene slike / *Immagini innati* (bilingual edition), Smederevo, 2010, ect.

POEZIJA

MISTIČNE KIŠE

Noćas sam s tobom crvene božure
pored mutne Bistrice brala.

Sa neba na nas padale su latice belog
iz ruku duša koje nisu našle spokoja.

U travi čuo se šapat davnih ljubavnika
sa puta dopirao je topot konjanika
kao iz pesama Hikmeta Nazima.

Dok su kapi mistične kiše bojile nam lica
tvoje oči su melem za dušu iskrile
i nekom prokletom sinergijom
tvoj vreli dah se na mojim zrelim usnama
u skerletne kapi rose pretvarao.
Sve je bilo nestvarno osim noći
osim našeg plača i blagoslova gospodnjeg.

Sada znam da si i ono što jeste i ono što nije.
Da si modra zora moje pitome smrti
i bolni sumrak svoje odlazeće mladosti
da si zaustavljeni glas primordijalnog krika
odbegli san o ponoći zaspalog angela
koji se umorio od prevelike žudnje
i poželeo da počine na mom ramenu.

NEBESKE STVARI

Po tamnoj kopreni moje zbunjene noći
ti prstom kao čarobnim kistom
crtaš bele sanjive ljiljane.

Zbunjeni tvojom nadošlom čežnjom
oni narastaju bezumno i nadrastaju
vidik mog zatamnjenog prozora.

Gledam te dok u zanosu pitaš vetar
može li ovo polje podneti toliko lepote
koja nadima tvoje grudi do prskanja.

Vetar čuti, pritajio se sasvim
i on opijen, strah ga da ne raznese
taj miris nadošle pesme
u snove nevinih i još neprobuđenih.

A mojim licem, kao po vodi Jordanskoj
plove odsjaji tvog prvotnog lika
i duša se predano raduje
ne mareći ni za večnost ni za prolaznost.

PESNICI

Pesnici su banda,
 umišljene lutalice,
 nepouzdana tumači
 svakodnevice i večnosti,
 uzaludni tragači,
 neumereni ljubavnici,
 lovci na zagubljene reči
 i uhode puteva i mora.

Pesnici su nadmeni baštovani
 zaraslih kraljevskih vrtova,
 prethodnici zvezdanih iskliznuća,
 glasnici potonulih brodova,
 skrnavitelji tajnih staza,
 remont-majstori
 Velikih i Malih kola,
 skupljači kumove slame.

Pesnici su kradljivci iluzija,
 pronalazači odbačenih utopija,
 obmanitelji svake vrste,
 degustatori otrovnih jela,
 bludni sinovi i zavodnici od zanata,
 vitezovi koji dobrovoljno
 stavljaju glavu na giljotinu
 na kojoj su i egzekutori.

Pesnici su krunisani
 čuvari bića jezika,
 ljubitelji nerešivih misterija
 opsenitelji i podvodači.
 Oni su miljenici Bogova,
 kušači čarobnih napitaka
 i zaludni rasipnici
 sopstvenih života.

Pesnici su poslednji izdanci
 najtananije vrste svemirskih bića,
 uzgajivači belih cvetova duše
 i nepouzdana tvorci neodrživih svetova.
 Pesnici su tumači izgubljenih znakova,
 donosioci važnih poruka
 i opomena da je život beskrajn,
 a svemir nedovršeni projekat.

Pesnici su svici na bunjištu kosmosa,
 osvajači velikog pojasa duginih boja
 i izvođači svete muzike
 vasseljenskog rađanja.

Pesnici su nevidljivi sagovornici
 u ćutanju o smislu i besmislu

svoga vidljivog i nevidljivog.
 Pesnici su moja jedina istinska braća.

AKO UMREŠ U SUMRAK

Ako umreš u sumrak
 nad gradom neće padati crni sneg.
 Jedno srce upaliće nisku zvezda
 nad tvojim poslednjim rečima
 i oterati noć sa tvojih usnulih prstiju.

Ako umreš u sumrak
 vraćajući se iz bioskopa
 deca iz predgrađa
 nabraće bukete poljskog cveća
 u koje ćeš uroniti svoj odlazeći lik
 i poželeti da se smeješ
 kada se iz daljine pojavi voz.

Ako umreš u sumrak
 neće biti neprimetno.
 Znaće to svi koje si voleo
 slučajno ili neizbežno
 dugo i bolno
 ili samo na tren, na jedan pogled.

Ako umreš u sumrak
 ja ću te sačekati te noći
 u gradu u kojem nismo bili
 povešću te u vrt
 procvetalih narandži
 da posmatramo more
 kao da je predstava
 koju smo sami režirali
 i koja obećava katarsu.

Ako umreš u sumrak
 zaploviću s tobom lako
 kao put detinjstva
 i bićemo dva sjajna srebrna oblaka
 dva akorda nežne sonate
 za božansku harfu skladana
 a nikada odsvirana.

Ako umreš u sumrak
 prevarićeš sve druge
 i slediti samo moj glas
 baš onaj što ti je jedne noći
 u drevnom Smederevu
 obećao neizostavni sastanak
 misleći na ovaj, ovdašnji život
 a ti si kazao: možda
 u nekom drugom životu.

Ako umreš u sumrak
 sve će se dogoditi kako ja budem htela
 i ti nećeš imati nikakvog izbora.
 Volećeš me snagom svih svojih bivših ljubavi
 žarom mladosti koja je umakla naglo
 i poezije u kojoj si jedva našao spas.
 Pa sada, posle ove pesme, kako hoćeš.
 Moja senka još stoji na vratima
 i maše nevinom osmehu nekadašnjeg dečaka
 koji je izgubio trag i zaboravio čarobnu reč.

POSTOJE LJUDI

Postoje ljudi sa kojima ne moraš razgovarati da bi ih razumeo. Ne moraš ih ni vidati, ni poklone im slati, ne moraš o njima ni misliti, a raduješ im se kada ti, ne tražeći dozvolu, iznenadno, niodakle, nezvani, u život banu.

Postoje ljudi kojima ne moraš pisma pisati, ne moraš ni na njihova odgovarati, ne moraš im znati kućnu adresu ni maternji jezik, a bliski su ti, znani, toliko stvarni i prisutni da utiču na tvoja godišnja doba, na ritam tvog stiha, boju glasa, rimu, izbor odeće, restorana, ili jela i vina.

Postoje ljudi o kojima ne znaš gotovo ništa, ništa više nego što znaš o ptici koja ti slučajno na tren zakrili vidik dok zablenu odsutnim pogledom stremiš u nebesa, u nedođin, a mislima na dole, u utrobu zemljinu, kao u sopstvenu, u nedokučivi mrak u srcu svetiljke koja ti nekom nevidljivom rukom nošena ponekad osvetljava put.

Postoje ljudi koji ti običnim e-mail-om umesto sijalice upale malo sunce na plafonu polumračne sobe u kojoj već danima bezuspešno pokušavaš doneti odluku da li ima smisla još jedanput spremi doručak, još jedanput menjati posteljinu, još jedanput premetati po mozgu da li sve to mora baš tako da se zbiva ili si ti negde debelo omanuo i sada nema nazad, to ti je što ti je.

Postoje ljudi koji ti u praznu čašu na stolu, na kojoj se nejasno ogledaju tragovi tvojih prezrelih usana i vlažnost odbegle suze, svojom nedodirljivom rukom sipaju najopojnije vino baš u trenutku kada je kazaljka umalo skliznula na onu stranu na kojoj si obeležio kraj svega, kraj sveta.

Postoje ljudi koji u svojim mislima, vukući za sobom svoje neodlučne korake u besciljnim lutanjima ulicama nekog svog grada na nekom kontinentu, očajni od svoje turobne svakodnevice i besmisla koji se širi planetom bez nade da se ikada zaustavi, baš tebe oko svog vrata vežu kao šal od najlepše i najnežnije svile, i zbog tog nestvarnog dodira, zbog žute nijanse

kašmirove šare na tom šalu, u trenu poveruju da nije sve izgubljeno, da ima još, da ima više, i bolje, i da i nije sve tako besmisleno kako se ponekada čini.

Postoje ljudi koji tvojim običnim rečima osvetljavaju put svojim teškim i tamnim mislima, tvojim bledim licem začinjavaju svoju usamljenu subotnju večeru i zasmjevavaju blagosloveno božićnje jutro kao da se svet stvarno svakog Božića ponovo rađa.

Postoje ljudi koji tvojim rukama, kojima tako često kršiš prste, stežeš ih, lomiš, i još češće uopšte ne znaš šta ćeš sa njima, redovno i sa ljubavlju zalivaju sitne cvetne pupoljke u sveže ofarbanim saksijama na svojoj terasi, ili u svom vrtu, ili bojažljivo prinose naramke mlade lekovite trave srnama koje otmeno i gotovo nečujno prolaze njihovim sve teže uhvatljivim snom.

Postoje ljudi koji, kada se izgube, kada požele da se ubiju ili makar na čas da se sakriju u beskraju

crne svemirske rupe, gotovo u neznanju upiru pogled u nebo da tamo ulove makar jedan tvoj davno zagubljeni osmeh, i umesto da se udave u nadubljen viru teško zagađene zavičajne reke, jednostavno uđu u prvi bistro, naruče obično pivo i prinoseći polako čašu na tren oživelim usnama nečujno ali pobožno izgovore tvoje ime.

Postoje ljudi koji su se otuđili od svih i svega, i od samih sebe sasvim se otuđili, odbegli, samoizgnali se, sve iza sebe poništili, odrekli se prošlog i budućeg odbacivši veru u oboje, odbacili sećanje čak, ali ponekad, hodajući po ivici noža koju su godinama lično oštrili, do ludila, do sudnje međe, do tačke prelaska na onu stranu svega, kada im dođe da ih ne bude, da sve prestane, da nebo u zemlju siđe i ugasi se i svetlo prasketla, prve munje, jednostavno zastanu na mah, nešto im se negde pomeri, u glavi, u mozgu ili stomaku, ko zna, čudno se osmehnu i pomisle na tebe. Postoje ljudi - i - postojiš i ti.

Translated into English: Aleksandar Malešević

MYSTIC RAINS

(Mistične kiše)

I was picking red peonies with you last night
by the muddy Bistrica river.

From the sky were falling white petals on us
from the hands of souls who haven't found peace.
From grass could be heard whisperings of ancient lovers,
the sound of horsemen clatter was coming from the road,
as in the poems of Hikmet Nazim.

While drops of the mystic rain were colouring our faces
Your eyes were sparkling balsam for the soul
and with some damned synergy
your hot breath on my mature lips
was turning into scarlet dew drops.
Everything was unreal except the night,
except our tears and blessings of our Lord.

Now I know that you are and what is and what is not.
If you were a blue dawn of my gentle death
and painful twilight of their outgoing youth;
if you were stopped voice of the primordial scream,
the runaway dream of fullness of a sleeping angel
who got tired of the excessive desire
and wished to rest on my shoulder.

HEAVENLY THINGS

(Nebeske stvari)

On a dark veil of my confused night
with your finger, like with a magic brush,
you are painting white, drowsy lilies.

Confused by your risen desire
they mindlessly grow and outgrow
the view of my shaded window.

I am watching you while in an ecstasy you ask the wind
Can this field bear so much beauty
which swells your chest to burst.

Wind is quiet, entirely got quiet, intoxicated,
Fears to not get blown away by the smell of coming poem
into the dreams of the innocent and still asleep ones.
And on my face, as on the waters of Jordan,
fly reflections of your original character
and the soul celebrates, not caring for eternity or volatility.

POETS

(Pesnici)

Poets are a gang,
pretending nomads,
indecisive interpreters
of banalities and eternity.
They are useless seekers,
intemperate lovers,
hunters of lost words,
the spies of roads and seas.

Poets are vain gardeners
of overgrown royal gardens,
vanguards of star derailments,
messengers of sunken ships,
desecrators of secret paths,
crafty repairers of the Ursa Major
and the Ursa Minor,
collectors of astral dust.

Poets are thieves of illusions,
troubadours of rejected utopias,
seducers of any kind,
tasters of poisoned food,
prodigal sons and professional seducers,
heroes which spontaneously
put their heads at the guillotine
at which they are also executioners.

Poets are the crowned guardians
of language's proper being,
lovers of unsolvable mysteries,
charlatans and pimps.
They are the favourites of gods,
tasters of magic drinks,
and crazy squanderers
of their own lives.

Poets are the last offshoots
of the most delicate sort of cosmic beings,
cultivators of the soul's white flowers,
unreliable creators of untenable worlds.
Poets are interpreters of lost signs,
carriers of important messages,
a warning that Life is endless
and Universe an unfinished project.
Poets are fireflies on the junkyard of the Cosmos,
conquerors of the colourful rainbow belt
and performers of the holy music
of the cosmic birth.
Poets are invisible companions
in the silence of sense and absurdity
of all the visible and the invisible.
Poets are my only, true brothers.

Translated into English: Aleksandar Malešević

IF YOU DIE AT DUSK

(Ako umreš u ponoć)

If you die at dusk
It won't be snowing black snow over the city.
One heart will light string of stars
over your last words
and send away a night from your asleep fingers.

If you die at dusk
on your way from the cinema
children from the suburb
will pick up bunches of field flowers
in which you will immerse your leaving image
and you will wish to laugh
when from a distance a train emerges.

If you die at dusk
It won't be unnoticed.
All you loved will know it,
by accident or unavoidable,
long and painful,
or just for a moment, at a glance.

If you die at dusk
I shall wait for that night
in the town which we haven't been before
I'll take you into the garden
of blossomed oranges
to look at the sea
like it is the show
we have directed ourselves
and which promises catharsis.

If you die at dusk
I'll sail with you easily
Like the paths of childhood
And we shall be two shiny, sliver clouds
Two chords of a tender sonata
Composed for a divine harp
But never played.

If you die at dusk
You'll trick all others
And you will follow only my voice,
The one which promised you, one night
In the ancient Smederevo
Essential date,
referring to this, present life
and you only said: maybe in another life.

If you die at dusk
Everything will happen the way I wanted to be
And you will have no choice.
You will love with the strength of
All your former loves,
With ardour of youth which has escaped so suddenly
And poetry in which you have found meaning and salvation.
And you, now, after this poem on poem
choose and die, if you must die.
My shadow still standing at the door
and waving at an innocent smile of someone who used to be a boy
who has lost track and forgotten the magic word.

THERE ARE PEOPLE

(Postoje ljudi)

There are people
You don't have to talk to understand them.
You don't have to see them regularly
Send them presents,
Or to think about them,
But it makes you happy when
Without your permission,
All of a sudden,
From nowhere,
Not invited,
They come to your life.

There are people
You don't have to write letters to
Or to reply
You don't have to know their addresses,
Or mother tongue.
But they're very close to you,
Familiar,
So real and present,
They're able to influence your seasons,
Rhythm of your verse,
Colour of your voice, rhyme,
Your clothes,
Restaurant,
Or meal and choice of wine.

There are people
You don't know almost anything about,
Nothing more than you know
About the bird which randomly
Shelter your view for a moment
While you staring
With your mind miles away,
Striving to the sky,
To nowhere,
And your thought, down,
To the bowels of the Earth,
As it is yours,
To the unfathomable darkness,
A light in your heart,
Carried by invisible hand,
Sometimes illuminates your way.

There are people
Who with one simple e-mail
Instead of light bulb,
Light a little sun
On the ceiling of a dark room
Where you've been
Unsuccessfully trying for days

To make a decision,
 Is it worth,
 Making a breakfast once again,
 Changing a bedding once again,
 Chew once again,
 If everything has to be as it is happening,
 Or you made, once, somewhere
 A huge mistake
 And now there is no going back,
 You are, where you are.

There are people
 Who in your empty glass on the table,
 With your vaguely reflected
 Traces of your overripe lips
 And moisture of escaped tear,
 By their intangible hand
 Pour the most drinkable wine
 Right at the moment
 When the hand on the clock
 Almost slipped
 On the side
 Where you marked
 The end of everything ,
 The end of the world.

There are people who in their thoughts,
 While plodding their hesitant steps
 In aimless wanderings,
 On the streets of their own city,
 On a continent,
 Desperate because of their dreary lifestyle
 And nonsense which is spreading all over the
 world,
 Without hope to ever stop,
 Just you,
 They tie as scarf
 Made of the most beautiful and the most ten-
 der silk,
 And because of that real touch,
 Because of that yellow shade,
 Cashmere dapple
 On that scarf,
 Realise at that very moment,
 That not everything's lost.
 That there's more,
 And better,
 And it is not all
 That pointless, as it very often seems.

There are people
 Who illuminate paths
 To your simple words
 By their heavy and

Dark thoughts,
 With your pale face,
 Season their lonely
 Saturday dinner
 And make laugh
 Blessed Christmas morning
 Like the world gets reborn
 Every Christmas again and again.

There are people
 Who with your hands,
 Which you crack your fingers with very often,
 Pinch them,
 Break them, and more often
 You don't even know what to do with them,
 Regularly and with love
 Water small flower buds
 In freshly painted pots
 On their balcony,
 Or in their garden,
 Or bashfully
 Offer armfuls of
 Spring natural herbs
 To deer who gallantly
 And almost inaudibly
 Pass through their
 Harder and harder catchable dream.

There are people
 Who when they get lost,
 When they wish to kill themselves
 Or at least to get hidden for a moment,
 In the infinity
 Or the universe's black hole,
 Almost fondly,
 Stare at the sky
 To catch there
 At least one of your missing smiles,
 And instead of drowning
 In the deepest whirlpool of
 Heavily polluted local river,
 They simply go to the first pub,
 Order a pint of larger,
 And slowly bringing the glass to,
 For a moment awaken, lips
 Silently
 But devotionally
 Say your name.

There are people
 Who have alienated
 From everyone and everything,
 And from themselves,
 Totally alienated

Runaway,
 Banished themselves
 Dissolved everything behind,
 Gave up the past and future,
 Rejecting faith in both,
 Even discard the memory,
 But sometimes,
 Walking on the edge of the knife
 Which they've been personally sharpening for
 years
 To insanity,
 To the judgment fence,
 To the point of transition
 Or another side of everything,
 When they reach point not to be,
 To stop everything,
 When it comes for the sky to come to the
 earth,
 And put out the light of all lights,
 The first lightning,
 Simply pause for a moment,
 Something gets switched somewhere
 In the head,
 In the brain or stomach, who knows,
 They quizzically smile
 And think of you.
 There are people – and – there is you.

VESNA HLAVAČEK

Vesna Hlavaček rođena je u Mostaru, gradu u kojemu je završila gimnaziju i studij materinskoga jezika i književnosti južnoslavenskih naroda na Pedagoškoj akademiji. Urednica je programa za kulturu na Radiju Herceg-Bosne. Objavila je dvije knjige pjesama: „Puni krug“ i „Tebi“. U pripremi je i treća knjiga...Poeziju objavljuje u časopisima: Motrišta, Most, Diwan, Osvit, Marulić, Dubrovnik, Riječ, Mogućnosti....

POEZIJA
Po Stanislavskom

Ti, koji rasteš iz mene,
 iz moje ljubavi, toliko si svoj,
 da ne znam kako da ti u ovoj
 velikoj, strahotnoj od ljepote

predstavi uvjerljivo kažem
 da te volim; radnja je pomalo
 razvučena, stanke preduge, oko
 srca bol prejaka... kako da slažem

Ljubav, kad sam po Stanislavskom
 uvijek učena, srcem vođena...
 Što tvoja brehtijanska duša zna

o tome? Da drhtaj je drhtaj,
 pravi, suza je suza, bol je
 samo bol, čista i nepatvorena...

...i ja izlijećem iz sebe
 k'o Mihalićeva žena zaljubljena,
 a kamo?

Stvaranje

Trava je opet zelena, maćuhice su žute,
 i resko pršti pijesak pod koracima mojim
 kasnim, kroz nasade što tebe pamte, i svojim
 bojama žarkim blistaju u vječnost; Na njezine smo pute

kročili već davno, i treperimo dugo, u divnom
 skladu s Tajnom, što sporo latice otvara,
 beskonačno i tiho... U ritmu blagom stvara
 se stalno svijet, miriše zrak, a u perivoju mirnom
 sretne se glasaju ptice; u zdencu se ljeska voda,
 vjetar mi nješe kose, s nebeskog svoda
 padaju kapi kiše proljetne, i platno se samo riše

božje... O, kako su gusti namazi, i kako sve
 se ponovno iz sebe rađa... Bog sniva zamamne sne,
 i u ritmu njegovog bila cijela priroda diše...

Tvoja ljubav

Tvoja ljubav kao čudo...
 Tako čista, mirna, jasna...
 Od strpljenja sva satkana,

pa nestvarna, poput sna...Ludo

tako, tiho, sveto, voljet nije
 znao nitko... tako čitko,
 postojano, nitko nije sviko,
 preduboko, ljubiti... Svije

radosna ti duša blago ruke
 oko moga tijela, i začujem zvuke
 glasa tvog, trepćuće,

gdje putuju oko Zemlje i govore
 glasno tajnu... Zaromore
 svjetlonosne strune u biće

mi zarobljene... Tvojom snagom
 prikovano, netremice u Te gledajuć...

U ovom trenu...

U ovom trenu usnuti
 i ostati glazbom u vječnosti...
 U grumenju zemlje treptjeti
 Osmu Mahlerovu... Tebe obgrliti,

koji grliš moj stas rasut
 u čestice prašine, što prijanja
 ti uz tijelo... Eto poslanja:
 biti tvojom dragom što kaput

ti meki tvori od čestica svog bića,
 koje si zaposjeo nježno... Duboko
 u tlu grijati ti dah, preduboko

ti u zagrljaj leći, na ležaju od lišća
 u koje ćemo se pretvoriti i sami
 i tako vjekovati toplinom (u tami

rumenoj od naše ljubavi...)

Znam da te volim

Kako da izrazim ljubav
 kojom te volim... Samo moje
 srce što udara, u grudima poje
 taj pjev... Samo prostor plav

što se pred okom pretvara
 u maglu, svjedok
 je dubokoj radosti, dok
 čitam tvoje pismo. Ne vara

me osjećaj... Ni ovaj dah
 isprekidan, niti u tijelu nemir,
 i u duši mi duboki mir...

Znam da volim te. Strah
 da nisam tvoja zaboravi. Hodam,
 i u sebi te nosim... Ne, nisi sam.

Zajedno smo ti i ja... Ljubavi moja.

Creation

The grass is green again, the pansies yellow
 And the sand sputters incisively underneath my soles
 Late, through the plantations of memories of you,
 Gleaming into eternity with their colors;

Long ago did we start in its path, twinkling extensively
 In a wonderful accordance with the Secret
 Slowly opening its petals, endlessly and silently
 In a calm rhythm a world is created permanently

The air smells, in a quiet garden serene birds are crying;
 Water shimmers in the well, the wind plays with my hair
 Raindrops of spring fall from the dome of the skies
 And god's canvas paints itself

Oh, the thickness of the layers,
 And the way everything is reborn again
 God's dreams are seductive
 And with his breath the whole nature breaths.

By Stanislavsky

You, who is growing from within me
 From my love, you're so much your own
 That I don't know how to tell you convincingly,
 Within this great, terrifying show,

That I love you; the story is strained a bit,
 The pauses are too long,
 The heartache is too strong
 How to lie love

When Stanislavsky always thought me
 And my heart always guided me
 What does your Brechtian soul know about that?
 That a shudder is a real shudder

That a tear is a tear, and pain is just pain
 Pure and authentic, and I'm leaping from myself
 Flying like Mihalic's woman, in love
 But where to?

At this moment

To fall asleep, right at this moment,
 And to remain as music in eternity...
 To blink Mahler's Eighth Symphony
 In a fistfull of earth, to embrace you

You who is hugging my stature
 Scattered into particles of dust
 That sticks to your body
 There's a mission: to be your beloved

Coating you with the soft particles of her being
 Which you have gently conquered

To warm your breath deep in the underground,
 To lie in your embrace, most deeply,

In a bed of leaves
 Into which we are going to turn ourselves
 And remain like this forever, warmly
 (in a dark glowing with our love...)

I know I love you

How to express the love
 That I love you with...
 It's just my beating heart
 Singing that song in my chest,

Just a blue space turning to mist
 In front of the eye, is a witness to
 This deep joy while
 I read your letter

My feeling isn't fooling me...
 Neither this baited breath
 Neither the unrest inside me
 Nor the peace within my soul...

I know I love you.
 Forget the fear I don't belong to you
 I'm walking and carrying you inside
 No, you're not alone, we're together...my love.

Your love

Your love as a miracle,
 So pure, peaceful, clear,
 All wovnen from patience
 Unreal, like a dream

No one could love so crazy,
 Silently, sacredly, so clearly,
 No one was used to love
 So perseveringly....

Your joyous soul entwines me
 Within its hands, and I hear
 The flickering sounds of your voice
 As they go around the world

And shout out the secret...
 The gleaming strings whispering into
 My trapped being, transfixed by your strength
 Looking at you over and over again.

Translation: Mirko S. Božić

Tatjana Debeljački (Užice, Srbija)

SLIKE

PHOTOS

NE VOLI
NE SPALJUJ
NE DOZIVLJAVAJ

NE VOLI IH
NE SPALJUJ IH
NE DOZIVLJAVAJ IH

VOLI IH
SPALJUJ IH
DOZIVLJAVAJ IH

VOLI, SPALJUJ, DOZIVLJAVAJ
DOZIVLJAVAJ, SPALJUJ, VOLI
SPALJUJ, DOZIVLJAVAJ

DO NOT LOVE
DO NOT BURN
DO NOT LIVE THROUGH

DO NOT LOVE THEM
DO NOT BURN THEM
DO NOT LIVE THROUGH THEM

LOVE THEM
BURN THEM
LIVE THROUGH THEM

LOVE, BURN, LIVE THROUGH
LIVE THROUGH, BURN, LOVE
BURN, LIVE THROUGH

VOLI, NE VOLI IH, VOLI IH.
I VOLI I SPALJUJ I DOZIVLJAVAJ

VOLI, DO NOT LOVE THEM, LOVE THEM.
AND LOVE AND BURN AND LIVE THROUGH THEM

DOZIVLJAVAJ VOLI SPALJUJ IH-NE?

LIVE THROUGH LOVE BURN THEM – NO?

BOL

THE PAIN

Dremam i BOLI,
Zaspim, probudim se
BOLI
Skrenem misli
Osećam BOLI
Tražim se,
Lažem se,
Napijem se,
I BOLI,
I BOLI.
Umirući u naručju negog ko ti ne veruje
BOLI.

I take a nap and IT HURTS,
I fall asleep, wake up
IT HURTS
I think about something else
I feel THE PAIN
I look for myself,
I lie to myself,
I get drunk,
and IT HURTS,
and IT HURTS.
To die in the arms of someone who does not trust
you
IT HURTS.

PREKASNO ZA JUG

Too Late for the South

-Izgleda da smo zakasnili!
-Nije bilo razloga za žurbu.
Grana je bila tanka i tresla se sve do stabla. Dole su jurili automobili. Sneg je pokrio čitavo područje. Najednom se golubica pokrenu, kao da će da poleti, a onda se stropošta pod točkove limuzine.
Mužjak se smrznut klatio na grani.

It seems that we're late.
There was no need to hurry.
The branch was thin and it shook all down to the trunk. The cars rushed down under. The snow covered everything. All of a sudden, a turtle-dove moved as if about to fly, and then it fell down under the wheels of a limo.
The frozen male swayed on the branch

OPROŠTAJU

Nije ovo slagalica,
 Drvo života,
 Uzor vrline,
 Dnevnik hronike,
 Oštri susjed,
 Mali pljusak,
 Cvet zaborava,
 Vitka vrba.
 Probudi se
 Usnuli leptiru
 Nuždom uzbuđen,
 Kukavico!
 Ostavio si mi rajsku pticu,
 Poput strelice, ravno u srce.
 U čaši - pola vina,
 Buru očutanih reči...
 Predah ti noć,
 Stihovi pupoljak.
 Gorka, slatka,
 Zanesenosti

TO FORGIVNESS

This is not the puzzle,
 The tree of life,
 Model of perfection,
 Diary of chronicles,
 Sullen neighbour,
 Short shower of rain,
 Flower of oblivion,
 Slim willow tree.
 Wake up you
 Sleepy butterfly
 Startled by emergency,
 You coward!
 You left the elysian peacock to me,
 Like an arrow, straight into my heart.
 In the glass – half full of wine,
 The storm of silent words...
 Short break is your night,
 Rhymes are blossom.
 Sour, sweet,
 You the enchantment.

ODANA

Istina ne postoji,
 Istina i laž
 Se podržavaju!
 Svaka istina nužno
 U sebi nosi nešto lažno!
 Ambiciozna
 laž nije toliko lažna,
 izmišljena, nije večna.
 U sebi ne sadrži istinu
 prilagodjenu samu od sebe.
 Rešava enigmu tajanstvenosti
 ne obazirući se da li istina
 kada se preokrene čini laž!
 Ove dve suprotne moći

uzastopno pokreću jedna drugu,
 negiraju se u igri reči,
 pokreću bes, osvetnički gnev.
 Zagonetno, odgonetno, stidim te se!
 Skriven mi pogled pod velom,
 boja svetlosti zadivljujući opus!!!

DEVOTED

There is no truth,
 the truth and the lie
 support each other!
 In every truth
 there is something deceiving!
 The ambitious lie
 is not so deceiving,
 fictional, not eternal.
 There is no truth contained in it
 adjusted by itself.
 It is solving the riddle of mystery
 not paying attention if the truth
 when is twisted becomes the lie!
 These two opposite powers
 continuously set each other to motion,
 they deny each other in word puns,
 start up fury, revenging rage.
 Riddling, solving, I'm ashamed of you!
 My eyes are hidden under the veil,
 colors of light astonishing scale!!!

Tatjana Debeljački, Ul.Nemanjina 111, 31 000 Užice, Srbija
 381-31-3515-634

Tatjana Debeljački, rođena 23.04.1967. godine u Užicu. Piše poeziju, kratku prozu, priče i haiku. Član Udruženja Književnika Srbije - UKS od 2004. godine i Haiku Društva Srbije – HDS Srbije. HUSCG- Montenegro i HDPR Croatia. Član udruženja pisaca "Poeta" od Beograd, 2008. Član Hrvatsko Književnog Društva – HKD od Croatia 2009. Član Društva pesnika "Antun Ivanošić" Osijek 2011.
 Saveza Jugoslovenskih Književnika u Otaždzbini i Rasejanju-Beograd, Književnog kluba Jesenjin-Beograd.
 Do sada sam izdala četiri zbirke poezije: «KUĆA OD STAKLA» izdavač «ART» Užice, godina izdavanja 1996.; zbirka poezije «TVOJA» izdavač «NARODNA KNJIGA» Beograd, godina izdavanja 2003.; zbirka haiku pesama «VULKAN» izdavač «Lotos» Valjevo, godina izdavanja 2004. CD Knjiga u izdanju ART+``KUĆA OD STAKLA``2005.SR-EN sa Muzikom. AH-EH-IH-OH-UH izdavač Poeta, Beograd 2008.
 Poezija i haiku prvedeni su na više jezika.

Sabah Al- Zubeidi
(Amarah, Irak)

SENKE SNOVA

Jesenje jutro u koje se
spustio sneg

Prizemljio se nežno i pažljivo

I evo me na vratima dana

Posle svih godina daljine i odlaska

Mešam snove sa snegom

Grlim svoju samoću

Kao siročić

Kada žudi za milosrdnim grudima

A na obalama stranstvovanja

Idem po snegu

Obraćam se jatima golubova

Kad se vraćam

Ali čujem odjek glasova izgubljenog
oblaka

Kako me zove

Stranče

Nećeš se vratiti.

HHH

U zbnjenosti

Uprkos žestini zime

Divljaštvu sablasti uništenja

U vremenu ratova i kuge

U vremenu u kome su nas reči ugušile
Nastavljam da plivam u mojim snovima

Nasred mnogobrojnih talasa sna

Da spojim tvoju dušu sa mojom

A da bi se svaka čežnja i nostalgija
uzdigle

Sa padanjem snega

Još uvek si moja domovino

Moja velika pesma

I moj tužni mesec

HHH

Ova zima je okončala svoje snove

Približilo se proleće

I odlaze sa njom duhovi-grešnice

Pojavio nam se život

Sa jutarnjim zracima

Kada se vraćaju vrapci proleća

I završava se duga noć

A na obali života

Razbiću okove mog disanja

I zagrliću novu zoru.

شعر : صباح سعيد الزبيدي

صباح خريفي تدّلت فيه الثلوج
فحطت على الارض في رقة واحتشام
وها أنا على بوابة النهار
بعد كل سنوات البعد والرحيل
امرغ احلامي بالثلوج
اعانق وحدتي
كالطفل اليتيم
حين يهفو لصدر حنون
وعلى ضفاف الغربية
اسير فوق الثلوج
اخاطب اسراب الحمام
متى اعود ..

ولكن اسمع صدى اصوات سحابة تكلى

تناديني :

ايها الغريب

لن تعود .

في غمرات الذهول
رغم زمهرير الشتاء
ووحشية أشباح الغناء
في زمن الحرب والطاعون
وفي زمن خنقتنا فيه الكلمات
اظل اسبح في احلامي
وسط أمواج النوم الزاخرة
لاضم روحك الى روحي
وليسمو كل شوق وحنين
ومع انهمار الثلوج
مازلت يا وطني
قصيدي الكبرى
وقمري الحزين.

هذا الشتاء قد انتهت احلامه

ودنا الربيع

وسترحل معه اشباح الخطينة
وتلوح لنا الحياة
مع تباشير الصباح
عندها ستعود عصافير الربيع
وينجلي الليل الطويل
وعلى ضفاف الحياة
سوف اكسر قيد انفاسي
واعانق الفجر الجديد.

بلغراد- صربيا

VEČNA ŽENA

1.

U ovo letnje veče

Spušta se noć voskavo u nemu tminu

A ja sam u usamljenoj tuđini

I na stanicama rastanka

Mešam uspomene sa bolom želje za susretom

Tada sam se setio tebe večna ženo

I video sam tvoju senku kako grli moje disanje

Između trenutaka tuge

Izbacujem žudnju iz srca

Koja traži slobodu iz ovog večnog nepostojanja.

2.

Detinjasto jutro vraća svoju svest

U odajama bola i pakla

I u naručju okova

Uprkos srušene duše

I molitve gubitnika

Vidim te uspravnom i u žestini porađaja

I na pragovima ovog tužnog sveta

Mašeš pupčanom vrpcom.

3.

O ženo koja si me naučila ceremoniji ljubavi

U vremenu smrti i rađanja

Naučila si me kako ljubav rađa

Pored ubijanja sunca i meseca

U vreme kad nema mesta za ljubav

Pa dođi gospođo dolazećeg dana

Uzmi ovu crvenu ružu

I celivam tvoje čelo žudnjom

Jer još uvek te volim

O tamnoputa princezo.

2. امرأة أزليّة

شعر : صباح سعيد الزبيدي

.1

في هذا المساء الصيفي

يهبط الليل شاحبا في العتمة الخرساء

وانا في غربتي الموحشة

وفي محطات الوداع

امزج الذكرى بالمرغبة في اللقاء

عندها تذكرتك ابتهها المرأة الأزليّة

ورابت ظلك يعانق انفاسي

ومن بين لحظات الاسى

انسئل الشوق في الفؤاد

يطلب من هذا العدم الابدي الاعتناق.

.2

الصباح الطفولي يستعيد وعيه

في رذاهات الالم والجحيم

وفي احضان السلاسل

ورغم انهدام الروح

وصلاة الهزيمة

اراك شاخصة وبقسوة المخاض

وعلى اعتاب هذا العالم الحزين

تلوحين بحبل المشيمة.

.3

آه .. يا امرأة علمتني طقوس الحب

في زمن الموت والولادة

علمتني كيف الحب يولد

رغم اغتيال الشمس والقمر

وفي زمن لم يعد للحب من وجود

فتعالى ياسيدة النهار الاتي

خذي هذه الوردة الحمراء

وقبله شوق اطرزها على جبينك

لانني لازلت احبك

يا اميرتي السمراء.

بلغراد - صربيا

ODSUTNA LEGENDA

Tmurni snežni dan
 Rezbari po pragovima gradova u tuđini
 Dostojanstvo neba
 I zakoni prirode
 U igri srušenog kosmosa
 I pored napadalog snega
 Koji je pokrio zemlju
 Svojim čistim ogrtačem...
 U oluji snega i magle
 U mlinovima mojih briga
 U zaleđenom vremenu
 Još uvek tuga pokriva moje umorne oči
 I iznosi suzu noći iz dubine srca
 Zaleđenu u venama reči
 I u noći ove teške zime
 Gubim u vrtlogu daljinu i bol
 I gubim se kao patnja koja ide ka tebi
 Sa pticama tuge dok se sele
 Tražim domovinu u tebi
 Put do tebe je dalek
 A poljupce razbacuje vetar
 Zagrljaj je iza oblaka
 Raspinje me skrušeno /odano, nežno/
 Ostajem da tonem /ronim/ u ovom
 strašnom vrtlogu
 Skupljam moje reči žedne za reke tvojih
 očiju
 O ljiljanu srušenog sveta
 O proleće mog izgubljenog života
**PESMO SNOVA U VREMENU
 NEPRAVDE**

 Sutra iz tame noćiju tuge i samotinjne
 Rađa se sunce našeg detinjstva
 Ovo su brodovi mojih snova

Spremnih za putovanje
 Da zagrlji tvoje providenje
 I da traži tvoje lice
 Koje je promenila mapa noćnih aveti
 I vetar spore smrti
 U sezonama suše i nemaštine
 I evo moje žudne duše
 Na oltaru govora
 Traži oslobođenje
 I čeka sjedinjenje
 Beograd,

3. اسطورة غائبه
 شعر : صباح سعيد الزبيدي

يوم تلجي كنيب
 يطرز على اعتاب مدن الغربية
 كيرياء السماء
 وقوانين الطبيعة
 في لعبة الكون المحطم
 ورغم هذا الوفر الثلجي الساقط
 الذي غشى الارض
 بردانه الطاهر..
 وفي عاصفة الثلج والضباب
 وطواحين همومي
 في زمن الصقيع
 مازال الحزن يحتضن عيوني المتعبه
 ويحمل دمع الليل الخارج من ثنايا القلب
 والمتجمد في اوردة الكلمات
 وفي ليل هذا الشتاء الثقيل
 اضيع في دوامة البعد والالم
 واتيه عذابا يرحل اليك
 مع طيور الحزن في هجرتها
 ابحت عن وطن فيك
 فالدرب اليك بعيد
 والقبلات تبعثرها الريح
 والعناق من خلف الغيوم
 يصلبني في خشوع
 وابقى اغوص في هذه الدوامة الرهيبة
 اجمع كلماتي العطشى لانهار عينيك
 يازنبقة العالم المنهار
 ياربيع عمري المفقود
 ياغنية حالمة في زمن الحق الضائع.

 غدا من ظلمات ليالي الحزن والوحشة

تولد شمس طفولتنا وصبانا
 وهذه سفن احلامي ..
 شدت رحالها
 لتعاقب طيفك
 وتبحث عن وجهك
 الذي غيرته خارطة اشباح الظلام
 ورياح الموت البطي
 في مواسم القحط والجفاف
 وهاهي روي الملهوفة
 في محراب الكلام
 تطلب الانعتاق
 وتنتظر الوصال.

 بلغراد- صربيا

SNOVI NA OBALAMA DUNAVA

Ispod senke vrbe
Na obali Dunava
Sedeo sam s namerom da se
ratossiljam
Svih patnji daljine
Iz korena mojih snova
Sakupljam kapaka sećanje
Plačem za zemljom koju volim
Bolu, u vreme ubistava i krvoprolića
Cveće u mojoj domovini
Oprašta se od života i sunca
U naše slepo vreme
Vreme haosa i uništenja
Sanjao sam... ali moji snovi su
Samo mračni strašni snovi
Sa radostima ptica
Na nebeskim visinama
Ustao sam tamo
Pitam se: Ko sam ja?
Da li imam domovinu?
Tada je došao tužni vrbac
Obratio mi se iskreno:
Stranče na nepoznatoj zemlji
Vidim u tvojim očima trenutke agonije
Kao da ti je poslednja seta
Pusti me da ti priznam
Imao si domovinu
Uništenu usred bela dana
Koji su raskomadali prepredenjaci
ovoga vremena
I počeo je potop
Vrhovi planina čutnje i zaborava
Neće spasiti tvoj narod
Ustajte
Ili recite Iraku zbogom

Domovino
Ostaćeš u blizini moje duše
Ti životu
Suncu
Kišo
Prestaću s plakanjem
Jer ovo nije poslednji rastanak
Vratiću se snovima
Nadajući se danu koji mora biti
Dan rođenja ljudske države
Gde se vatra zakona čopora
Gasi kada svane jutro

I kada cveće srče

Kapi rose.

Beograd,

13/08/2007

4. احلام على ضفاف الدانوب

شعر : صباح سعيد الزبيدي
تحت ظل شجرة الصفصاف
وعلى ضفاف نهر الدانوب
جلست كي أهجر كل عذابات البعد
و من بين جذور احلامي
الملم اهداب الذكرى
أبكي الارض التي احبها
وياللألم .. في زمن الاغتياالات والمجازر
تودع الورود في وطني
الحياة والشمس
وفي زماننا الضريع
زمن الفوضى والدمار
حلمت .. ولكن لم تكن احلامي
سوى احلام مظلمة هوجاء
ومع افراح الطيور في ارتفاعات السماء
وقفتُ هناك ...
أتساءلُ من أنا ؟...؟ ..
إلي وطن ..!
عندها جاء عصفور حزين
كلمني بصدق .. وقال ..
ايها الغريب على هذه الارض المجهولة
ارى في عينيك لحظات الاحتظار
كانه الحنين الأخير
دعني اعترف لك
كان لك وطن
استببح في وضح النهار
ومزقه صعاليك هذا الزمان
وبدا الطوفان
ولن ينقذ شعبك قمم جبال الصمت والنسيان
فاتفجروا...
اوقل على العراق السلام.

أه يا وطني ..
لاتزال ذلك القريب من الروح
أنت الحياة ...
الشمس ...
المطر ...
سأتوقف عن البكاء
لانه ليس الوداع الاخير
وسأعود الى الاحلام
أتأمل اليوم الذي لايد ان يكون
يوم ميلاد دولة الانسان
حيث نيران شريعة الغاب

ستطفأ حالما يأتي الصباح

و حين ترتشف الزهور

قطرات الندى.

بلغراد- صربيا

TRIDESET GODINA JE PROŠLO

/Mojoj cenjenoj domovini veličanstevnom Iraku mojoj porodici mojim voljenima posvećujem ove reči žudnje i čežnje... i palim sveće čekanja dana susreta... povodom 21 godine od poslednjeg rastanka i 30 godina života u tuđini/

1.

Prošle su godine i postao sam pedesetogodišnjak

I evo me na obalama tuđine

Na ušću dveju reka

Kao kišne kapi

Zalivam cveće žudnje na ruševinama mojih sećanja

Sa jatima bogomdanih ptica

Šaljem ti moja tužna domovino

Pisma ljubavi i čežnje.

2.

Trideset zima me pokrivalo

A moje srce još traži leto Iraka

I sezone urmi

Kada su venčanja među palmama

Prostirala hasure voljenima

I isijavala pesme o ljubavi i grljenju

A u ovo tužno vreme

Vreme suza i propasti

Noć je spustila patnju i muku

A ptice ljubavi napustile su palme i sastanke

Srce cedi tuge

I traži mesec zaljubljenika

Kada je nestao u odajama noći

I postao masa od dima.

3.

Prošlo je trideset godina

Ja čuvam od zaborava ceremonije ljubavi

A uspomene su još uvek u putnoj torbi

A ti moja ranjena domovino

Moja žudnjo koja tinjaš među rebrima

Još uvek si ona domovina izbrazdana ranama

I slapovima od krvi i suza

U trenucima bola i patnje

Sa podvrisivanjima oluja sećanja

Vidim te boraviš u mojim osećanjima

U mojoj poeziji

I ako nestane kiše

Uzmi moje suze kao rosu koja senči ruže žudnje

I vrtove odanosti.

4.

Dvadeset jedna godina

Zemlja tuđine puni moje umorne drumove

I moje snove rasute po tmimi

Koji se bude u zapretanoj žudnji

I uspomene na prvu ljubav

Teško meni

U mojoj domovini natopljenoj krvlju

Spavaju deca pod senkom mačeva

A na vratima gradova snova

Čekaju zastave dana

Koje će se roditi iz materice ovog vremena.

Da bi se oterasili divlje noći

I rasprostrli svetlost svitanja

Posle duge mrkjljne užasne

I vladavine mraka i nepravde.

5.

Još jedna godina stranstvovanja je prošla

Ja sam u okovima daljine i rastanka

Slušam tvoj čežnjivi glas, majko,

Kako me zove

Tražim miris tvog hleba

Kada ga grli pečnica žudnji

I miriše sa trpeze ukućana i voljenih

I kadgod me proguta tuđina

Ustajem da smanjim daljine

Svakog dana pakujem putne torbe

I sanjam susret.

..

شعر : صباح سعيدي
(الى وطني الغالي العراق العظيم والى اهلي واحبائي اسطر كلمات الشوق
والحنين .. واوقد شموع الانتظار ليوم اللقاء .. لمرور 21 عاما من الفراق و 30
عاما من الغربة)

.1

مضت الاعوام واصبحت في سنّ الخمسين
وها انا على ضفاف الغربة
عند ملتقى النهرين*
كحبات المطر
اسقي ورود الشوق فوق حطام ذكرياتي
ومع اسراب طيور الرحمة
ابعث اليك يا وطني الحزين
رسائل الحب والحنين.

.2

ضمني ثلاثين شتاءً..
وقلبي لازال يبحث عن صيف العراق
ومواسم التمر..
حين كانت اعراس النخيل
تفرش الحصيد للاحباب
وتوهج اناشيد المحبة والعناق
وفي هذا الزمن الكئيب
زمن الدموع والخراب
خيم ليل القهر والعذاب
وتركت طيور العشق النخل والمشوار
واصبح القلب يقطر الاحزان
ويبحث عن قمر العشاق
حين اختفى في ردهات الليل
واصبح كتلة من دخان.

.3

ثلاثون عاما مضت..
وانا احفظ طقوس الحب من النسيان
وذكريات لازالت قابعة في حقيبة السفر
وانت يا وطني الجريح
يا شوقي المتأجج بين الضلوع
لازلت ذلك الوطن المتخن بالجراح
وشلالات من الدماء والدموع
وفي لحظات الالم والعذاب
ومع زغاريد عواصف الذكرى
اراك تسكن في خواطري..
اشعاري..
واذا غاب المطر..
خذ دموعي ندى يكحل ورود الشوق
وبساتين الوفاء.

.4

واحد وعشرون عاماً ..
غربة الارض تملأ دروبي المتعبية
واحلامي المنثورة في الظلام
توقظ في الشوق الدفين
وذكريات حبي الاول
ويا ويلتاه..
في وطني المخضب بالدماء
ينام الاطفال تحت ظل السيوف
وعلى ابواب مدن الاحلام
ينتظرون رايات النهار
التي ستولد من رحم هذا الزمان
لترهب الليل الوحشي
وتنشر نور الضحى
بعد ان طال النوى
وطغى الظلم والظلام.

.5

سنة اخرى من سنوات غربتي انتهت
وانا مقيد بسلاسل البعد والفراق
اسمع لهفات صوتك ياامي تناديني
ابحث عن رائحة خبزك
حين يحتضنه تنور الاشواق
ويعطر مائدة الالاهل والاحباب
وكلما ابتلعتني الغربة
انهض لاختزل المسافات
احزم حقائبي كل يوم
واحلم باللقاء.
=====
* السافا والدانوب في بلغراد.
بلغراد- صربيا

Ivo Mijo Andrić (Zagreb, Hrvatska)
SARAJEVSKA ĆUPRIJA

Tu gdje su jarci ukrštali rogove
 dok su mostili dvije obale,
 danas pjesnici stihove govore
 da se vremenu prošlom zahvale.

Tu se još vide tragovi putnika
 koji su Bosnom vazda hodili,
 dobrih Bošnjana i namjernika
 što su Bašćaršiju lijepu pohodili.

Kozja ćuprija na pragu Saraja
 proživjela je burna stoljeća,
 u srcu moga zavičaja
 gdje se rađaju zime i proljeća.

Kuda god idem kroz vedre misli
 protječu slike Sarajeva,
 i žubor Miljacke ispod ćuprije
 u duši mojoj sevdahom pjeva.

Živi i rasti najljepši grade
 na sreću ljudi koji te vole,
 neka se nove ćuprije grade
 i ratne rane neka ne bole.

Mjeseca marta dvije i sedme
 iznad Benbaše, pod Trebevićem,
 družba je pjesnička čistila žedne
 lirskim nektarom – božanskim pićem.

NE ODRIČI SE PJESME

Ne odriči se pjesme ljubavi moja!

Pjesma je iznenadni prasak emocija
 Kameni oblatak među tračnicama
 Svitac na dlanu fizičkog radnika
 Impresija svjetla neprozirne misli
 Instruktivna šutnja mudrog znanstvenika
 Glad za izobiljem u vremenu krize.

Pjesma je bremenit oblak nad Zagrebom
 Oglas na stranici podnevnoga lista
 Vojnik na zadatku nesklon ubijanju
 Pokošena njiva i žito u klasu
 Guslar koji pili samo jednu žicu
 Galeb što nosi ribu ponad vode.

U pjesmi se zbraja vrijeme oduzeto
 Godine mladosti i godine patnje

Rat u Palestini i grob Arafatov
 Bušovo bušenje nafte u Iraku
 I sve što se vraća u obliku bola
 Na prijelazu drugog u treći milenij.

Ne odriči se pjesme ljubavi moja!
 Pjesmom se budi nada i pale iluzije
 Tamo gdje su se susrele
 Odbjegli emocije.

KAKO POBIJEDITI STRAH

Brzina donosi pobjedu nad strahom.

Ne žurite li – nećete saznati koliko je minuta
 Potrebno za dostizanje cilja;
 Za izbjegavanje smrti ili potapanje misli
 U mutnu vodu zaborava.

Ne žurite li – nećete osjetiti ljubav u ritmu
 Opraštanja grijeha prevare
 U naporu odricanja od lijepih trenutaka
 U šarenoj dioptriji nasmijanog pogleda.
 Nećete saznati kako se Selskom cestom
 Dolazi do crkve Sv. Ante Padovanskog
 Do Doma umirovljenika Sv. Josipa
 Ili do Bolnice u kojoj su me oslobađali
 Od nasrtaja akutnog prostatitisa.

Ma ništa nećete imati osim cvjetanja jagorčevine
 Na zalutalim stopalima
 Na cipelama bez visokih potpetica i đonova
 Tvrdih kao obrazi ultralijeve političara
 Ubica ptica na Mirogoju ili praznih grobnica
 Na južnom sektoru Markovoga polja.

Brzina otvara mogućnosti onima
 Koji se u principu nemaju čemu radovati;
 Kojima je svjetlost uskratila pravo
 Na retuširanu sliku ljubavi
 Na Vejzovićeve akvarele u Klovićevim dvorima
 Na kulu dobojsku iz turskog vremena
 Koja se neće obnoviti za moga života;
 Na rijeku Bosnu u vrijeme poplave
 I mnogo više od uskobolne aritmije
 U krvnim žilama notornog pušača.

Brzina oslobađa zarobljenike
 Vlastite izdaje,
 Šupljine u nezaliječenim ranama
 Planinske vjetrove koji plove u pogrešnom smjeru
 I nešto što se zove – voda
 A što nema dubinu.

ENDOKSINSKA*

Udijeli mi buket žednih endoksina
 Odlutalu misao optočenu vjetrom
 Nedodir usana otvorene ruže
 Sinergiju smijeha oslikanu licem.

Udijeli mi igru zelenu od trave
 Ozviježđenu sjenu iznad suncokreta
 Vрати me životu na velika vrata
 Prije nego riječi pretočiš u nektar.

Rastopi peludnu endoksilnu maglu
 U zjenici oka koja te osvaja
 Vрати mi smisao odmetnute pjesme
 Koju možda nikad neću zapisati.

Otvori mi suton prije neboloma
 Da razlomim krila ludom kumulusu
 Pusti me da lebdim umjesto leptira
 Nad poljem kadulje ili ruzmarina.

Uhvati blizinu beskonačno lijepu
 Kao iskru koja bestjelesno pada
 Čuvaj me do kraja ali bez namjere
 Otkinuti granu koja dolistava.

*Endoksini hormoni sreće

OTIŠAO JE ALEK

Aliji Kebi

Na dalek put otišao je Alek
 Umoran od svakodnevnog
 Prelaženja Mosta.
 Pjesme je ostavio nama
 Koji smo zaboravili pjevati
 Žubor Neretve zavještao obalama
 Ušću opuzenskom
 Moru povrh Ploča.

Otišao je Alek
 S naramkom rukopisa
 Pročitanih u osami
 Ispod Bijeloga Brijega
 U šutnji koja nadvikuje bol
 Zbog nedovršenog stiha života
 Uz krik galeba
 Opčinjenog nebom.

Otišao je
 Tužan što neće dočekati
 Još jedno proljeće
 Miris mostarskoga behara
 Cvat narova naviknutih
 Na zov južnoga vjetra
 Vrisak kamena
 Probudjenog suncem.

Otišao je Alek
 Na izvor vječne šutnje.

Ivo Mijo Andrić

rođen je 17.11.1948. godine u Čanićima kod Tuzle. Osnovnu školu pohađao je u Dobrnji, Mramoru i Lipnici, a srednju tehničku u Tuzli. Završio je Fakultet političkih nauka i postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, gdje je proveo veći dio života. Radio je u privredi, obrazovnim ustanovama, sindikatima i državnim institucijama Bosne i Hercegovine te kraće vrijeme u hrvatskom obrazovanju. Od sredine 2004. g. živi i stvara u Zagrebu.

Do sada je objavio sljedeće knjige:

PODNEBESJE, *Svjetlost, Sarajevo, 1974.*

PONIRANJE, *Univerzal, Tuzla, 1982.*

SLOVO O MOSTU, *Grafit, Lukavac, 1997.*

PISMA IZ OPSADE, *Međunarodni centar za mir, Sarajevo, 1998.*

TUŽNI RADIJATOR, *NIK Kujundžić, Lukavac, 1999. (pjesme za djecu)*

KAD PTICE ZAŠUTE, *Udruga umjetnika Tin Ujević, Zagreb 2000.*

ZANAVLJANJE SVIJETA, *Društvo pisaca BiH, Podružnica HNK Mostar, 2001.*

SINDIKATIZMI I RADNIKALIZMI, *PPDIV Hrvatske i PPDIVUT BiH, 2001.*

SENDVIČ, KRUŠKA I SALAMA PILI, *NIK Kujundžić, Lukavac, 2002.*

IZABRANE I NOVE PJESME, *NIK Kujundžić, Lukavac, 2002.*

STANIĆ – PODUZETNIČKA OBITELJ IZ KREŠEVA, *Fojnica, 2003.*

TUŽNI RADIJATOR I PJESME IZ ČESME, *NIK Kujundžić, Lukavac, 2004.*

MAJCI, OCU I ŽIVOTU, (sa A.Kujundžićem i V.Miloševićem), *NIK Kujundžić, 2004.*

VJEČE ZAPOSLENIKA (priručnik), *Sindikat PPDIVUT BiH, Sarajevo, 2004.*

SAMOSTALNI SINDIKAT PPDIVUT BiH 1905.-2005., *PPDIVUT BiH, 2005.*

ČAJ S PJESMOM, *S&A Company, Sarajevo, 2005.*

VELJA, (sa A.Kujundžićem i L.Manojlovićem), *NIK Kujundžić, Lukavac, 2005.*

SONETNE ZVIJEZDE, *S&A Company, Sarajevo, 2005.*

PISAC NA DJELU, Eseji i književni prikazi, *Arkapress, Sarajevo 2006.*

BOSNOM DO HERCEGOVINE, (sa A. Stanićem), *Arkapress, Sarajevo, 2006.*

KAPITALNE MISLI - Aforizmi, *Zaklada „Fra Grgo Martić“, Kreševo, 2007.*

PROČITANI PISCI, Eseji i prikazi, *Vlastita naklada, Zagreb, 2007.*

BOSANSKE ODE I DRUGE PJESME, *NIK Kujundžić, Tuzla, 2007.*

ZAGREBAČKE GODINE, Priče, *V.N. Zagreb, 2008.*

PASJE VRIJEME, Priče, *Slovo, Zagreb, 2008.*

ULOMCI OD SLOVA, Aforizmi, *V.N. Zagreb, 2008.*

BRAĆA PO PERU, Priče o piscima, *VN Zagreb, 2009.*

NA TRAGU ŠUTNJE, *T31.D.E.M.O. Media, Rijeka, 2009.*

Pored navedenih knjiga, objavio je i jednu stručnu publikaciju s područja zaštite radničkih prava, te blizu 50 znanstvenih i stručnih radova. Književnim i stručnim radovima zastupljen je u tridesetak zajedničkih knjiga, zbornika i antologija.

Piše poeziju, prozu, drame, eseje, aforizme, epigrame, oglede i književne prikaze, koje objavljuje listovima i časopisima u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i šire.

Književni radovi su mu prevedeni na engleski, njemački, češki, slovački, slovenski i makedonski jezik.

Član je Društva hrvatskih književnika i Društva pisaca Bosne i Hercegovine.

Shaip Emërllahu (Tetovo, Macedonia)

Shaip Emërllahu was born in 1962 in the village of Trebosh near Tetova, Macedonia. He completed his Philological Degree of Albanian Language and Literature at Prishtina University in Kosovo. Director of the International Poetry Festival “Ditet e Naimit”, Tetova, he has worked as a journalist and culture editor for the newspaper “Flaka”.

Emërllahu has participated in international and national poetry festivals in Columbia, Ireland, Tunisia, Poland, Croatia, Romania, Bulgaria, Turkey... He has been awarded with many national and international literary prizes.

He has published the poetry volumes “Pagëzimi i viteve” (Baptism of the Years) in the publishing house “Naim Frashëri”, Tirana, 1994, “Projekti i thyer” (Broken Project), Albanian Writers’ Association, Skopje, 1997, “Vdekja e paktë” (Little Death) in the edition “Flaka”, Skopje, 2001. In 2001, “Akademia Orient – Oksident” in Bucharest, the translator Luan Topçiu published in Albanian and Romanian his poetry book “Vdekja e paktë – Putina moarte”. In 2000, he published as a co-author the book about testimonies of the massacres in Kosovo “...edhe ne dëshmojnë / We witness”, publishing house “Ditet e Naimit” (in Albanian and English). In 2004, the Croatian PEN and the Croatian Writers’ Association published his bilingual Croatian-Albanian book with the title “Poezi”. Translator Vanda Miksic. In 2004, the publishing house “Feniks” in Skopje published his book with selected poems “Dvorski son”. Translator Ahmet Selmani. In 2010, the publishing house “La stanza del poeta” in Gaeta (in Italian) his book “Stracci di vita”, translator Giuseppe Napolitano and the publishing house “Ditet e Naimit” (in English) his poetry book “Life’s rags”. Translator: Craig Cyuri and Elvana Zaimi-Tufa.

Emërllahu’s work has been translated into French, Italian, English, Hebrew, Spanish, Arabic, Romanian, Polish, Croatian, Macedonian and Vllah.

Poetry

DROMCA JETE

nesër nëse s’luhet
vals i shkëlqimit të syve
në dy krahë të hapet rruga

shkeljet e kujtesës
mbi të kaluarën e kërkuar
ushqejnë vetëm ngushllim

gjethi i episodit të udhës
ngrihet në gjerdan jete

kë shënjon faji
për këtë ngjitje gjethi
në atë model gjerdani
kur unë s’kam gisht
në këtë trazim

që formulon jetën

dromca hovesh

është jeta

LIFE’S RAGS

if tomorrow the waltz of glowing eyes
won’t be played
let the road open to both sides

stepping through to the past
feeds only our consolation

the leaf of what’s to come
turns into a necklace of life

who’s to blame
for this mounting of leaves
in the shape of your neck
while I have nothing to do
with this confusion

constituting life

passionate rags
life

UDHË PA KRYE

po s’u kape për rrënjë jete
valët e hazdisura të marrin para
oxhakun tënd në nevojto
e kthen Korbi i Alan Posë
pëllumbat as përreth s’fluturojnë

kahja e gishtit tregues
kah ti
është më e keqe se arma
ajo të shteron zërin si në ëndërr
e mbytesh djerse
në kërkim shtegdaljeje
damka në ballë
është e neveritshme
si buzëqeshja e pushtuesit
mbase për një mulli uji shkon

udhët pa krye
gjithmonë shfrytëzohen
nga kryet pa udhë

1988

DEAD END

if you're not tangled in life's roots
 the furious waves wash you away
 Edgar Allan Poe's raven
 turns your chimney into a toilet
 doves don't even fly around

the finger that points
 at you
 is worse than weapons
 it exhausts your voice as in a dream
 and you drown in sweat
 looking for a way out
 a notorious brand on your forehead
 nauseating
 like the smile of your conqueror
 you're his grist

the headless ways
 are always exploited
 by wayless heads

KAH PO SHKOJMË

bishti i natës
 mbeti për çerdhe buklash

gjethi i mëngjesit
 plasi me zor

kah tash?!

1994

WHERE ARE WE GOING

the tail-end of night
 stayed to host crickets

the morning leaf
 exploded in anger

where are we going now?!

1994

MOLLËT E TETOVËS

nëpër koncerte shekujsh
 i krasiste e ujiste Tetova
 Mollët e veta

si kokë kripe
 të vjen të pëlçasësh
 kur i sheh tutje
 si i grin dhëmbi i keq

fundja
 hëngrën aq
 sa t'u mpihen dhëmbët

TETOVË, 1989**THE APPLES OF TETOVA**

through the concerted centuries
 Tetova pruned and watered
 its own apple trees

like rock salt
 you'll want to burst
 when you spot them turned rotten
 from maggots

in the end
 they've eaten so much
 their teeth went numb

Tetova, 1989

BREZI IM

ende pa të pushuar
tambli të të rrjedhë,
qimet e flokëve
filluan të të zbardhen

ç'fat paske
o Brezi im?!

MY GENERATION

even now
as you are breastfed
your hair grizzles

oh my Generation
what is your destiny

NEVLADINA ORGANIZACIJA ALTRUISTA
ZA POMOĆ OSOBAMA S UMANJENIM SPOSOBNOSTIMA
"SVJETLO" - SARAJEVO

Broj: 183/2011.
Sarajevo, 22.03.2011. godine

SAOPŠTENJE ZA JAVNOST

POETSKI MARATONCI POSJETILI NVO ALTRUISTA „SVJETLO“

Učesnici poetskog maratona „Diogen traži čovjeka“, Sanela Ruko-Hasović (Mostar), Radmila Radovanović (Mrkonjić Grad), Mirzeta Mamišević (Sarajevo), Katica Felštinski (Hrvatska), Giuseppe Napolitano (Italia), Jennifer Greene (USA) i Sabahudin Hadžialić (učesnik i domaćin u ime **DIOGEN** pro kultura magazin) posjetili su 21. marta u 18:00 sati, Centar „S...“ i upriličili druženje sa članovima NVO altruista „SVJETLO“, uz nezaobilazne bosanske slatkiše, domaće spravljene sokove i sovdalinku, pa se i zapjevalo i zaplesalo. Za veselu atmosferu pobrinuo se Mešo Barta, estradni umjetnik a naš prijatelj Aramis je učesnicima poetskog maratona predstavio „Art kuću sevdaha“ i uručio prigodne poklone. Na ovaj način označen je početak kampanje „Budenje s proljećem 4“, niz aktivnosti koje imaju za cilj bolju društvenu prihvatljivost osoba s umanjnim sposobnostima

U povodu Svjetskog dana poezije, 21. marta koji je UNESCO proglasio u cilju promoviranja čitanja, objavljivanja i poučavanja poezije, u Sarajevu je održan poetski maraton pod nazivom „Diogen traži čovjeka“. Organizatori jedinstvene manifestacije su Diogen, pro kultura magazina i Festivala Sarajevo- Sarajevska zima. Na manifestaciji su se predstavili autori, pjesnici iz Sjedinjenih Američkih Država, Italije, Hrvatske, Srbije i Bosne i Hercegovine.

NVO altruista „SVJETLO“ i „DIOGEN“ pro kultura magazina potpisali su 30. novembra Ugovor o realizaciji projekta „Književnik u gostima“ i do sada je održano VIII književnih večeri. Projekat je volonterski, realizuje sa vlastitim sredstvima i u partnerstvu, što čini dodatne vrijednosti.

Izvršni direktor
Haris Čaušević

« MLADI TIM SA KREATIVNIM PRISTUPOM ZA NOVO DOBA »

Ul. Grbavička br.22
SARAJEVO
Intese Sanpaolo Banka 154-160-200-229-4512

Tel / Fax: ++387 33 71 15 38
Tel: 061 555-295
E mail: svjetlo@svjetlo.ba

